

استان قزوین

راهنمای جاذبه‌های طبیعی

قزوین

آرمین آچاک - پوریا یونسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

راهنمای جاذبه‌های طبیعی استان قزوین

تدوین:

آرمین آچاک - پوریا یونسی

اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی
استان قزوین

نام کتاب: راهنمای جاذبه های طبیعی استان قزوین
تدوین: آرمین آچاک، پوریا یونسی

ناشر: سازمان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان قزوین

طراح جلد و صفحه‌آرایی: پوریا یونسی
نوبت چاپ: اول، تابستان ۱۳۹۹

عکس: آرمین آچاک، پوریا یونسی، رویا خلیلی
شکوفا آفاسیان، صادق خسروی، مهدی معتمد، امین رحمانی
شهرام نوروزی، علیرضا هاشمی، حدیث باقری، حسن کشاورز مهر

- * کلیه حقوق مادی و معنوی راهنمای جاذبه های طبیعی استان قزوین متعلق به اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان قزوین است.
- * استفاده از مطالب اثر مذکور صرفاً با درج نام مرجع و با حفظ حقوق اداره کل مجاز می باشد.

عالئم و نشانه ها

رودخانه		آبشار	
سد		باغستان و جنگل	
صخره و دره		چشمه	
غار		درخت	
قله و کوهستان		دریاچه	
بیابان		منطقه طبیعی	
بارکد مسیریابی		مسیر دسترسی	

فصل اول

جغرافیای استان قزوین

مقدمه

۸	
۱۰	مناطق چهارگانه محیط زیست
۱۱	سفرهای اکوتوریستی
۱۴	دربیچه‌ای به تاریخ استان قزوین
۱۵	نامگذاری استان قزوین
۱۶	جغرافیای انسانی
۱۶	تقسیمات کشوری
۱۷	زبان
۱۷	دین
۱۷	فرهنگ
۱۸	موقعیت و ساختار جغرافیایی
۱۸	ارتفاعات، دشت‌ها و دره‌های قزوین
۱۹	ساختمان زمین شناسی
۲۱	شرایط اقلیمی

فصل دوم

جاذبه‌های طبیعی استان قزوین

مقدمه

۳۰	
۳۲	شهرستان قزوین
۳۴	آشیار باراجین
۳۶	آبگیر دریاپاک
۳۸	ایوان سنگی نیاق
۴۰	باخستان سنتی قزوین
۴۲	بوستان ملی باراجین
۴۴	درخت چنار باراجین
۴۶	سروهای خمره‌ای نجف آباد
۴۸	نارون‌های صفوی

جاذبه‌های طبیعی منطقه الموت شرقی

۵۲	منطقه الموت شرقی
۵۴	آشیار اوان
۵۶	آشیار بندرس
۵۸	آشیار پیچ بن
۶۰	آشیار گرمارود

۶۲	آبشار و دره گرما گلو
۶۴	آبشار و رچر
۶۶	درختان گردی زواردشت
۶۸	ده و صخره‌های اندیج
۷۰	دریاچه الوبن
۷۲	دریاچه اوان
۷۴	ذخیره گاه ارس روستای ایلان
۷۶	جنگل گردی آوه
۷۸	جنگل یالان اسعدي
۸۰	چنار خونبار زرآباد
۸۲	چنار شمس کلايه
۸۴	صخره‌های بزکش
۸۶	قله خشچال
۸۸	قله سیلان
۹۰	مسیر پیچ بن به سه هزار
	جادبه‌های طبیعی منطقه الموت غربی
۹۴	منطقه الموت غربی
۹۶	آبشار سفیدآب
۹۸	آبشار وشه
۱۰۰	أُرس‌های کلايه
۱۰۲	چنار پرچکوه
۱۰۴	چنار رازمیان
۱۰۶	چنار فلار
۱۰۸	چنار قسطین رود
۱۱۰	چنار و گردوهای یارود
۱۱۲	چنارهای جوینک
۱۱۴	چنارهای فانغین
۱۱۶	درخت داغداغان (تادانه) روستای پر رود
۱۱۸	دره اشکاف روح آباد
۱۲۰	ذخیره گاه بلوط قسطین ناحیه
۱۲۲	رودخانه شاهروود
۱۲۴	چشمeh و گل
۱۲۶	سرچشمeh خارود
۱۲۸	سر و گردی روستای زناسوج
۱۳۰	صخره‌های روستای هیر

۱۳۲	غار حاجت‌خانه آکوچان
۱۳۴	غار سفیدآب
۱۳۶	غار ولی گشنیه رود
۱۳۸	مجموعه اُرس‌های تلاتر
جاذبه‌های طبیعی منطقه تارم	
۱۴۲	منطقه تارم
۱۴۴	آبشار توتون گول
۱۴۶	آبشار دریند نهران
۱۴۸	آبشار شارشار
۱۵۰	جنگل‌های بلوط حسین آباد
۱۵۲	دریند کلیج
۱۵۴	درخت چنار سیردان
۱۵۶	صخره‌های عمقین
جاذبه‌های طبیعی منطقه کوهین	
۱۶۰	منطقه کوهین
۱۶۲	آبگرم یله گند
۱۶۴	چنار روستای نارنده
۱۶۶	غار انگوکل
جاذبه‌های طبیعی شهرستان آوج	
۱۷۰	شهرستان آوج
۱۷۲	آبشار شاه دره
۱۷۴	آبشار منصور
۱۷۶	چشمه آبگرم خرقان
۱۷۸	چشمه علی آبگرم
۱۸۰	چنار روستای پروان
۱۸۲	رودخانه خررود
۱۸۴	غار قلعه کرد
۱۸۶	غارهای عباس آباد
جاذبه‌های طبیعی شهرستان آبیک	
۱۹۰	شهرستان آبیک
۱۹۲	تالاب الله آباد
۱۹۴	چنار توداران
۱۹۶	چنار زیاران
۱۹۸	ذخیره گاه اُرس صمغ آباد
۲۰۰	بیلاقات زیاران (خشکلدره)

جاذبه‌های طبیعی شهرستان بوئین زهرا

۲۰۴	شهرستان بوئین زهرا
۲۰۶	آبگیر رودک
۲۰۸	بیان های بوئین زهرا
۲۱۰	رودخانه حاجی عرب

جاذبه‌های طبیعی شهرستان تاکستان

۲۱۴	شهرستان تاکستان
۲۱۶	منطقه حفاظت شده باشگل

فصل سوم

مسیرهای پیشنهادی استان قزوین

۲۲۰	مقدمه
۲۲۲	مسیرهای پیشنهادی شهرستان قزوین
۲۲۴	مسیرهای پیشنهادی منطقه الموت شرقی
۲۲۶	مسیرهای پیشنهادی منطقه الموت غربی
۲۲۸	مسیرهای پیشنهادی منطقه تارم
۲۳۰	مسیرهای پیشنهادی شهرستان آبیک
۲۳۲	مسیرهای پیشنهادی شهرستان آوج
۲۳۴	منابع

مقدمه

گرددشگری پدیده‌ای کهن است که بر بنیاد حرکت و جابجایی انسان استوار بوده و سرشت انسان نیز با آشنایی و سفر به سرزمین‌های دوردست و ساکنان آن آمیخته است. اکوتوریسم به عنوان بخشی اساسی از نظم جدید جهانی و گونه‌ای از گرددشگری دوران پست‌مدرنیسم که در پی مفاهیمی چون توسعه پایدار و صنعتی پویا با ویژگی‌های توسعه‌مدارانه تولد یافته است؛ تا قزوین را به عنوان آئینه تاریخ و طبیعت ایران در حوزه گرددشگری طبیعت محور متمایز کند. در عصر اخیر با در نظر گرفتن توسعه شگفت‌انگیز جمعیت و از آن‌سو شهرنشینی، دغدغه‌های بسیاری را از لحاظ سپری نمودن اوقات فراغت و بهره‌مندی از شگفتی‌های طبیعت به وجود آورده است و انسان‌ها به‌منظور رهایی از زندگی صنعتی دست به دامان طبیعت بکرمی‌شوند که این مسئله خود آغاز اتفاقی به نام اکوتوریسم است. قزوین سرزمینی با اقلیم‌های خاص در بخشی از نیمه شمالی فلات مرکزی ایران و در دامنه جنوبی سلسله جبال البرز قرار گرفته و شرایط آب‌وهایی و موقعیت طبیعی آن در مسیر تاریخ، انتقال فرهنگ‌ها و ارتباط بین شرق و غرب به عنوان عامل قدرتمند، تأثیرگذار، ثمریخش و سرنوشت‌ساز عمل نموده و همواره به عنوان منطقه‌ای استثنایی به لحاظ جغرافیایی و تاریخی موجبات شکل‌گیری جاذبه‌های طبیعی بسیاری نظیر کوهستان‌ها و دره‌های عظیم مناطق شمالی و الموت به سمت دشت‌های فراخ آبیک و بوئین‌زهرا را فراهم کرده است؛ که در این میان می‌توان به جاذبه‌های طبیعی در کنار گونه‌های شاخص حیات جانوری و گیاهی اشاره کرد. گنجینه ظرفیت‌های اکوتوریسمی قزوین می‌تواند این شهر را به عنوان یکی از قطب‌های بوم گرددشگری کشور تبدیل کند؛ در این میان قزوین با داشتن جاذبه‌های منحصر به فرد طبیعی نظیر دریاچه‌ها، آثارهای عظیم، درختان کهن‌سال، آبگیرها، رودها، چشمه‌ها، غارها، قلل مرفوع، ییلاقات و جاذبه‌های رتوتوریسمی از مناطق مستعد گرددشگری ایران محسوب می‌شود. اثر حاضر، کلام مختصری از جاذبه‌های طبیعی استان قزوین است که به صورت مجمل به معرفی هرچه بهتر آن پرداخته شده است. امید که به یاری پروردگار مجموعه پیش‌رو مقبول نظر طبیعت گردان ایران عزیزمان قرار گیرد.

علیرضا خزانی
مدیرکل سازمان میراث فرهنگی،
گرددشگری و صنایع دستی استان قزوین

مناطق چهارگانه محیط زیست

برای سفر به طبیعت قبل از هرگونه اقدامی می بایست وضعیت فعالیت و تفرج در آن منطقه را بدرسی بررسی نمود. چرا که برخی از این مناطق به عنوان محدوده های طبیعی حفاظت شده توسط سازمان محیط زیست ثبت شده است و نوع رفتار شما در آنها تابع رعایت الزاماتی است که باید قبل از سفر، آنها را مطالعه کرد. در ذیل به تعاریف و برخی قوانین مربوط به آن پرداخته خواهد شد:

پارک ملی

به محدوده های از منابع طبیعی کشور اعم از جنگل و مرتع و بیشه های طبیعی و اراضی جنگلی و دشت و آب و کوهستان اطلاق می شود که نمایانگر نمونه های برجسته ای از مظاهر طبیعی ایران باشد و به منظور حفظ همیشگی وضع زندگی و طبیعی آن و همچنین ایجاد محیط مناسب برای تکثیر و پرورش جانوران وحشی و رشد رستنی ها در شرایط کاملاً طبیعی تحت حفاظت قرار می گیرد.

اثر طبیعی ملی

به پدیده های نمونه و نادر گیاهی، حیوانی، اشکال یا مناظر کم نظری و کیفیات ویژه طبیعی زمین یا درختان کهنسال، که دارای تاریخی، علمی، حفاظتی و طبیعی هستند و با منظور داشتن محدوده متناسبی تحت حفاظت قرار می گیرد.

پناهگاه حیات وحش

به محدوده های از منابع طبیعی کشور اعم از جنگل و مرتع و بیشه های طبیعی و اراضی جنگلی و دشت و آب و کوهستان اطلاق می شود که دارای زیستگاه طبیعی نمونه و شرایط اقلیمی خاصی برای جانوران وحشی بوده و به منظور حفظ و یا احیاء این زیستگاه ها تحت حفاظت قرار می گیرد.

منطقه حفاظت شده

به محدوده های از منابع طبیعی کشور اعم از جنگل و مرتع و دشت و آب و کوهستان اطلاق می شود که از لحاظ ضرورت حفظ و تکثیر نسل جانوران وحشی یا حفظ و یا احیاء رستنیها و وضع طبیعی آن دارای اهمیت خاصی بوده و تحت حفاظت قرار می گیرد.

برخی از مقررات مربوط به مناطق چهارگانه محیط زیست

۱. ورود، عبور و توقف در پارکهای ملی و آثار طبیعی ملی مستلزم تحصیل پروانه یا اجازه از سازمان حفاظت محیط زیست می باشد و از طرفی ورود، عبور و توقف در پناگاههای حیات وحش و مناطق حفاظت شده به منظور بازدید، عکسبرداری و سیاحت آزاد است مشروط بر اینکه به رستنی های منابع ملی آسیبی نرسیده و موجبات آرامش حیات وحش بر هم نخورد.

۲. شرایط ورود، عبور و توقف در پارکهای ملی و آثار طبیعی ملی و فصول و ساعت مجاز آن و همچنین نحوه تحصیل پروانه یا اجازه مربوط به بهای آن بر حسب مورد برای هر یک از پارک های ملی و آثار طبیعی ملی با توجه به مقتضیات مکانی و طبیعی آن تعیین و به متلاطیان ارائه و حسب مورد به اطلاع عموم خواهد رسید.

۳. حمل هر نوع سلاح در پارک های ملی و آثار طبیعی ملی برای عموم بدون اجازه کتبی سازمان حفاظت محیط زیست ممنوع می باشد. سلاح متخلف توسط مأمورین سازمان ضبط و در صورتیکه طبق قوانین جاری جرمی صورت نگرفته باشد، پس از خروج از پارک به صاحب آن مسترد خواهد شد از طرفی حمل هر نوع سلاح در مناطق حفاظت شده و پناگاههای حیات وحش (به استثنای جاده ها و معابر عمومی) برای اشخاص غیر ساکن این مناطق بدون کسب اجازه از سازمان ممنوع می باشد.

۴. مبادرت به هرگونه شکار، صید، پرورش، تکثیر، نگهداری و خرید و فروش جانوران وحشی و اجزای آن مستلزم تحصیل پروانه یا اجازه از سازمان محیط زیست است و هرساله مقدار شکار و صید مجاز را پس از کارشناسی اعلام می کند.

۵. تعلیف احشام، قطع اشجار، بوته کنی، تجاوز، تخریب محیط زیست، خارزنی و ذغالگیری و به طور کلی هر عملی که موجب از بین رفتن رستنی ها و تغییر اکو سیستم در پارکهای ملی و آثار طبیعی ملی گردد ممنوع است.

۶. احشام وارد شده در پارکهای ملی و آثار طبیعی ملی توسط مأمورین سازمان از این مناطق اخراج و متخلف یا متخلفان مربوط طبق مقررات تحت تعقیب قرار خواهد گرفت.

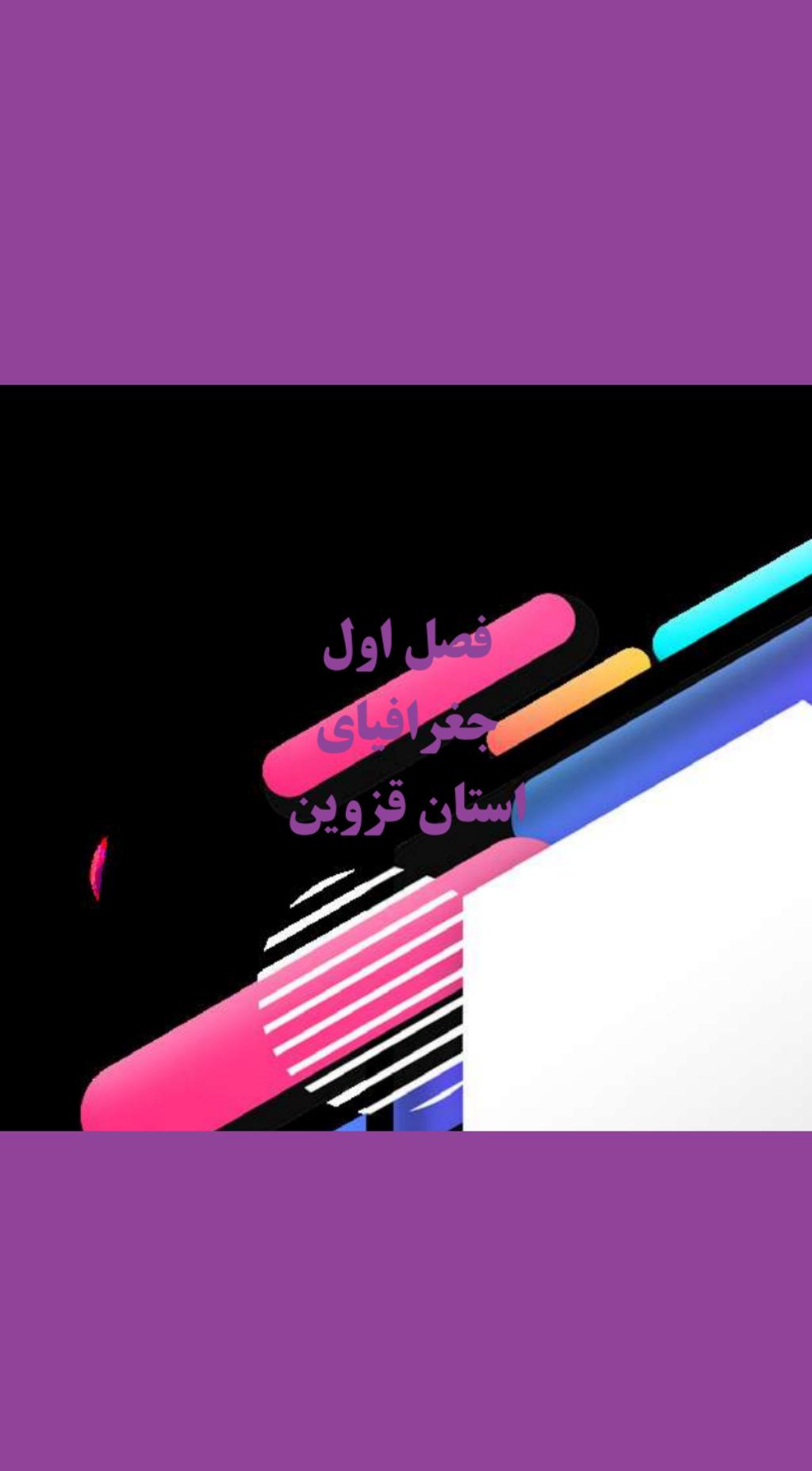
نکاتی مهم برای سفرهای اکوتوریستی

سفرهای اکوتوریستی از خانه و زمانی که مشغول جمع آوری وسایل مورد نیاز حرکت به سمت طبیعت هستیم آغاز می شود و وقتی به مقصد می رسیم و اهداف مان را پیاده سازی می کنیم و در نهایت به مبدا برخواهیم گشت نباید اثری از خود در طبیعت به جا بگذاریم. به همین دلیل، برای دست یابی به این هدف، با مختصر الزامات و نکات مفید در خصوص سفرهای اکوتوریستی در ذیل آشنا خواهیم شد:

۱. مطالعه درباره اهداف سفر، جامعه محلی (اعتقادات، عادات، آداب و فرهنگ و ...) و مقصد مورد نظر
۲. بررسی آب و هوای منطقه و وضعیت ترافیکی مسیر
۳. همراه داشتن آب تمیز و خوراکی های سبک و پر کالری
۴. سبک بودن کوله سفر بدلیل مصرف کمتر انرژی و فضا
۵. استفاده از جای خالی کوله ها برای خرید از جوامع محلی و کمک به اقتصاد آنان
۶. همراه داشتن مقداری طناب و دستبند پاراکورد
۷. استفاده از کفش و لباسهای ساده، سبک و مناسب با اقلیم منطقه
۸. دوربین عکاسی، مداد و دفترچه یادداشت برای ثبت مستندات
۹. همراه داشتن وسیله ای برای جمع آوری و برگرداندن زباله ها (حتی پوست میوه ها)
۱۰. مواد دفع کننده حشرات، کرم ضد آفتاب، کیف کمکهای اولیه، عینک آفتابی، لیوان، چاقوی جیبی چند کاره، مسوک، چراغ قوه، کلاه آفتابی، بطری آب تمیز و ژل ضد عفونی کننده
۱۱. کپی برابر اصل یا ساده ای از مدارک شناسایی
۱۲. سفر کردن بصورت تیمی
۱۳. در صورت نیاز استفاده از راهنمای محلی
۱۴. به اسارت نگرفتن حیوانات محلی
۱۵. عدم پرداخت بدون دلیل وجهی به جامعه محلی
۱۶. حرکت کردن از مسیرهای پاکوب
۱۷. عدم جابجایی سنگ ها و قطع درختان برای جلوگیری از بروم زدن اکوسیستم
۱۸. پرهیز از پخش موزیک با صدای بلند
۱۹. عکسبرداری بدون اجازه از جامعه محلی ممنوع
۲۰. پرهیز از دیوارنویسی و یادگاری نوشتن

۲۱. خودداری از دادن خوراک به جانوران محلی و حیات وحش
۲۲. ایجاد و یا استفاده از آتش ترجیحاً در محل های قبلی، منقل، پیک
- نیک و غیره و در نهایت اطمینان از خاموش بودن آتش پس از اتمام کار
۲۳. پرهیز از ورود به طبیعت با وسایط نقلیه موتوری

فصل اول

جغرافیای

استان قزوین

دریچه‌ای به تاریخ استان قزوین

کاوش‌ها و یافته‌های باستان‌شناسی در دشت قزوین، نشانگر مرحله یکجانشینی و کشاورزی در هزاره هفتم قبل از میلاد و برخورداری ساکنان آن از صنایع اولیه و نظام اجتماعی است. منازل مسکونی، معابد، کارگاه‌های صنایع، اشیای زیستی، مجسمه‌ها، انبارهای غلات و... از تمدن دیرپایی مردمان این ناحیه در هزاران سال پیش حکایت دارند. کاسپین که از روزگاران پیشین، سرزمینی آباد و پر جمعیت بود، در زمان ساسانی رونقی تازه یافت و با بنا نهاده شدن شهرستان شاپوری یا شادشاپور چهره‌ای متفاوت پیدا کرد و به واسطه موقعیت ویژه‌ای که داشت، پذیرای نظامیان و جنگاوران سلحشور شد و از قلعه و برج و بارویی مستحکم برخوردار گشت. در سده‌های بعد، انتخاب الموت به عنوان مرکز اسماعیلیان نزاری و چالش‌های فرهنگی، سیاسی و نظامی مربوط به آن، منطقه قزوین را در حدود ۲۰۰ سال به کانون اصلی رویدادهای مهم کشور بدل نمود که آثار لشگرکشی‌ها و ویرانی آن همچنان باقی است. هرچند در قرن ششم هجری با حضور امیران سلجوقی عمران، آبادانی و ساخت و ساز به این منطقه باز می‌گردد و شهر جانی دوباره می‌گیرد. انتخاب قزوین به عنوان تختگاه صفویان در قرن دهم علاوه بر بازنمایی اهمیت منطقه، دوره درخشانی از عمران و توسعه را رقم می‌زند که این مهم در آثار سفیران و بازرگانان غربی که به ایران آمده‌اند مشهود است. طراحی و ساخت نخستین خیابان ایرانی، چهارباغ‌ها، میدان‌ها، کاخ‌ها، مدارس، مساجد، بوستان‌های شهری و... که به الگویی برای شهرسازی در سراسر ایران تبدیل شد از این شهر آغاز می‌گردد. حتی انتقال پایتخت در قرن یازدهم نیز رنگ فراموشی به آن نمی‌زند و تا پایان دوره افشاریان شاهد سازه‌های فراوانی در جای جای شهر هستیم. در سراسر دوره قاجاریه، قزوین به عنوان یک منطقه حاکم نشین مستقل مرتبط با پایتخت مطرح بود و با وجود رکود نسبی اقتصاد و فرهنگ در آن دوره از اندک مراکز پر رونق و تپنده ایران به شمار می‌رفت. در نهایت در ابتدای سده چهاردهم خورشیدی پس از تخریب‌های ساختاری در بنای‌های شکوهمندی همچون ایوان و حیاط نادری،

عمارت خورشید، عمارت رکنیه، دروازه‌ها و ...، به قصد توسعه، رفته استان قزوین به سوی عمران شهری گام برداشت و این روند با استقرار تشکیلات استانی از خرداد ۱۳۷۶ به بعد شتابی بیش از پیش گرفت و موجبات تغییر سیمای سیاسی و اقتصادی استان گردید.

نامگذاری قزوین

برای علت نامگذاری قزوین تعابیر و تعاریف بسیاری را بیان کرده‌اند که نقل قول دکتر سید محمد دبیرسیاقی از علامه علی اکبر دهخدا، قزوین را مرکب از «کزو» به معنای پسته کوهی و «ین» نسبت، به معنای «سرزمین پسته» می‌داند که به دلیل مرغوبیت، مغز سبز پسته، دانسیته بالا و چربی مناسب از آوازه بیشتری برخوردار است و در آثار سخنوران و شاعران نامدار پارسی انعکاس یافته است. قزوین را همچنین در نوشته‌های قدیم اروپاییان شهر باستانی «آرساس» یا «آرساسیا» و در تاریخ یونان شهر قدیمی «راژیا» نامیده‌اند. همچنین در برخی منابع، قزوین را به نام کاسپین نیز می‌شناسند.

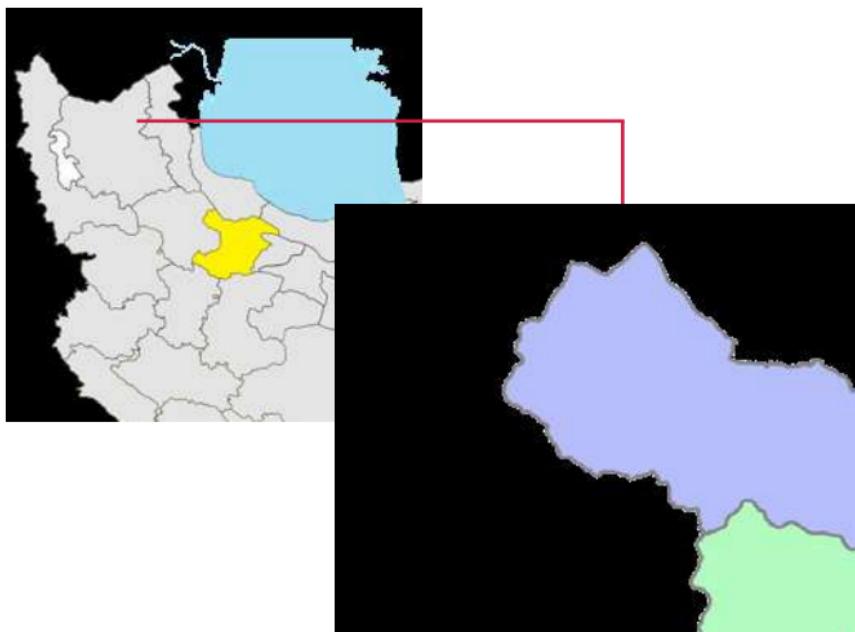
جغرافیای انسانی

جغرافیایی انسانی بعنوان یکی از مهمترین عناصر تشکیل دهنده شاکله مردمی در استان قزوین، شامل تقسیمات کشوری و جمعیت، زبان، دین و فرهنگ است که در زیر به اختصار توضیح داده می‌شود:

۱. تقسیمات کشوری

براساس آخرین وضعیت تقسیمات کشوری تا پایان سال ۱۳۹۵ استان قزوین دارای ۶ شهرستان (قزوین، تاکستان، بوئین زهراء، آبیک، البرز و آوج) و ۲۵ شهر (قزوین، شریفیه، اقبالیه، محمدیه، الوند، محمود آباد نمونه، تاکستان، اسفرورین، ضیاء آباد، خرمدشت، آوج، شال، دانسفهان، بوئین زهراء، رازمیان، معلم کلایه، آبگرم، آبیک، کوهین، بیدستان، ارداق، خاکعلی، نرجه، سگزآباد و سیردان) و ۱۹ بخش، ۴۶ دهستان و ۱۱۵۰ آبادی می‌باشد.

جمعیت استان در حدود ۱,۳۰۰,۰۰۰ نفر است که میزان شهرنشینی آن ۷۵ درصد است و ۲۵ درصد در روستاهای زندگی می‌کنند. همچنین نزدیک به ۵۲۰,۰۰۰ نفر، ساکنین شهر قزوین را تشکیل می‌دهند.

موقعیت مکانی و نقشه تقسیمات استان قزوین در کشور

۲. زبان

زبان‌های رایج در استان قزوین عبارت است از: فارسی، تاتی، مراغی، کردی، لری، ترکی و رمانلویی. از طرفی زبان رایج مردم شهر قزوین و بیشتر ساکنین بخش‌های شرقی استان، «فارسی» است. سایر زبان‌ها و گویش‌ها و پراکندگی آنها بسته به شرایط جغرافیایی تحت تأثیر زبان‌های مناطق همسایه و همچوار است. عنوان مثل در قسمت شمال شرقی به دلیل همچواری این ناحیه با استان مازندران، زبان ساکنین این منطقه با اصطلاحات زبان «طبری» همراه است. این زبان در قسمت غربی الموت همچوار با استان گیلان دارای اصطلاحات گیلکی است.

۳. دین

پیش از ورود اسلام، دین مردم این منطقه زرتشتی بود و بعد از اسلام تا زمان آغاز حکومت صفویه در قزوین، تسنن در بین مردم رواج بیشتری داشت. با آغاز حکومت صفوی، تشیع در قزوین به سرعت رو به گسترش نهاد و امروزه مذهب عموم مردم این استان، شیعه دوازده امامی است. در حال حاضر چند خانواده آشوری، ارمنی و زرتشتی نیز در قزوین ساکن هستند. در گذشته تعداد مسیحیان قزوین بیشتر بود و اکنون سه کلیسای کاتولیک، حضرت مریم و هرپسیمه مقدس در قزوین باقی مانده است.

۴. فرهنگ

استان قزوین به واسطه موقعیت خاص جغرافیایی، دارای شیوه‌های متنوع زندگی، نگرش و برقراری ارتباط است که مطالعه، درک واقعی و عمیق این شیوه‌ها می‌تواند در شناخت منطقه فرهنگی قزوین بسیار حائز اهمیت باشد. از طرفی به گواه تاریخ، این سرزمین همواره خاستگاه دانشمندان، اندیشه ورزان و هنرورانی همچون: ابوعبدالله قزوینی، ابومحمد عبدالله بن عمران بن شاپور، داود بن سلیمان بن غازی، ابوغانم خادم، احمد بن ابراهیم قزوینی، عبدالجلیل قزوینی، امام الدین رافعی، زکریا بن محمد قزوینی،

حمدالله مستوفی، عبیدزادکانی، نجم الدین کاتبی، شرف جهان قزوینی، ملا خلیلا، آقاراضی، واعظ، سالک، وحید، آصف، میرعماد، ملک محمد، عمادالکتاب، شهید ثالث، علامه دهخدا، سید اشرف الدین حسینی (نسیم شمال)، عارف، ملا آقا حکمی، سید موسی زرآبادی، شیخ مجتبی قزوینی، علامه رفیعی، شهید رجایی، دیرسیاقی، سرلشگر عباس بابایی، احسان اشراقی و بسیاری دیگر بوده است.

موقعیت و ساختار جغرافیایی

استان قزوین با مساحتی در حدود ۱۵۶۲۵ کیلومتر مربع در حوزه مرکزی ایران و در موقعیت ۴۸ درجه و ۴۵ دقیقه تا ۵۰ درجه و ۵۰ دقیقه طول شرقی از نصف النهار گرینویچ و ۳۵ درجه و ۳۷ دقیقه تا ۳۶ درجه و ۴۵ دقیقه عرض شمالی نسبت به خط استوا قرار دارد. این استان از شمال به استان‌های مازندران و گیلان، از جنوب به استان مرکزی، از غرب به استان‌های همدان و زنجان و از شرق به استان البرز محدود می‌شود.

۱. ارتفاعات، دشت‌ها و دره‌های قزوین

استان قزوین به لحاظ شرایط طبیعی به دو ناحیه کوهستانی و دشتی تقسیم می‌شود. منطقه کوهستانی آن در شمال استان قرار دارد و دهستان‌های منطقه الموت و قسمتی از کوهپایه اقبال و آیک را در بر می‌گیرد. در همین ناحیه، بخشی از رشته‌کوه البرز از بخش شمال غربی و از استان گیلان به طرف جنوب غربی در داخل استان قزوین کشیده شده است که سلسله جبال البرز مرکزی و کوه‌های رامند و خرقان از سه جهت استان را فرا گرفته و دشت گسترده‌ای را به وجود آورده‌اند و شرایط زیست اقلیمی مناسبی را در این منطقه ایجاد کرده است. ارتفاعات شمال استان به بیش از ۴۰۰۰ متر و جنوب غربی به ۲۷۰۰ متر از سطح دریا می‌رسد و کوه‌های معروف آن سیالان، شاه البرز، خشچال، سفید کوه، شجاع الدین، الله تره، رامند، آق داغ، خرقان،

ساری داغ، سلطان پیر و سیاه کوه هستند که محدوده مرکزی و شرقی استان را تشکیل می‌دهد. مرتفع‌ترین کوه، سیالان با ارتفاع ۴۱۷۵ متر که شب آن از شمال غرب در جهت جنوب شرق امتداد یافته و ارتفاع پایین‌ترین نقطه آن ۱۱۳۰ متر از سطح دریاست و حداقل ارتفاع استان در شمال غرب در بخش تارم سفلی در کناره‌های دریاچه سفید رود با ارتفاع ۳۰۰ متر از سطح دریاست که تفاوت آشکاری را از نظر توپوگرافی به وجود آورده است. دره‌های البرز در دامنه‌های خشک جنوبی، به‌ویژه در ناحیه قزوین، باریک و کم عرض هستند و با دیواره‌های پرشیب کشیده شده‌اند. آبادترین و پرجمعیت‌ترین دره‌های آن، دره شاهروд و طالقان و الموت است که آب دامنه‌های البرز جنوبی را به سفیدرود می‌رسانند. دره و رودخانه شاهرود کوههای میان دره چالوس و سفیدرود را از شرق به غرب شکافت و آن را به دو قسمت شمالی و جنوبی تقسیم کرده‌اند. در جنوب شاهرود، کوههای زیاران، سبزپوش، خزران و... قرار دارند که از زمان‌های پیشین مسیرهای پیاده شمالی - جنوبی قزوین بوده‌اند که بعضی از آن‌ها در امتداد دره‌ها تا ساحل دریای مازندران (خزر) امتداد یافته‌اند و گردنه‌های معروف سلمبار و الو چشم را پدید آورده‌اند. این راه‌ها ناحیه دشت قزوین را به غرب مازندران و شرق گیلان متصل کرده‌اند. در ناحیه غربی دشت قزوین یک رشته ارتفاعات موازی به نام «چرگر» قرار دارد که از جانب شمال به جنوب کشیده شده و استان قزوین را از استان زنجان و خمسه جدا می‌کند. این ارتفاعات در حد فاصل نواحی سلطانیه و تارم قرار دارند. در قسمت جنوب این استان، چند رشته از ارتفاعات به موازات هم قرار گرفته‌اند که به نام «رامند» معروف هستند. ارتفاعات مزبور در جنوب شرقی شهرستان‌های بوئین زهرا و آوج قرار دارند. این ارتفاعات در قسمت جنوب غربی با کوههای خرقان و درگزین استان همدان پیوند دارند. استان قزوین از جانب شرقی، بدون هیچ مانعی، به جلگه ساوجبلاغ که در حال حاضر جزء محدوده استان البرز است که کوه طالقان آن را از استان قزوین جدا کرده است، متنه می‌شود.

۲. ساختار زمین شناسی

منطقه زمین ساخت قزوین متأثر از فعالیت‌های درونی زمین که مظاهر کالبدی آن در شرایط توپوگرافیکی اش تجلی یافته به لحاظ خصوصیات مورفولوژیکی به دو قسمت عمدۀ کوهستانی و دشت که هر یک ساختار متفاوتی را ارائه می‌نمایند تقسیم گردیده است. منطقه قزوین به واسطه ارتفاعات سلسله جبال البرز به صورت یک فرورفتگی تکنونیکی دیده می‌شود. این فرورفتگی به مرور زمان توسط رسوبات تخریبی حاصل از تخریب سنگ‌های اطراف و فرسایش آن به همراه حمل جریانات سطحی ایجاد شده است. سلسله جبال البرز در شمال منطقه عمدتاً از سنگ‌های آذرین رسوبی که در فاصله بین دوره ژوراسیک و دوران سوم زمین شناسی به وجود آمده شکل گرفته است. همچنین در دامنه‌های این سلسله جبال، لایه‌ای از سنگ‌های کنگلومرا به صورت یک کمربند پهن وجود دارد که بیشتر از سنگ‌های آتشفسانی مانند توف و آهک تشکیل شده‌اند. سلسله جبال البرز در اواخر دوران دوم و اوایل دوران سوم زمین شناسی چین خورده و بالا آمده است به طوری که این سلسله جبال شکل و ساختمان آلپی به خود گرفته که به علت تزریق و خروج مواد مذاب درونی باعث ایجاد گسل و شکستهایی در این تشکیلات شده است. با توجه به مطالعات، از نظر سنگ شناسی قدیمی ترین تشکیلات دشت قزوین را می‌توان مربوط به دوران ژوراسیک دانست و آخرین تشکیلات آن مربوط به دوره پلیستوسن می‌باشد که در سرتاسر کوه‌های جنوب دشت قزوین مشاهده می‌شود و تماماً از کنگلومرا با ترکیبی از آندزیت، توف و سنگ‌های دگرگونی است. این دشت که در جنوب این سلسله ارتفاعات واقع گردیده عمدتاً از رسوبات رودخانه‌ای، دریاچه‌ای و بادی از دوره پلیستوسن تا اکنون تشکیل شده است. این رسوبات در دامنه‌های شمالی بصورت دانه درشت و در نواحی مرکزی بصورت دانه ریز هستند، شبیب کم این دامنه‌ها نقش اساسی را در این فرایند بازی می‌کند. همچنین در دامنه‌های ارتفاعات البرز نیز تشکیلات میوسن دیده می‌شود. این تشکیلات در زیر مواد آبرفتی جوان که دشت قزوین

را به وجود آورده به صورت طاقدیس و ناویدیس در جهت شمال شرقی و جنوب غربی ادامه دارد. کف این مواد آبرفتی از سنگهای تشكیلات الیگومیوسن و در دامنه‌ها از کنگلومرای پلیستوسن بوده که این تشكیلات به واسطه اثرات فعالیت‌های زمین ساختی اغلب دارای شکل نامنظمی هستند.

۳. شرایط اقلیمی

با توجه به نقشه اقلیمی استان که به روش دمارتین تهیه گردیده و کاملاً از وضعیت توپوگرافی و ارتفاعات تعیت می‌نماید بیشترین پهنه اقلیمی استان در اقلیم نیمه خشک سرد قرار می‌گیرد. در این نقشه تنوع اقلیمی بارزی در ارتفاعات مناطق شمال شرقی و سرشاخه‌های رودخانه شاهرود در منطقه الموت مشاهده می‌گردد. اقلیم‌های خیلی مرطوب، مرطوب، نیمه مرطوب فراسرد و مدیترانه‌ای سرد و معتدل در این منطقه قابل تشخیص است. شهر معلم کلایه مرکز این بخش دارای اقلیم نیمه مرطوب سرد بوده که این شرایط اقلیمی به سمت مناطق مرکزی الموت متعادل‌تر گشته بطوریکه در رازمیان آب و هوای نیمه مرطوب معتدلی قابل مشاهده است. بعلاوه تنوع اقلیمی را در مقیاس کوچکتری در ارتفاعات شمال غربی استان می‌توان ملاحظه نمود. مناطق کم ارتفاع اطراف سد سفید رود و بخش تارم سفلی نواحی هستند که از اقلیم نیمه خشک معتدل برخوردار می‌باشند. اقلیم نیمه خشک سرد بیشترین پهنه اقلیمی دشت مرکزی قزوین و شهرهای آبیک و تاکستان می‌باشد. با رسیدن به مناطق مرتفع در بخش‌های شمالی این شهرها و همچنین منطقه کوهین و کاهش میانگین دما، آب و هوای نیمه خشک فراسرد مشاهده می‌گردد. خشک‌ترین منطقه استان منطقه بویین زهرا و مناطق پیرامون آن در شرق و جنوب بوده که دارای اقلیم خشک سرد می‌باشند. این در حالی است که در مناطق مرتفعی مانند آوج اقلیم‌های مرطوب فراسرد و نیمه مرطوب فراسرد غالب می‌باشد. از طرفی، جنگلهای استان در ارتفاعات دو تا سه هزار متری بخش الموت و تارم سفلی به صورت درختان پراکنده و نامنظم روئیده که ذخیره گاه ژنتیکی درختانی مانند زالزالک، بلوط، گردی

وحشی، آلو جنگلی، بادام کوهی، ارس و پسته وحشی می‌باشد.

۱-۳ آب و هوا و عناصر اقلیمی

حرکت و فعالیت توده های هوای مهاجر و سیستم های هواشناسی آنها، از جمله عوامل اصلی در شکل گیری اقلیم استان قزوین به شمار می آید. مهم ترین توده های هوایی که در فصول سرد سال استان قزوین را تحت نفوذ خود قرار می دهند بطور عمده کم فشار مدیترانه‌ای از جانب غرب، قطبی بري و قطبی شمالی از سمت شمال غرب و شمال، قطبی بحری از شمال غرب بوده و در تابستانهای بري تروپیکال از منشأ کویر ایران یا صحراي عربستان و یا جريانات شمال غربی از اروپای مرکزی می باشد. در اين ميان عناصر اقليمي استان قزوين را می توان به شرح زير بيان کرد:

- بارندگی استان قزوین

میانگین بارش سالانه در سطح استان در بازه زمانی متهی به سال ۱۳۹۹ نزدیک به ۴۱۲ میلیمتر بوده که پر باران ترین نقاط استان دامنه های شمال شرقی در منطقه الموت بوده و خشک ترین مناطق از سمت جنوب شرق استان و مناطق بیابانی بوین زهراء را شروع و تا بخش های جنوبی شهرستان تاکستان امتداد می یابد.

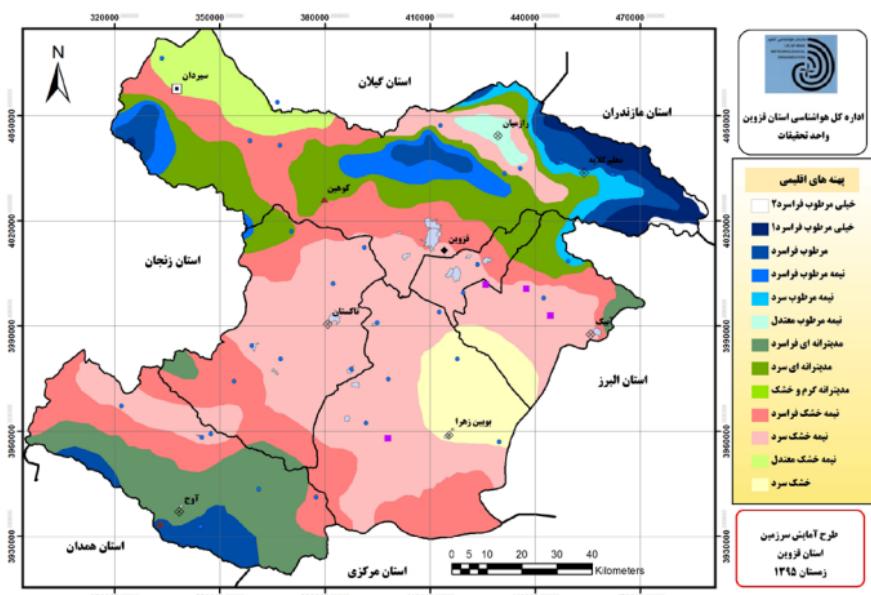
سازمان هواشناسی کشور _ مرکز ملی خشکسالی و مدیریت بحران
اطلاعات پایش استان هشترودستان ها در بازه زمانی ۱۳۹۸/۰۷ تا ۱۳۹۹/۰۴

اطلاعات بازش استان و شهرستان‌ها در بازه زمانی ۱۳۹۸/۰۷/۰۱ تا ۱۳۹۹/۰۴/۳۰											ردیف
نام شهرستان	سال آغازی محدوده (میلادی)	سال پایانی محدوده (میلادی)	تعداد بارش	تعداد بارش	تعداد بارش	تعداد بارش	تعداد امسال با بلند داده (میلادی)	بازش یک سال (میلادی)	بلند داده (میلادی)	سال آغازی محدوده (میلادی)	ردیف
البرز	۱۴۲۲/۴	۱۴۲۲/۵	۹/۴	۳۵/۹	۱۱۱/۵	۳۱۸/۸	۳۱۰/۹	۳۸۵/۹	۴۲۲/۴	۱۴۲۲/۵	۱
آبیک	۱۴۷۷/۹	۱۴۷۶/۶	۲۲/۸	۶۱/۳	۱۸۱/۶	۳۰۲/۲	۲۹۶/۳	۳۸۶/۱	۴۷۷/۹	۱۴۷۶/۶	۲
آوج	۱۴۴۳/۳	۱۴۴۹/۶	-۴/۷	۳۴/۷	۱۱۶/۲	۳۴۲/۰	۳۲۹/۱	۴۶۵/۰	۴۶۵/۰	۱۴۴۹/۶	۳
بوئین زهرا	۱۴۰۴/۳	۱۴۵۵/۱	۲۵/۸	۶۰/۲	۱۵۱/۹	۲۶۰/۷	۲۵۲/۴	۳۲۱/۴	۴۰۴/۳	۱۴۵۵/۱	۴
تاسکستان	۱۳۶۱/۹	۱۳۰۰/۴	-۴/۲	۳۴/۵	۹۲/۹	۲۷۷/۵	۲۶۹/۰	۳۷۷/۶	۳۶۱/۹	۱۳۰۰/۴	۵
قزوین	۱۴۷/۵	۱۱۳/۳	۴/۰	۱۷/۱	۵۹/۴	۳۵۹/۵	۳۴۸/۱	۳۹۱/۸	۴۷/۵	۱۱۳/۳	۶
کل استان قزوین	۱۴۱۱/۸	۱۴۹/۵	۶/۲	۲۳/۸	۱۴۰/۰	۳۱۷/۹	۳۰۷/۸	۲۸۷/۸	۱۴۱۱/۸	کل استان قزوین	

- رطوبت نسبی هوا

میانگین رطوبت نسبی در طول ماههای زمستان به بالاترین مقدار ممکن می‌رسد و سیر کاهش تدریجی آن به سمت ماههای بهار و تابستان ادامه یافته و در فصل تابستان به پایین‌ترین مقدار می‌رسد و در واقع خشک‌ترین ماهها را شامل می‌شوند. با آغاز پاییز و تأثیر توده هوای سرد از سمت شمال غربی و شمال و نفوذ کم فشار مدیترانه‌ای از جانب غرب و امواج سرمایی حاصل از هجوم توده‌های هوای مهاجر از مرکز پر فشار سبیری که همزمان با کاهش دمای استان است، بر رطوبت هوای شهرستان قزوین می‌افزاید و میانگین سالانه رطوبت نسبی در قزوین را تا ۵۱ درصد می‌رساند. همچنین افزایش رطوبت نسبی در شباهه روز معمولاً در اوایل صبح و کاهش آن در بعداز ظهر رخ می‌دهد. میانگین حداقل‌ها و میانگین حداکثر رطوبت نسبی نیز همانند میانگین سالانه در ماههای سرد سال از مقدار بیشتری برخوردار است. بطوريکه بیشترین مقدار میانگین رطوبت نسبی هوای مربوط به دی ماه و کمترین مقدار آن به مربوط به ماههای تابستان می‌باشد.

- پوشش ابری

بررسی داده‌های تعداد روزهای همراه با پوشش ابری ایستگاه سینوپتیک قزوین بیانگر آن است که از اواسط فصل پاییز تا اواسط فصل بهار که مصادف با فصول سرد سال است، مقادیر ماهیانه ابرناکی افزایش داشته و در ماههای گرم سال مقدار ابرناکی کاهش یافته و به حداقل می‌رسد. در قزوین بیشترین تعداد روزهای همراه با پوشش ابری به ماه اسفند و فروردین تعلق دارد که معادل ۱۲ روز است که در این روزها آسمان تقریباً بطور کامل پوشیده از ابر است. کمترین تعداد روزهای همراه با پوشش ابری متعلق به ماه تیر و مرداد بوده است. قزوین در فصل تابستان کمتر شاهد آسمان تمام ابری است. در مجموع ایستگاه قزوین ۶۹ روز از سال شاهد آسمان پوشیده از ابر است و حداقل تعداد روزهای همراه با پوشش ابری مربوط به فصل گرم و از خرداد تا اواخر شهریور است.

- ساعات آفتابی

پوشش ابری آسمان با طول مدت ساعات آفتابی رابطه‌ای معکوس دارد. در روزهایی که آسمان پوشیده از ابر است تعداد ساعات آفتابی به حداقل می‌رسد. در قزوین بیشترین تعداد ساعات آفتابی مربوط به ماه تیر با $\frac{354}{8}$ ساعت و کمترین آن با $\frac{142}{9}$ ساعت در ماه مرداد محاسبه شده است. حداکثر تعداد ساعات آفتابی متعلق به فصل تابستان بوده و پس از تابستان در فصل پاییز سیر کاهش مقدار ساعات آفتابی را مشاهده می‌نماییم. میانگین جمع سالانه ساعات آفتابی در قزوین ۲۹۵۵ ساعت است.

- جریان وزش باد در استان قزوین

بادهای عمدۀ استان قزوین عبارتند از:

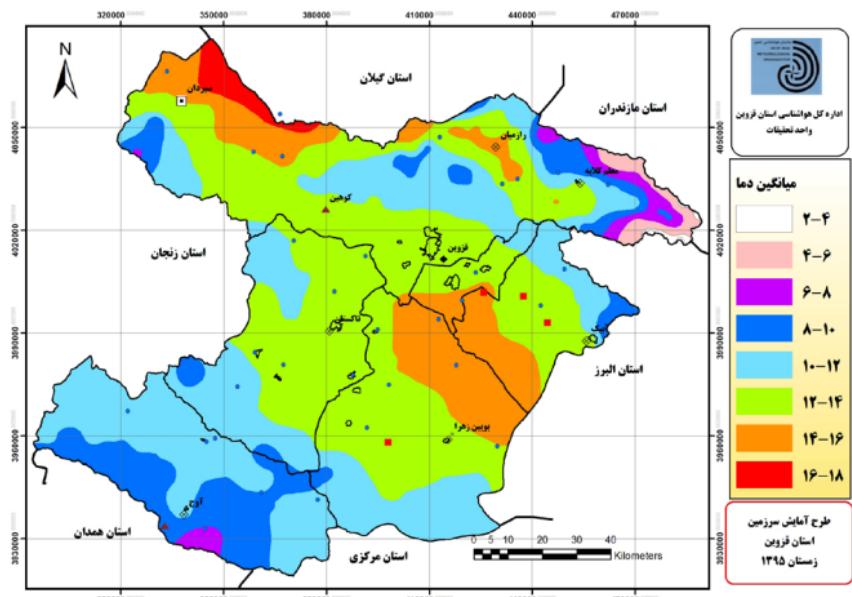
۱. باد مه (قاچازان - کهک) که در اثر نفوذ سیستم‌های پرفشار از شمال و شمال غربی از گردنۀ منجیل وارد منطقه قاچازان و کهک تاکستان شده و به صورت قیفی شکل دشت قزوین را فرا می‌گیرد.

۲. باد راز (شره) جهت وزش این باد از جنوب و جنوب شرقی که از کویر قم به داخل دشت قزوین تقریباً در تمام طول سال می‌وزد اما از اواسط بهار تا اواخر تابستان به دلیل افزایش درجه حرارت، تبخیر و کاهش رطوبت، شدت بیشتری می‌یابد. درصد وزش سالیانه این باد ۱۲/۷ درصد و سرعتی متوسط معادل ۴ متر بر ثانیه دارد.

- رژیم دمایی استان قزوین

بررسی آمار ماهانه ایستگاه‌های معتبر استان نشان می‌دهد که تیر و مرداد گرمترین و دی و بهمن سردترین ماهها می‌باشند. براساس نقشه همدمای سالانه استان، ارتفاعات شمال شرقی و شمالی استان و همچنین ارتفاعات آوج در جنوب غرب استان دارای دمای کمتری نسبت به سایر نقاط استان هستند. کمترین مقدار متوسط سالانه دما ۲ درجه سانتی گراد بوده که در قلل شمال شرقی مشاهده می‌شود و بیشترین متوسط سالانه دما ۱۸ درجه سانتیگراد بوده که در مناطق کم ارتفاع شمال غربی پیرامون دریاچه سد سفید رود قابل مشاهده می‌باشد. بعلاوه در قسمت دشت و بخش‌های داخلی استان، در حاشیه شرقی و جنوبی شهرستان بویین زهرا میانگین دمای ۱۴/۵ درجه سانتیگراد مشاهده می‌گردد.

- روزهای یخبندان استان قزوین

اولین روز یخبندان بطور متوسط از تاریخ ۱۹ آبان آغاز می‌گردد که این میزان در سالهای مختلف از ۱۹ مهر تا ۱۹ آذر دامنه دارد. در طول دوره آماری پائین ترین دمای مشاهده شده ۲۴- درجه سانتیگراد بوده که در تاریخ ۱۳۵۵/۱۰/۲۰ ثبت گردیده است. همچنین در طول دوره آماری میانگین سالانه تعداد روزهای یخبندان (حداقل دمای صفر و پایین‌تر) ۹۰ روز می‌باشد.

آب‌های سطحی

دو حوزه آبریز جاری، شمالی (سفید رود) و جنوبی (شور) استان شامل:
 الف) حوزه شمالی که از طالقان رود و الموت رود در منطقه شیرکوه به هم می‌پیوندند و رود پر آب شاهروд را به وجود می‌آورند. رودخانه‌های خارود، نینه رود، اربدیان، سردرود، تارولات، گرما رود و اندج رود نیز در مسیر به سوی سد سپید رود به آن می‌ریزند. شاهرود با میزان حدود ۱۱۵۰ میلیون متر مکعب در شهر لوشان از استان خارج می‌شود.

ب) حوزه آبریز جنوبی (شور) که رودخانه‌های حاجی عرب (از کوه‌های جنوبی خرقان شرقی)، ابهررود، خررود و بیش از چهل رود فصلی دامنه‌های جنوبی البرز از جمله ارنزک و دیزج نیز در آن جاری است و با حجم آبی در حدود ۱۶ میلیون مترمکعب بصورت فصلی جریان دارد.

گونه‌های جانوری

در استان قزوین سه منطقه حفاظت شده باشگل، الموت و تارم سفلی با مساحت بیش از ۱۳۰ هزار هکتار که حدود ۸,۱ درصد از کل مساحت استان را بخود اختصاص می دهد وجود دارد و پنج منطقه شکار و تیراندازی ممنوع (الموت شرقی، الموت غربی، تارم سفلی، آوج-آبگرم و اله آباد) مجموعاً به مساحت ۳۳۸۴۸۵ هکتار، تحت مدیریت و نظارت اداره کل حفاظت محیط زیست استان قزوین قرار دارند که زیست گاه بسیاری از گونه‌های جانوری کشور محسوب می شود و در سالهای اخیر بدلیل افزایش مناطق حفاظت شده (از ۱,۵ درصد به ۸,۱ درصد) و نظارت هوشمند بر مناطق، شاهد روند افزایشی گونه‌های جانوری شاخص در مناطق یاد شده هستیم. کل و بز، میش و قوچ، آهو، خرگوش، گرگ، رویاه معمولی، شغال، خرس قهوه‌ای، گراز، پلنگ و احتمالاً سیاه گوش از جمله وحوش استان به شمار می روند. همچنین گونه‌های مختلف پرنده‌گان شکاری و پرنده‌گان قابل شکار در نقاط مختلف استان مشاهده می شوند.

یادداشت: .

فصل دوم

جاده‌های طبیعی

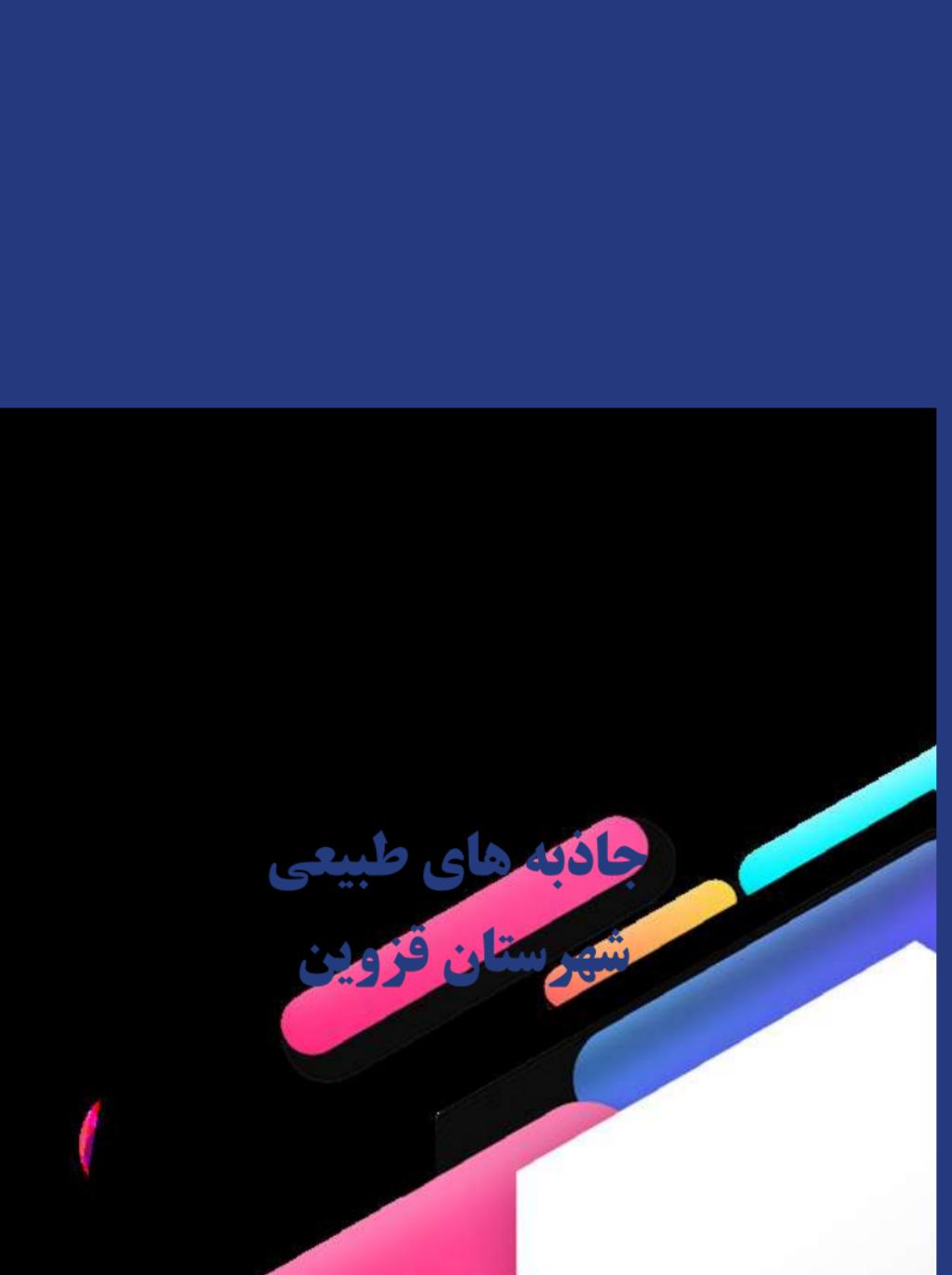
استان قزوین

مقدمه

چندگانگی طبیعت استان که تحت تأثیر توپوگرافی خاص آن و مجاورت با نواحی مرتفع شمالی و غربی(که به شکل گیری سیستم شبه آلپای انجامیده) و آب و هوای گرم و مرکزی ایران، سیمایی گوناگون یافته و تنوع زیستی گیاهی و جانوری چشمگیری را به وجود آورده و محمولی جذاب برای محاذ علاقمندان به طبیعت و اکوتوریست ها شده است. از اینرو در این فصل به معرفی اجمالی نزدیک به ۷۰ جاذبه شاخص طبیعی استان خواهیم پرداخت. به عبارتی برای هر جاذبه طبیعی در این فصل توضیحات اثر، مختصات جغرافیایی بصورت بارکد، مسیرهای دسترسی و تصاویر اثر در نظر گرفته شده است که می‌تواند نقشه راهی برای کسب آگاهی و لذت در این استان پر توان باشد. تمامی جاذبه‌ها در این فصل براساس نه بخش بصورت زیر تقسیم بندی شده است که هریک معرف بخشی از استان قزوین می‌باشد.

- ۱.جادبه‌های طبیعی قزوین و حومه
- ۲.جادبه‌های طبیعی الموت شرقی
- ۳.جادبه‌های طبیعی الموت غربی
- ۴.جادبه‌های طبیعی منطقه تارم سفلی
- ۵.جادبه‌های طبیعی منطقه کوهین
- ۶.جادبه‌های طبیعی شهرستان آوج
- ۷.جادبه‌های طبیعی شهرستان آبیک
- ۸.جادبه‌های طبیعی شهرستان بوئین زهرا
- ۹.جادبه‌های طبیعی شهرستان تاکستان

جادههای طبیعی
شهرستان قزوین

شهرستان قزوین

قزوین یکی از شهرهای مرکزی ایران و در ارتفاع ۱۲۸۷ متری از سطح دریا واقع شده است. هسته اولیه شهر قزوین به دوران شاپور ساسانی باز می‌گردد و سال‌ها محل گذر تجار و بازرگانانی بود که کالاهای خود را از شرق به غرب و از طریق جاده ابریشم می‌برده‌اند. قزوین همچنین در زمان حکومت صفویان نزدیک به ۵۷ سال پایتخت ایران بوده و آثار تاریخی بسیاری از این دوران در دل خود به یادگار دارد. از القاب این شهر می‌توان به باب الجنه، پایتخت خوشنویسی ایران، شهر آب انبارها و چهارمین حرم اهل بیت اشاره نمود که حکایت از ابعاد فرهنگی و تاریخی این منطقه دارد و در میان باستانی با وسعتی در حدود ۲۵۰۰ هکتار قرار گرفته است و ناصر خسرو قزوین را «شهری در میان باغ» توصیف نموده است. زبان مردم این شهر فارسی اصیل با گویش خاص قزوینی است و زبان‌های تاتی، گیلکی و آذری نیز تکلم می‌شود. از سوغاتی‌های دلپذیر این شهر شیرینی‌های ویژه آن است که شامل باقلو، پادرازی، نان نخودی، نان چرخی، نان برنجی، شیرینی اتابکی، نان قندی و نان نازک(نازک پسته‌ای) می‌شود و از دیگر خوراک آن می‌توان به قیمه نثار، شیرین پلو، دویوماج و حلیم ستی آن اشاره نمود. محمدابراهیم قزوینی متخلفص به سالک شاعر قرن یازدهم نیز در شعری از پسته مرغوب قزوین یاد کرده است که

لب ها نمکین و خنده شیرین خوش پسته بود دیار قزوین

از همین روی در این قسمت جاذبه‌های طبیعی شهرستان قزوین به ترتیب حروف الفبا معرفی می‌شود و می‌توانید به عنوان نقشه راهی برای رسیدن به آنها استفاده نمایید.

شماره ثبت ملی

آثار باراجین

آثار باراجین با ارتفاع تقریبی ۱۰ متر از ذوب برفها، چشممه های منطقه و ریزش های جوی تأمین می شود که معمولا در فصول زمستان و بهار دارای بیشترین حجم آب است. این آثار در مسیر دره های متنه بجهاد الموت غربی قرار گرفته است و در زیر محل ریزش آب آثار حوضچه ای به عمق تقریبی ۲ متر ایجاد شده است.

شهر قزوین - جاده بهرام آباد - آثار باراجین

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه تفریحی باراجین حرکت کرده و از دو راهی امام زاده اسماعیل به سمت چپ (جاده بهرام آباد) ادامه داده تا به قهوه خانه کوهستان برسید. مقابل قهوه خانه در یک مسیر پیاده روی ۴ دقیقه ای به کنار آثار خواهد رسید.

مختصات مکرافیابی

۵۰,۰۷۳۶۳۶

طول مکرافیابی

۳۶,۳۷۷۶۹۶

عرض مکرافیابی

۰۱۵۴

ارتفاع از سطح دریا

۱۳ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

آبگیر دریاچه

آبگیر دریاچه یا دلاوک با شکلی بیضی دارای طولی در حدود ۲۵۰ متر و عرض ۱۱۰ متر در فاصله ۵ کیلومتری شمال شرقی روستای زرشک و در منطقه‌ای دارای آب و هوای سرد کوهستانی واقع شده که تابستان‌ها، خنک و زمستان‌ها، سرد و پوشیده از برف است. آب دریاچه از ذوب برف‌ها، چشمه‌های منطقه و ریزش‌های جوی تأمین می‌شود.

شهر قزوین - جاده بهرام آباد - روستای زرشک - آبگیر دریاچه

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه تفریحی باراجین حرکت کرده و از دوراهی امام زاده اسماعیل به سمت چپ (جاده بهرام آباد) ادامه داده و پس از گذشتن از روستای زرشک و قبل از مجموعه راهدارخانه سه راهی را به سمت راست رفته و بعد از مسافتی در حدود ۵ کیلومتر به نزدیکی آبگیر دریاچه خواهیم رسید. برای رسیدن به دریاچه پیاده روی کوتاه ۲ دقیقه‌ای لازم است.

مختصات مکرافاییانی

۵۰,۱۱۸۳۶۸

طول مکرافاییانی

۳۶,۱۴۳۵۰۷۱

عرض مکرافاییانی

۴۰۵۹ متر

ارتفاع از سطح دریا

۲۰ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

ایوان سنگی نیاق

در روستای نیاق صخره یکپارچه و مرتفعی با حفره های کوچک و بزرگ قرار دارد که توسط عوامل طبیعی ایجاد شده است. در داخل ایوان حوضچه ای مستطیلی شکل به ابعاد حدوداً 2×4 متر توسط ساکنان احتمالی حفر شده است و با هفت پله از سنگ تراشیده به عمق حوضچه می رسد و در فصول بارندگی سطح آب آن افزایش می یابد. ساکنان محلی بر این باورند که محمد حنفیه در بالای این ایوان، قصری ساخته بوده که امروزه از این قصر به جز مخازن ذخیره غلات و حبوبات چیزی باقی نمانده است. این ایوان که با اسم های دیگری چون ایوان نیاق، دیو ایوان و طاق محمد حنفیه نیز شناخته می شود، دارای نیم طاقی طبیعی و زیبا به ارتفاع حدود ۱۰ متر است.

شهر قزوین - جاده روستای الولک - ایوان نیاق

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) حرکت کرده و از جاده الولک به مسیر ادامه می دهیم و پس از گذشتن از روستای اسماعیل آباد و طی مسافتی در حدود ۵ کیلومتر، سه راهی را به سمت راست ادامه می دهیم تا به ایوان سنگی برسیم. از پای ایوان تا بالای آن در حدود ۵۰ متر پیاده روی سنگین خواهید داشت.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۰۴۸۶۹۹

طول مکارافیابی

۳۶,۱۵۰۲۶۳۵

عرض مکارافیابی

۱۷۷۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۵ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۳۱۰۹۵

باغستان سنتی قزوین

باغستان‌های سنتی قزوین با مساحت تقریبی دو هزار و پانصد هکتار شرق، غرب و جنوب شهر قزوین را فراگرفته است. این باغستان ۱۰۰۰ ساله با درختان کهنی از انواع و ارقام پسته، بادام، زردآلو، انگور، گردو در فصل بهار با شکوفه‌های سفید و صورتی رنگ مکانی زیبا را برای عاشقان و عکاسان طبیعت مهیا می‌سازد. این باغستان‌ها همانند یک آبخوان وسیع با آب جاری و سیلان پنج رودخانه فصلی با دبی متغیر در فصول زمستان و بهار در یک یا دو نوبت غرق در آب می‌شوند.

شهر قزوین - امتداد کمربنده نسیم شمال

توضیح مسیر: از داخل شهر قزوین با حرکت به سمت حواشی شهر در غرب و مشرق و جنوب، که بهترین گزینه آن کمربنده نسیم شمال است می‌توانید پنهانه‌ای وسیعی از باغستان‌های شهر قزوین را مشاهده نمایید.

مختصات مکرافیابی

۴۹,۹۹۱۴۰۵۵

طول مکرافیابی

۳۶,۲۵۴۹۰۷

عرض مکرافیابی

۱۲۸۸ متر

ارتفاع از سطح دریا

-

فاصله از شهر قزوین

مسیر یاب
کوکل مپ

نقشه
هوایی

شماره ثبت ملی

بوستان ملی باراجین

این بوستان از ۲ کیلومتری شهر قزوین آغاز و با مساحت ۱۵۰۰ هکتار از بزرگترین پارک های جنگلی کشور محسوب می شود. قله مردمی، رودخانه ارنزک، دهکده طبیعت و حیات وحش دالفک، امامزاده اسماعیل روستای باراجین و چنان باراجین از دیگر جاذبه های این منطقه است. از امکانات این بوستان می توان به زمین چمن، پیست های دوچرخه سواری و موتورسواری، سینماهای تابستانه، شهر بازی دالفک و واحدهای اقامتی برای مسافران اشاره کرد.

شهر قزوین - جاده بهرام آباد - بوستان ملی باراجین

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت دانشگاه آزاد اسلامی باراجین حرکت نموده و پس از عبور از دانشگاه وارد منطقه تفریحی باراجین می شوید و می توانید با استفاده از تابلوهای جهت نما به مناطق دلخواه خود طی مسیر نمایید.

مختصات مکرافایی

۵۰,۰۷۲۱۷۴

طول مکرافایی

۳۶,۳۳۹۹۷۷

عرض مکرافایی

۱۵۳۴ متر

ارتفاع از سطح دریا

۷ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۳۸۴

چنار باراجین

چنار کهنسال باراجین در منطقه‌ای خوش آب و هوا و مرتفع در جوار بقعه امامزاده اسماعیل روستای باراجین قرار گرفته است. این درخت با قدمتی در حدود ۲۰۰ سال، به واسطه نزدیکی به امامزاده از نظر مردم و زوار بسیار قابل احترام است و به همین دلیل مردم پارچه‌های سبز رنگ به شاخه‌های آن بسته و در فصول مختلف سال در حجره‌های اطراف آن اقامتم می‌کنند.

شهر قزوین - جاده بهرام آباد- روستای باراجین - چنار کهنسال

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه تفریحی باراجین حرکت کرده و از دو راهی امام زاده اسماعیل (امام زاده باراجین) به سمت راست ادامه داده و پس از رسیدن به روستای باراجین و امامزاده اسماعیل می‌توانید چنار کهنسال را مشاهده نمایید.

مختصات مکرافیابی

۵۰,۰۶۶۹۲۳

طول مکرافیابی

۳۶,۱۴۳۵۰۷۱

عرض مکرافیابی

۱۵۳۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۷ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یا ب
کوکل مپ

نقشه
هوایی

شماره ثبت ملی
۳۸۵

سروهای خمره‌ای نجف آباد

سروهای خمره‌ای نجف آباد دارای قدمتی مابین ۴۰۰ تا ۵۰۰ سال، در فاصله ۸ کیلومتری شهر قزوین مابین روستای نجف و آزادراه قزوین - زنجان در میان زمین‌های کشاورزی قرار گرفته است. از عناصر زیبایی این درختان تنه‌های درهم نمایده آن است که سرتاسر تنه درختان قابل مشاهده است. سرو خمره‌ای درختی است که میوه آن گرد یا تخم مرغی شکل و کبود رنگ است و وقتی رسیده شوند به رنگ قهوه‌ای در می‌آیند و ترشحات کبود یا نقره‌ای سطح میوه را فرا می‌گیرد.

شهر قزوین - روستای نجف آباد - سرو نوش‌ها

توضیح مسیر: از مرکز شهر قزوین به سمت آزادراه تهران حرکت کرده و پس از عبور از پلیس راه مسیر خود را به سمت آزادراه زنجان تغییر دهید. پس از عبور از مجتمع بین راهی و پس از ۱ کیلومتر جاده خاکی را به سمت راست می‌رویم. به محض وارد شدن به جاده خاکی درختان سرو خمره‌ای خودنمایی می‌نمایند.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۰۶۸۲۷۱

طول مکارافیابی

۳۶,۲۸۱۸۸۶

عرض مکارافیابی

۱۳۴۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۸ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۳۹۵

نارون‌های صفوی

نارون‌ها در داخل مجموعه دولتخانه صفوی قرار گرفته و متعلق به دوران پایتختی قزوین در زمان پادشاهی شاه طهماسب صفوی است. عبدي بيگ در منظمه روضات الصفات می‌گويد: دو طرف خیابان (سپه) با درختان چنار و نارون آراسته شده و دو جوی آب از پای درختان، جاری و به سوی باغ سعادت روان بود و این درختان تا داخل مجموعه نیز ادامه یافته است و قدمت آن برابر با همان دوران صفوی می‌باشد.

درختان از دو جانب صفت‌کشیده - همه آزادگان نو رسیده
چنار و نارون گشته هم آغوش - بهم سرو و صنوبر دوش بر دوش

شهر قزوین - مجموعه دولتخانه صفوی

توضیح مسیر: در مرکز شهر قزوین می‌توانید با ورود به مجموعه دولتخانه صفوی از این نارون‌ها بازدید نمایید. همچنین شماری از این درختان در خیابان سپه روبروی سردر بعالی قاپو قرار دارد.

مختصات مکرافيایی

۵۰,۰۰۳۵۸۰

طول مکرافيایی

۱۳۶,۲۶۶۰۱۶

عرض مکرافيایی

۱۳۰۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

مرکز شهر

فاصله از شهر قزوین

سایر جاذبه های طبیعی قابل بازدید:

۱- مسیر زیبای کهنه باگستان

۲- آبشار کهنه باگستان

۳- دره تونک روستای کامان و زرشک

۴- دره گلاب دره روستای کامان و زرشک

۵- قله شجاع الدین

۶- قله مردمی

۷- سنگ روستای زرشک

۸- چنار روستای بوزلین

۹- منطقه کافر میدان روستای کامان و زرشک

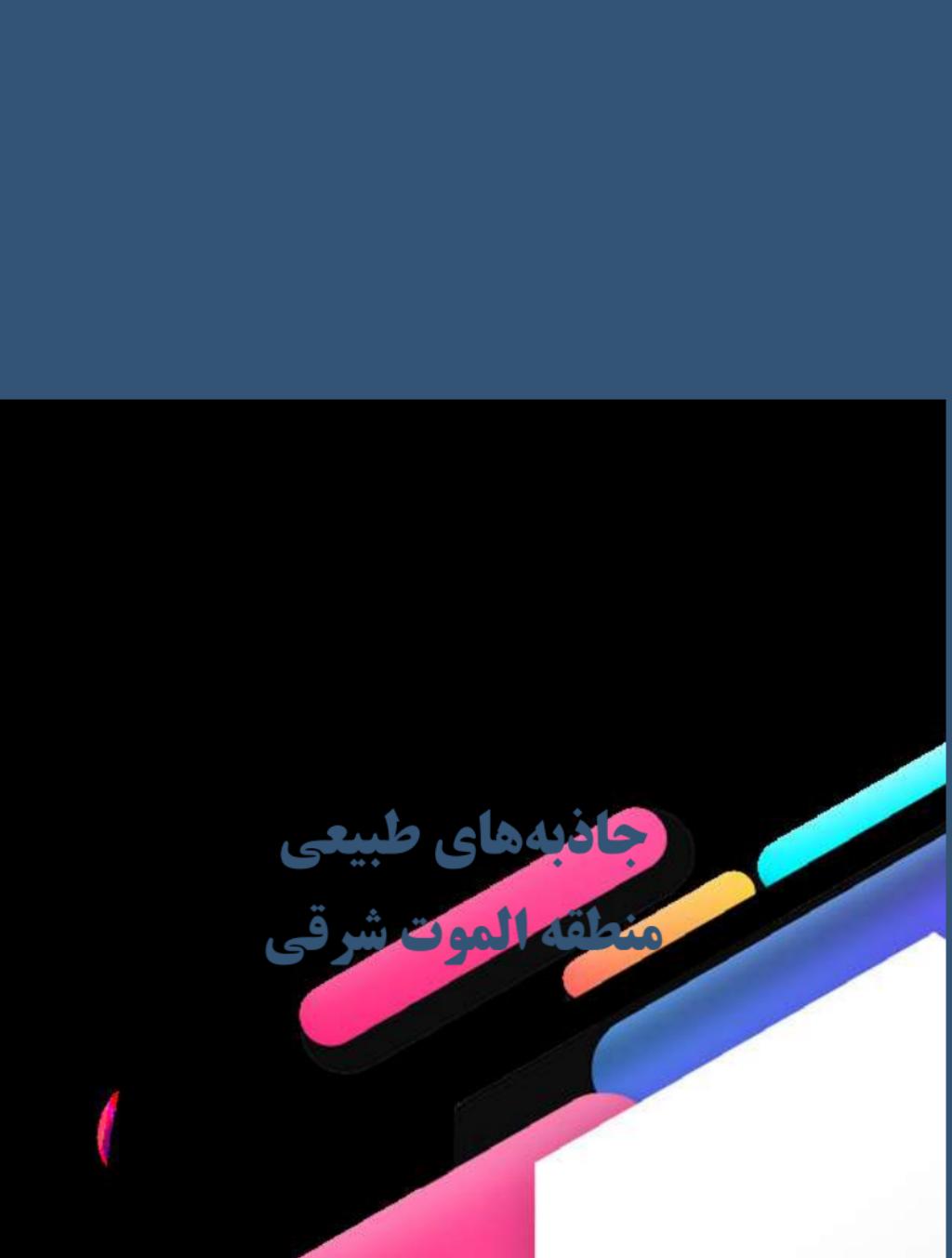
۱۰- منطقه چاله میدان روستای کامان و زرشک

۱۱- منطقه قلعه چران روستای کامان و زرشک

۱۲- دره بلوکان روستای اسب مرد

۱۳- درخت اُرس روستای کش آباد

یادداشت:

جاذبه‌های طبیعی

منطقه الموت شرقی

منطقه الموت شرقی

الموت به معنای آشیانه عقاب یکی از مناطق تاریخی و فرهنگی استان قزوین است که به واسطه قلعه الموت (حسن صباح) شهرتی دو چندان یافته و به دو بخش الموت شرقی و غربی تقسیم شده است. بخش الموت شرقی در رشته کوه‌های البرز، واقع در شمال شرقی استان که از شمال به دهستان‌های دو هزار و سه هزار تنکابن، از شرق به قله شاه البرز و طالقان، از جنوب شرقی به طالقان، از جنوب به زیاران و آبیک و از غرب به بخش الموت غربی محدود می‌شود. مرکز این منطقه، معلم کلایه است که با شهر قزوین حدوداً ۸۵ کیلومتر فاصله دارد و به سه دهستان تقسیم شده که الموت پایین به مرکزیت روستای زوارک، الموت بالا به مرکزیت روستای مینودشت (شترخان) و معلم کلایه به مرکزیت معلم کلایه است و جمعیت این منطقه از الموت براساس سرشماری سال ۱۳۹۵ نزدیک به ۱۵ هزار نفر می‌باشد که در فصول مختلف این مقدار افزایش یا کاهش می‌باید. وضعیت توپوگرافی این منطقه کوهستانی و صخره‌ای است و به دلیل دارابودن زیستگاه‌های بارز کوهستانی زمینه را جهت حضور انواع گونه‌های حیات وحش فراهم نموده است. از جانوران شاخص آن می‌توان بزکوهی، پلنگ، خرس، سیاهگوش، گرگ و گراز و بک دری را نام برد. بیشترین تعداد بزکوهی در این منطقه مشاهده می‌شود، همچنین گونه کمیاب بک در ارتفاعات سیالان زادآوری دارد. قلعه الموت، دریاچه اوان، صخره‌های اندخ و آبشار گرمارود از جاذبه‌های شاخص این منطقه است.

شماره ثبت ملی

آبشار آوان

این آبشار مرتفع در شمال شرقی دریاچه آوان قرار دارد و به رودخانه‌ای که در دره جاری است، سرازیر می‌شود. مسیر آبشار از کنار استخر پرورش ماهی روستای آوان شروع شده و بعد از حدود پنج ساعت به چشمہ گلپری می‌رسید که با گذر از این چشمہ، آبشارهای چهارگانه آوان (سوله بن) نمایان می‌شوند. این مسیر در راه پیمایش قله خشچال و صعب العبور بوده و بهترین زمان بازدید از آن تابستان است. از بلندترین نقطه آبشار تا ژرفای دره که رودخانه‌ای در آن جاری می‌باشد بیش از ۳۰۰ متر تخمین زده شده است.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - دریاچه آوان - مسیر قله خشچال

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و سپس بعد از روستای دیکین (۲۰ کیلومتر) و پس از ۱۰ کیلومتر به دریاچه آوان خواهیم رسید. از آن پس می‌توانید به صورت کوهپیمایی مسیر قله خشچال، ضمن بازدید از چشمہ گلپری به آبشار آوان برسید.

مختصات مکرافایی

۵۰,۱۴۶۱۶۹۳

طول مکرافایی

۳۶,۵۳۷۰۱۲

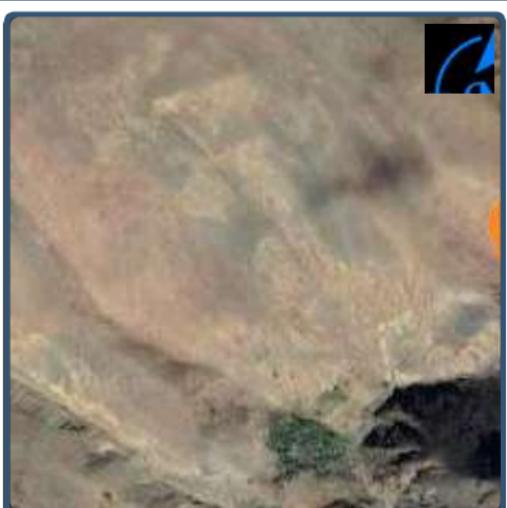
عرض مکرافایی

۳۳۶۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۸۰ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

آبشار بندسر

روستای بالاروج یا روج علیا در منطقه الموت شرقی واقع شده و به دلیل موقعیت مکانی خود، آبشارها و چشمه های فراوانی دارد. در غرب و مشرق این روستا دو دره عمیق قرار گرفته به نحوی که رودخانه جاری در کف دره بسیار کوچک و باریک دیده می شود. این روستا که قسمتی از داستان تاریخی و عاشقانه عزیز و نگار در آن اتفاق افتاده است دارای آبشاری با شمايل پلکانی است که برای رسیدن به آن در حدود ۲ ساعت از روستا می بایست پیاده روی انجام دهید. آبشار بندسر از میان دو صخره سرسبز و زیبا با شبکه ملايم عبور می کند و در نهايیت وارد جريان اصلی رودخانه شاهرود می شود.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - روستای بالاروج

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (وروودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۳۲ کیلومتر به معلم کلایه و سپس ادامه مسیر را به سمت روستای بالاروج طی نموده و پس از تقریباً ۲ ساعت پیاده روی در کنار مسیر رودخانه به آبشار خواهد رسید.

مختصات مغراطیابی

۵۰.۶۷۶۰۶۷

طول مغراطیابی

۳۶.۱۳۸۶۹۱۴

عرض مغراطیابی

۱۷۰۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۱۲ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

آثار پیچ بن

منطقه پیچ بن با ارتفاع تقریبی ۲۵۰۰ متر آخرین خطه و مرتفع ترین ناحیه شمال شرقی الموت است که در مسیر منطقه «سه هزار» قرار دارد و یکی از زیباترین مسیرهای راهپیمایی قزوین به شمال ایران است. یکی از جاذبه های این منطقه آثار پیچ بن در شمال روستا و در مسیر جاده پیچ بن به سه هزار است که به دلیل شکل پلکانی آن زیبایی بسیاری دارد و در مسیر کوههای سربه فلک کشیده معروف «زنگولان نرگس» و «تحت سلیمان» قرار گرفته است.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - روستای پیچ بن

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۳۲ کیلومتر به معلم کلایه و سپس ادامه مسیر را به سمت روستای پیچ بن طی نموده و پس از عبور از روستای پیچ بن وارد جاده رویایی پیچ بن به سه هزار خواهد شد و پس از ۲ کیلومتر به آثار پیچ بن خواهد رسید.

مختصات مکافایی

۵۰,۷۸۱۴۶۵۰

طول مکافایی

۳۶,۱۴۰۶۸۲۲

عرض مکافایی

۱۸۸۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۲۸ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

آبشار گرمارود

آبشار پله‌ای و ریزشی گرمارود که بخشی از آن زنگلان نام دارد با ارتفاع حدود ۵۰ متر در ۴۰ کیلومتری شرق معلم کلایه واقع شده است. این آبشار بدليل قرار گیری در میان دو صخره بزرگ، مسیری ناهموار و سنگلاخی دارد. وجود این آبشار سبب شده است محله گرمارود به دو بخش «این دست محله» و «آن دست محله» تقسیم شود. منشأ این رود و آبشار، کوه‌های بلند «اوادر»، «ازادر» و «دینه رود» است.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - روستای گرمارود - آبشار گرمارود

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۳۲ کیلومتر به معلم کلایه و پس بعد از ۳۳ کیلومتر رانندگی به روستای گرمارود علیا رسیده و از این پس با ۵ کیلومتر رانندگی به جاده بالای آبشار گرمارود آبشار از دور نمایان است و در نهایت با بیست دقیقه پیاده روی با شیب تند به پای آبشار خواهیم رسید.

مختصات مکرافایی

۵۰,۷۶۱۸۱۴۴

طول مکرافایی

۳۶,۳۸۲۱۲۷

عرض مکرافایی

۱۱۴۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۲۰ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

آثار و دره گرما گلو

این دره طبیعی که بر اثر فرسایش باد و آب ایجاد شده است با طول تقریبی ۶۰۰ متر در مسیر دسترسی به قلعه الموت قرار گرفته و برای دسترسی به درون دره باید از طریق پایین دست روستای گازرخان و مسیر رودخانه وارد دره شد. این دره جهتی شمال شرقی-جنوب غربی دارد و شبی دیوارهای آن در بعضی از قسمت‌های آن تقریباً عمود می‌شود و جلوه خاصی را ایجاد می‌کند. در داخل دره، آثار پلکانی بسیار زیبایی نیز وجود دارد که برای رسیدن به آن حدوداً ۳۰ دقیقه پیاده روی لازم است که به دلیل رنگ صخره‌های اطراف های در هنگام غروب خورشید سرخ رنگ می‌شود.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - گازرخان

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۳۲ کیلومتر به معلم کلایه و سپس بعد از روستای شهرک (۱۳ کیلومتر)، سه راهی را به سمت روستای گازرخان و قلعه الموت حرکت نموده و در نهایت پس از ۱۰ کیلومتر به دره گرم‌گلو خواهید رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۵۸۴۳۰۱

طول مکارافیابی

۳۶,۱۴۳۷۳۰۵

عرض مکارافیابی

۱۷۹۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۰۵ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

آبشار وَرْچُر

آبشار وَرْچُر یا دومانچال با ارتفاعی در حدود ۳۰ متر در ۶ کیلومتری شرق روستای رزجرد قرار دارد. وَرْچُر در زبان تاتی به معنای کنار آبشار (وَر = کنار؛ چُر = آبشار) است. این آبشار که برای رسیدن به آن می‌باشد قسمتی از مسیر را پیاده روی نمود دارای چشم‌اندازهای زیبا از منطقه و دره الموت است و خود آبشار توسط صخره‌ها احاطه شده است. از گونه‌های گیاهی منطقه می‌توان به گون، بید، سرو کوهی، پونه، بادام وحشی، آبالو کوهی، ریواس، تمشک و خاکشیر اشاره کرد.

شهر قزوین - جاده الموت شرقی - روستای رزجرد - آبشار وَرْچُر

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۲۰ کیلومتر به سه راهی روستای رزجرد خواهیم رسید. پس از عبور از سه راهی از اولین جاده خاکی دست راست پیاده روی دو ساعته را برای رسیدن به آبشار وَرْچُر یا دومانچال آغاز می‌نماییم.

مختصات مکرافیابی

۵۰,۳۴۶۳۹۱۴

طول مکرافیابی

۳۶,۳۵۷۷۳۷

عرض مکرافیابی

۴۱۸ متر

ارتفاع از سطح دریا

۲۸ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۲۰۸

درختان گردوی زواردشت

درختان گردوی زواردشت با فاصله حدوداً ۳۰ متر از یکدیگر و در کنار جاده‌ای که از زرآباد به دریاچه اوان متنه می‌شود، قرار دارند. درخت اول در کنار جاده ارتباطی و با فاصله ۳ متر از حاشیه آن، درون مزارع محل قرار دارد و در مجموع سه چهارم تاج درخت از شادابی خوبی برخوردار است و محیط تنه ۷ متر و ارتفاع آن ۲۱ متر است. درخت دوم جزو ۱۰ درخت گردوی برتر ایران محسوب می‌شود و محیط تنه آن با لحاظ شدن برجستگی‌های روی آن ۷,۷۰ متر و ارتفاع آن ۱۸,۵ متر است. این درختان دارای مالک خصوصی هستند و محصولات آن برای استفاده عموم نیست.

شهر قزوین - رجایی دشت - دیکین - روستای زرآباد - روستای زواردشت

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و سپس از روستای دیکین (۲۰ کیلومتر)، به سمت زرآباد و سپس زواردشت حرکت می‌نماییم.

مختصات مغراطیابی

۵۰,۱۴۳۴۰,۹۰

طول مغراطیابی

۳۶,۱۴۹۱۷,۷۹۱

عرض مغراطیابی

۱۷۹۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۸۲ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۸۲

دره و صخره های آندج

دره آندج رود از ارتفاعات کوه خرمور شروع و به روستای شهرک ختم می شود. این منطقه با توجه به قابلیت های زیست محیطی و البته وجود حیوانات وحشی از جمله کل، بز و خوک های وحشی، در طول تاریخ برای استقرار و سکونت انسان مناسب بوده است. نام این دره و رود آن برگرفته از عنوان روستایی بزرگ به نام «آندج» در انتهای دره است. از دیگر جاذبه های شاخص این منطقه می توان به غارهای دستکنند دولوکان(دو سوراخ)، چشمه های آب، صخره های خرسه گلو و استخرهای ماهی اشاره نمود.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - روستای آندج

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر(وروودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۳۲ کیلومتر به معلم کلایه و سپس بعد از روستای شهرک، سه راهی را به روستای آندج (سمت چپ) حرکت نموده و در نهایت پس از ۸ کیلومتر جاذبه های منطقه آندج شروع خواهد شد.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۵۲۱۰۸

طول مکارافیابی

۳۶,۱۴۵۵۲۲۷

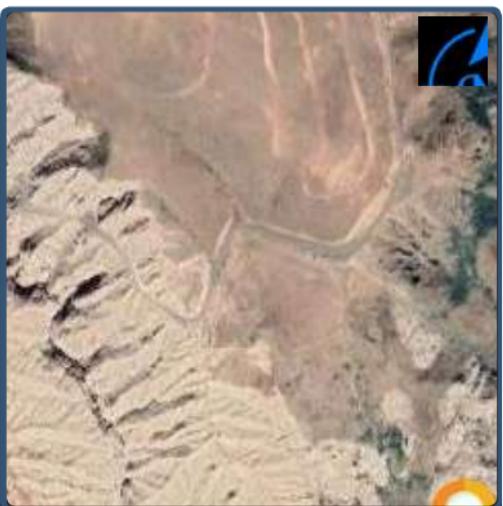
عرض مکارافیابی

۱۴۸۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۹۵ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

دریاچه الوبن

آل بوم یا الوبن نام مجموعه دریاچه های جوان به طول ۳۸۰ متر و عرض ۱۶۰ متر مابین روستاهای گازرخان، آتان و هرانک است که داستان های بسیاری در مورد آن وجود دارد، مانند روستای زیر دریاچه، امامزاده مقدس دریاچه، متصل بودن هر پنج دریاچه در گذشته به یکدیگر و بسیاری دیگر. اما آنچه مشخص است عمق دریاچه بزرگتر به بیش از ۴۰ متر می رسد و شنا کردن در آن بدليل درختچه و نی بن های داخل آن و سردی آب بسیار خطرناک می باشد. این دریاچه آب شیرین در زیر صخره ای بلند قرار گرفته که محل تامین آب آن از چشمه های زیر دریاچه، ریزش های جوی و آبشار کوچک متصل به آن است. به دلیل وجود دریاچه های متعدد در طول مسیر، شاهد باتلاق ها و لانه های مار فراوانی خواهد بود.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - روستای هرانک

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و پس از ۳۰ کیلومتر به معلم کلایه و پس از ۱۷ کیلومتر به روستای هرانک خواهیم رسید. پس از عبور از روستا می توانید به صورت کوهپیمایی، به دریاچه الوبن برسید.

مختصات مغراطیابی

۵۰,۶۰,۱۸۲۴

طول مغراطیابی

۳۶,۱۴,۲۵۳

عرض مغراطیابی

۱۷۹۴ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۰۹ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۸۹

دریاچه آوان

دریاچه زیبای آوان در حلقه ۴ روستای آوان، وربن، زواردشت و زرآباد قرار دارد. این دریاچه که بیش از ۷۰,۰۰۰ مترمربع مساحت دارد و آب دریاچه از چشمه های موجود در کف و ریزش های جوی تغذیه می شود و به شکل حفره ای است که عمیق ترین بخش آن به عمق ۷/۹۵ متر در جنوب شرقی دریاچه واقع شده است. گونه های درختی شاخصی همچون بید، چنار، تبریزی، سیب، آبلالو، گیلاس، سنجد، فندق، گرد و گیاهان علفی مانند گون، کنگر، شیرین بیان در این منطقه وجود دارند. از گیاهان داخل دریاچه هم می توان به نی بن و گیاهان غوطه ور خوشاب و چنگال آبی و از آبزیان این دریاچه به قزل آلا، کپور و اردک ماهی اشاره کرد.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - دریاچه آوان

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و سپس بعد از روستای دیکین (۲۰ کیلومتر)، سه راهی را به سمت چپ حرکت نموده و در نهایت پس از ۱۰ کیلومتر به دریاچه آوان خواهیم رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰۱۴۴۳۹۰۴

طول مکارافیابی

۳۶۱۴۸۲۹۳۳

عرض مکارافیابی

۱۷۹۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۸۰ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

ذخیرگاه آرس روستای ایلان

وجود فضای سرسیز و با صفاتی جنگل آرس به مساحت ۲۵۰ هکتار در شرق روستای ایلان یک کمربند طبیعی سبز در اطراف روستا ایجاد کرده است. آرس یا سرو کوهی یکی از گونه های بومی سرزمین ایران است که در برابر سرما، بسی آبی و آلودگی هوا بسیار مقاوم می باشد. در این جنگل، دامنه غربی کوه بیشترین تعداد آرس را دارد و هرچه بـه ارتفاعات می رویم از تعداد درختان کاسته می شود. برای دیدن آرس ها می بایست در حدود نیم ساعت در دامنه کوه پیاده روی نمایید.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - روستای شهرک - روستای ایلان

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده وارد جاده الموت شرقی می شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۳۲ کیلومتر به معلم کلایه و سپس بعد از روستای شهرک (۱۰ کیلومتر)، سپس ادامه مسیر را به ترتیب به سمت روستاهای شترخان، هرانک، آتان و ایلان طی نمایید.

مختصات مکارافیابی

۵۰.۶۵۱۴۶۸

طول مکارافیابی

۳۶.۱۴۹۱۴۷

عرض مکارافیابی

۴۱۸ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۲۵ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

درختان گردو آوه

این روستا یکی از ۵ روستای ترک زبان منطقه الموت است و بقایای گورستان مربوط به دوره های پس از اسلام و نیز تپه های آوه ۱ و ۲ مربوط به هزاره اول قبل از میلاد که هر سه در زمرة آثار ثبت شده در فهرست آثار ملی ایران هستند در این روستا قرار گرفته است. این روستا علاوه بر درختان گردی کهنسال و تنومند که محیط برخی از آنها به بیش از ۲ متر و ارتفاعی بالغ بر ۱۰ متر می رسد و می توان با پیاده روی در باغ های روستا آنها را به وفور مشاهده کرد، دارای آبشار، چشمه و جاده های پر پیچ و خم است.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - روستای شهرک - روستای آوه

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۳۲ کیلومتر به معلم کلایه و سپس بعد از روستای شهرک (۱۰ کیلومتر)، سپس ادامه مسیر را به سمت روستای آوه طی نمایید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۶۱۱۱۴۶

طول مکارافیابی

۳۶,۳۵۰۹۷۸

عرض مکارافیابی

۲۲۴۰

ارتفاع از سطح دریا

۱۰ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

جنگل یالان اسعدی

ذخیره گاه جنگلی یالان اسعدی با ۲۵ هکتار مساحت، چندین گونه مختلف گیاهی را در خود جای داده است. این ذخیره گاه که در مجاورت روستای دهک و در کناره رودخانه‌ای پرآب قرار گرفته، دارای پوشش گیاهی از جمله افرا، تبریزی و دیگر درختان بلند و نازک است. این جنگل در امتداد رودخانه کشیده شده و منظره‌ای دلپذیر را ایجاد نموده است. در طول مسیر رسیدن به این جنگل می‌توانید از کوه‌های رنگین کمانی بازدید نمایید.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - روستای شهرک - سرخ کوله

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و همچنین ۳۲ کیلومتر تا معلم کلایه و سپس بعد از روستای شهرک (۱۰ کیلومتر) ادامه مسیر را به سمت روستای سرخ کوله طی نمایید و پس از عبور از روستا در سمت راست خود جنگل‌های زیبای یالان اسعدی را مشاهده خواهید کرد.

مختصات مکافایی

۵۰,۵۵۱۱۰۰

طول مکافایی

۳۶,۳۸۹۷۱۵

عرض مکافایی

۱۴۲۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۹۸ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۱۲۷

چنار خونبار زرآباد

این چنار کهن‌سال، در حدود ۸۰۰ سال سن و دارای قطری در حدود ۲ متر است. هر سال مردم بسیاری در روز عاشورا از دور و نزدیک به امامزاده علی اصغر می‌روند تا ضمن عزاداری، شاهد تراویش خونین این درخت باشند. براساس آزمایشی که انجام گرفته، ماده مترشحه از چنار ماهیت خونی ندارد، بلکه صمغ ویژه‌ای است که برخلاف سایر صمغ‌ها پس از جریان یافتن، خشک می‌شود.

شهر قزوین - رجایی دشت - دیکین - روستای زرآباد

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۲۰ کیلومتر به دیکین و سپس ادامه مسیر را به سمت روستای گرمارود بالا و سپس زرآباد طی نمایید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۱۴۳۰۰۵۴

طول مکارافیابی

۳۶,۱۴۹۰۰۵۰

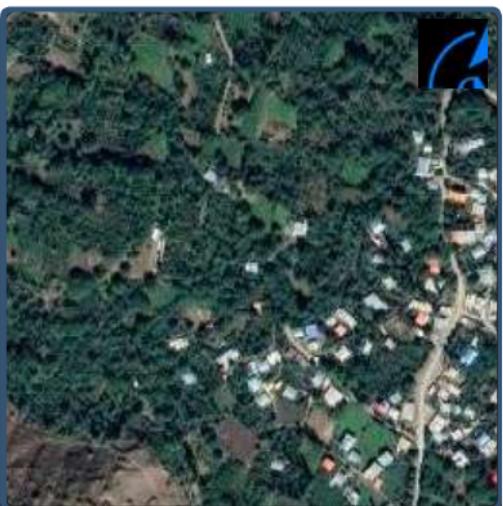
عرض مکارافیابی

۱۷۹۰

ارتفاع از سطح دریا

۸۱ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۴۶۰

چنار شمس کلايه

این چنار کهنسال با قدمتی در حدود ۶۵۰ سال مایین منطقه معلم کلايه و شمس کلايه واقع شده است. این درخت چنار که جزء بلندترین درختان منطقه و در بین اهالی محل دارای احترام خاصی است. در فصل زمستان می توان ارتفاع تنه و تاج درخت را بصورت واضح مشاهده نمود. روستای شمس کلايه با قلعه مربوط به دوران اسماعيلیه خود که بر فراز روستا قرار گرفته معروفیت دو چندانی یافته است و از جاذبه و مناطق طبیعی دیگر چون پاشاکلايه، پندام، میان گر، اسکلبن، چرہ، ایسیبیگیلی، میدان، چوخانی، سرداشت، دسته ای دیم، ایران باغ، تاز باغان، خربین، بنديگاه، کالفیان، کولکانی بُن نیز می توان بازدید نمود.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلايه - روستای شمس کلايه

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۳۲ کیلومتر به معلم کلايه و سپس ادامه مسیر را به سمت روستای شمس کلايه طی نمایید. در میانه این مسیر می توانید چنار شمس کلايه را بازدید نمایید.

مختصات مکرافایی

۵۰,۱۴۷۷۶۴۴

طول مکرافایی

۳۶,۱۴۵۵۱۸۱

عرض مکرافایی

۱۶۵۶ متر

ارتفاع از سطح دریا

۸۴ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

صخره های بزکش

بعد از عبور از صخره و دره های اندرج به روستای کوچنان و صخره های بزکش می رسیم. این صخره ها به دلیل بلندی و زاویه های تندری که دارند به این نام معروف شده است. اشکال متفاوت و زیبایی که از فرسایش خاک در این منطقه ایجاد شده می تواند برای گردشگران بسیار جذاب و خوف انگیز باشد. همچنین در فصول پر بارش در میانه صخره ها آبشارهای فراوانی ایجاد می شود.

شهر قزوین - رجایی دشت معلم کلایه جاده روستای کوچنان

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۳۲ کیلومتر به معلم کلایه و سپس ادامه مسیر را به سمت جاده روستای کوچنان طی نموده و پس از حدود ۷ کیلومتر به صخره های بزکش خواهید رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۵۰,۹۶۷۵

طول مکارافیابی

۳۶,۱۵۸۶۳۱

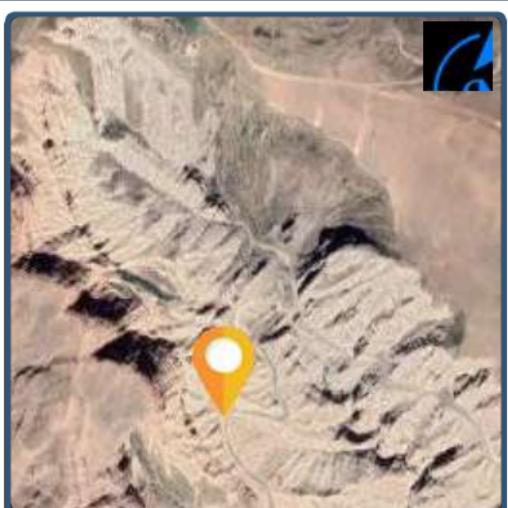
عرض مکارافیابی

۱۷۴۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۸۹ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

قله خشچال

کوه خشچال در خط الرأس اصلی رشته کوه البرز و در شمال الموت شرقی با ارتفاع ۳۸۵۰ متر از سطح دریا واقع شده است. خط الرأس این کوه، در جهت شمال غربی - جنوب شرقی است و قسمتی از مرز طبیعی شهرستان قزوین و تنکابن به شمار می‌رود. رودخانه‌های از گین، سفیدآب و اوان که از شاخه‌های شاهروド(سفیدرود) می‌باشد، از ارتفاعات جنوبی کوه خشچال سرچشم می‌گیرند. در دامنه جنوبی این کوه، دریاچه اوان قابل مشاهده است.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - قله خشچال

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و سپس بعد از روستای دیکین (۲۰ کیلومتر)، سه راهی را به سمت چپ حرکت نموده و در نهایت پس از ۱۰ کیلومتر به دریاچه اوان خواهیم رسید. سپس از شمال دریاچه می‌توانید مسیر صعود به قله را ادامه دهید که زمانی در حدود ۸ ساعت در بهترین شرایط می‌باشد.

مختصات مغراطیابی

۵۰,۵۰۷۴۵۱۳

طول مغراطیابی

۳۶,۵۱۴۹۱۴۷۱

عرض مغراطیابی

۳۸۵۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۸۰ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

قله سیالان

این قله با ارتفاع نزدیک به ۴۱۸۵ متر در مرز میان استان قزوین و مازندران قرار گرفته است. دسترسی به این قله از سه راه امکانپذیر است: ۱. از روستای هنیز که در دره الموت شرقی واقع شده و معمول ترین راه می باشد. ۲. راه دوم از انتهای دره مشرف بر قلعه الموت با گذر از روستای خشکچال و با ورود به دره و سوار شدن به خط الراس و عبور از دامنه قله کندیگان می باشد. ۳. از سمت استان مازندران دره دو هزار و روستای عسل محله است که دارای مناظر بسیار دیدنی است ولی به دلیل وجود یخچال های دائمی و شیب تند در مسیر، صعود آن سخت تر از دو مسیر دیگر است.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - روستای هنیز

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۳۲ کیلومتر به معلم کلایه و سپس ادامه مسیر را به سمت روستای هنیز طی نموده و پس از حدود ۹ ساعت کوهنوردی به قله سیالان خواهد رسید. مدت زمان پیمایش: در حدود ۹ ساعت صعود و ۶ ساعت فرود

مختصات مکارافیابی

۵۰,۶۹۷۱۳۴

طول مکارافیابی

۳۶,۵۱۰۲۲۸

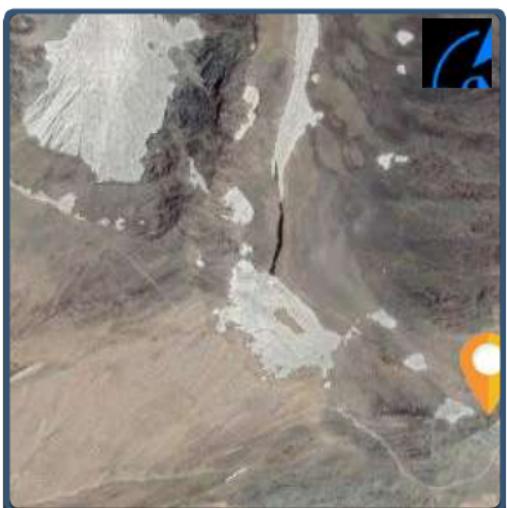
عرض مکارافیابی

۴۱۸۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۱۶ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

مسیر پیچ بن به سه هزار

منطقه بیلاقی پیچ بن با ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر از سطح دریا منطقه‌ای نسبتاً مرتفع است که در شمال شرقی الموت و در مسیر منطقه «سه هزارمازندران» قرار دارد و یکی از زیباترین مسیرهای راهپیمایی قزوین به شمال ایران است. چمنزارهای زیبای این منطقه خوش آب و هوا به کاروانسرای پیچ بن و گردنه مشهور سلچ انبار(سلم انبار) می‌پیوندد که این گردنه حدوداً ۳۰۰۰ متر ارتفاع دارد. این منطقه حد طبیعی میان دو استان قزوین و مازندران است که کوههای سیالان، خشچال و سرخه کوه هیر همچون سدی مرفتع مانع رسیدن ابرهای باران‌زای شمال کشور به داخل دره الموت می‌شوند.

شهر قزوین - رجایی دشت - معلم کلایه - روستای پیچ بن

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۳۲ کیلومتر به معلم کلایه و سپس ادامه مسیر را به سمت روستای پیچ بن طی نموده و پس از عبور از آن وارد جاده رؤیایی پیچ بن به سه هزار خواهد شد.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۷۸۳۴۵۳

طول مکارافیابی

۳۶,۱۴۲۵۵۹۱

عرض مکارافیابی

۱۳۱۸۴ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۳۵ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

سایر جاذبه های طبیعی قابل بازدید:

۱- آبشار گلالک روستای پیچ بن

۲- آبشار روستای نرمه لات

۳- جنگل های بیدلان روستای باغدشت

۴- درخت گردو روستای نساء

۵- درخت گردو روستای سیلیکان

۶- درخت گردوبالاروج روستای بالاروج

۷- درخت چنار روستای آفتادر

۸- درخت ارس روستای شورستان

۹- درخت چنار روستای فیشان

۱۰- چشمہ روستای کوچنان

۱۱- کوهای رنگین کمانی روستای آفتادر به فیشان

۱۲- کوهای رنگین کمانی روستای سرخه کوله

۱۳- بیلاق سرسبز روستای آوه

۱۴- دره و آبشار روستای مرگ

۱۵- آبشار روستای زرد جین

۱۶- دره تارولات روستای گازرخان

۱۷- درختان چنار روستای دهک

۱۸- درختان گردوبالاروج روستای سراج کلایه

۱۹- مسیر راهپیمایی به مجتمع لاله الموت

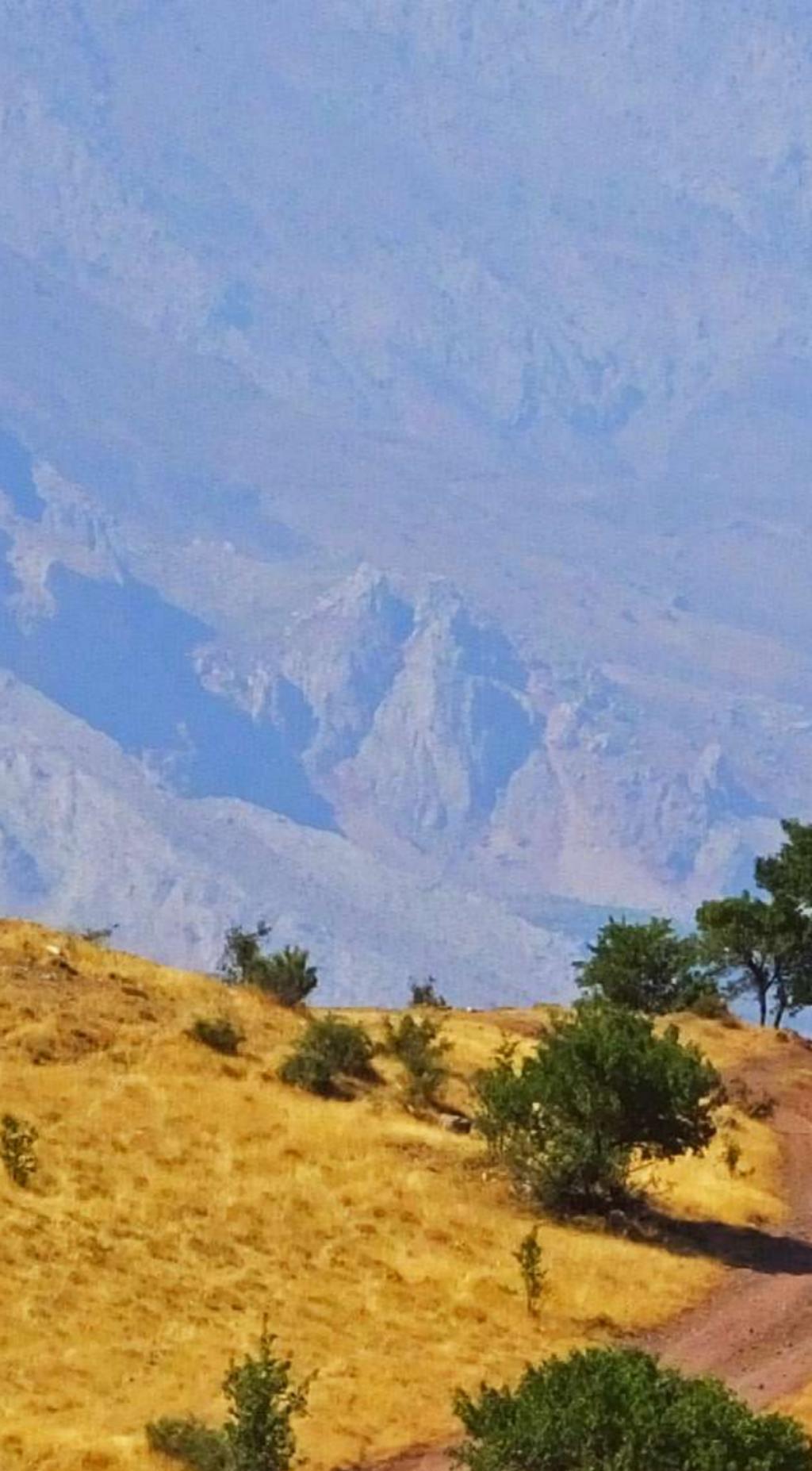
جاذبه‌های طبیعی

منطقه الموت غربی

منطقه الموت غربی

الموت به معنای آشیانه عقاب یکی از مناطق تاریخی و فرهنگی استان قزوین است که به واسطه قلعه الموت (حسن صباح) و قلعه لمبسر شهرتی دو چندان یافته و به دو بخش الموت شرقی و غربی تقسیم شده است. شهر رازمیان تا پیش از سال ۱۳۸۰ به عنوان روستا شناخته می‌شد اما اکنون مرکز بخش الموت غربی با حدود ۱۲۰ روستا و زبان غالب مردم آن تاتی است و فاصله آن تا شهر قزوین در حدود ۳۵ کیلومتر است. این منطقه در حاشیه شاهروド و رشتہ کوه‌های البرز قرار دارد و به واسطه کشت برنج در این منطقه به شهر خوش‌های طلایی نیز معروف است. از مهم‌ترین روستاهای این منطقه می‌توان به روح آباد، دورچاک، بهرام آباد، دستجرد سفلی، رجایی دشت، هیر، فلار و تلاتر اشاره نمود. بنابر سرشماری مرکز آمار ایران، جمعیت بخش الموت غربی در سال ۱۳۹۵ برابر با ۲۲ هزار نفر بوده است که در فصول مختلف این تعداد کاهش یا افزایش می‌یابد. مسیر دسترسی به الموت غربی از جاده امامزاده باراجین و عبور از روستای زرشک و فلار و همچنین گذر از گردنه‌های پر پیچ و خم و مرتفع کامان و رودخانه شاهرود می‌باشد. آب و هوای این منطقه معتدل کوهستانی و ارتفاعات در بیشتر موقع مه آسود است و محصول اصلی زراعی و باغی این منطقه: برنج، خرمالو، فندق، گیلاس، آلبالو، گردو، زالزالک و زغال اخته می‌باشد.

شماره ثبت ملی

آبشار سفید آب

این آبشار در روستای سفید آب واقع شده است و از میان صخره هایی بسیار بلند به پایین می ریزد. با توجه به کوهستانی بودن منطقه، برای رسیدن به آن می بایست مسیر رودخانه سفید آب را در پیش بگیرید تا به پای آبشار برسید. البته برای دیدن آبشار نیاز به یک ساعت پیاده روی دارید. ارتفاع تقریبی این آبشار در حدود ۱۰ متر است که از محل ریزش آن حوضچه های کوچکی نیز ساخته شده است.

شهر قزوین - رجایی دشت - روستای وشه - روستای سفید آب

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۸ کیلومتر به روستای وشه و ۱۳ کیلومتر به روستای یارود و سپس بعد از طی مسافت ۷ کیلومتر به روستای سفید آب خواهید رسید. از روستا تا آبشار در حدود ۱ ساعت پیاده روی در پیش دارید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۳۴۵۴۹۷۳

طول مکارافیابی

۳۶,۵۶۷۷۰۰

عرض مکارافیابی

۱۱۴۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۷۷ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

آثار و شاهد

این آثار مابین روستاهای وشت و ازگین واقع شده است که به واسطه قرارگیری میان دو صخره مسیری ناهموار و سنگلاخی دارد اما برای رسیدن به آن می بایست از کناره جاده به داخل رودخانه وشت پایین رفته و از آنجا مسیر آثار را در پیش بگیرید تا به پای آن برسید. البته برای دیدن آثار نیاز به پیاده روی ندارید و از کنار جاده مابین دو روستا به راحتی قابل مشاهده است. ارتفاع تقریبی این آثار در حدود ۷ متر است که از محل ریزش آن حوضچه های کوچکی نیز ساخته شده است.

شهر قزوین - رجایی دشت - روستای وشت

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده وارد جاده الموت شرقی می شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۸ کیلومتر به روستای وشت و سپس بعد از طی مسافت ۴ کیلومتر به آثار وشت خواهید رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۳۴۹۸۵۸

طول مکارافیابی

۳۶,۴۲۹۲۱۹

عرض مکارافیابی

۱۵۹۵

ارتفاع از سطح دریا

۶۲ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۳۸۶

آرس‌های کلایه

روستای سادات کلایه الموت با فرهنگ و تاریخ چند صد ساله دارای مناظری زیبا و بکر با توپوگرافی خاص خود است که ضرورت حفاظت و نگهداری از را دو چندان می‌کند از طرفی آرس‌های این منطقه که در حاشیه روستا و دامنه‌های مجاور منطقه قرار گرفته است، با توجه به شرایط آب و هوایی الموت و مقاومت بسیار بالای آرس‌ها، زیبایی چشم نوازی را به این منطقه اضافه نموده که برای رسیدن به آنها کافی است از دامنه‌های کوه به سمت آرس‌ها پیاده روی نمایید.

شهر قزوین - رجایی دشت - روستای وشه - روستای کلایه

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۸ کیلومتر به روستای وشه و سپس بعد از طی مسافت ۱۱ کیلومتر به روستای کلایه خواهد رسید.

مختصات مکاریابی

۵۰,۳۵۱۱۹۹

طول مکاریابی

۳۶,۵۳۵۳۸۵

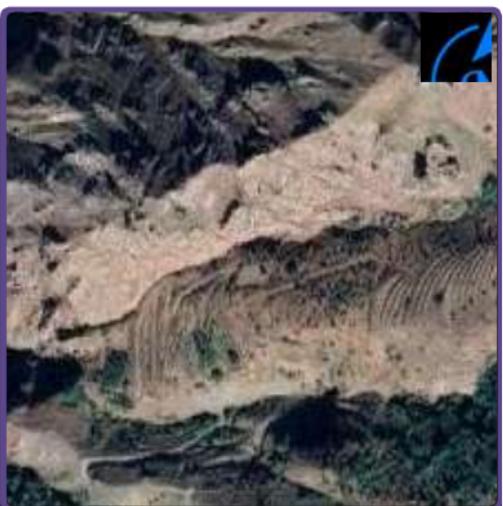
عرض مکاریابی

۱۸۱۳ متر

ارتفاع از سطح دریا

۶۹ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۳۹۴

چنار پر چکوه

پر چکوه از توابع بخش رودبار شهرستان که سرچشمہ اصلی چشمہ سارهای زیبای خارود از این روستا است و در نهایت به رودخانه شاهروд سرازیر می شود. پر چکوه دارای آب و هوایی سرد و کوهستانی و محصول اصلی آن فندق و زغال اخته است. درخت چنار کهنسال پر چکوه با محیطی در حدود ۱۰ متر، عمری بالای یک هزار سال دارد در ورودی روستا نظر هر بیننده ای را به خود جلب می کند. این چنار که دور آن دیوار چینی و مراقبت شده است در نظر مردم محلی بسیار مقدس و قابل احترام می باشد.

شهر قزوین - بهرام آباد - روستای پر رود - روستای فشک - روستای پر چکوه

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه گردشگری باراجین حرکت کرده و وارد جاده الموت غربی می شویم. پس از ۵۱ کیلومتر به بهرام آباد و ۱۰ کیلومتر به روستای پر رود و ۷ کیلومتر به روستای آکوجان و سپس بعد از طی مسافت ۷ کیلومتر به روستای پر چکوه خواهید رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۱۷۳۷۵۲

طول مکارافیابی

۳۶,۶۳۲۸۹۶

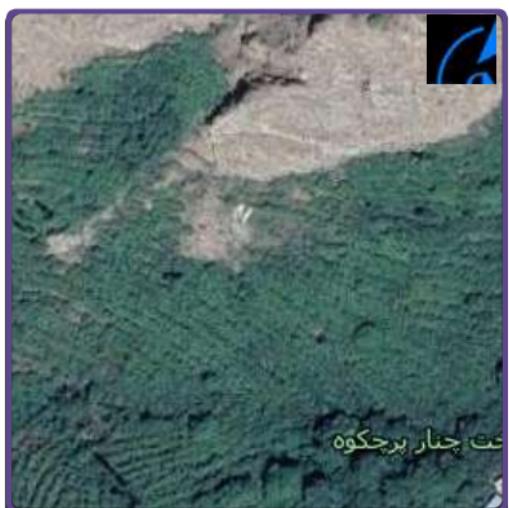
عرض مکارافیابی

۱۷۴۸ متر

ارتفاع از سطح دریا

۷۵ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

خت چنار پر چکوه

چنارهای رازمیان

شماره ثبت ملی
۴۷۹

شهر رازمیان در استان قزوین و مرکز بخش الموت غربی و در حاشیه رودخانه شاهرود و رشته کوه های البرز قرار دارد. یکی از آثار طبیعی و کهن شهر رازمیان درختان چنار کهنسال است. پنج درخت چنار کهنسال شهر رازمیان با عناوین درخت چنار کهنسال امامزاده رازمیان، درختان چنار کهنسال مسجد رازمیان، درخت چنار کهنسال بزرگ رازمیان و درخت چنار کهنسال باغ رازمیان است. قدمت درختان چنار را بین ۶۵۰ تا ۴۰۰ سال عنوان کرده اند.

شهر قزوین - بهرام آباد - شهر رازمیان

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه گردشکری باراجین حرکت کرده و وارد جاده الموت غربی می شویم. پس از ۵۱ کیلومتر به بهرام آباد و سپس بعد از طی مسافت ۶ کیلومتر به شهر رازمیان خواهد رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۲۱۷۰۰۶

طول مکارافیابی

۳۶,۵۳۹۶۸۱۳

عرض مکارافیابی

۹۵۵

ارتفاع از سطح دریا

۵۷ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۳۹۶

چنار فلار

روستای تاریخی فلار دارای آب هوای سرد کوهستانی است که عمدۀ محصولات باگی این روستا گیلاس و آلبالو و فندق است. نام این روستا در کتاب تاریخ جهانگشای جوینی جلد سوم به عنوان یکی از روستاهای قدیمی منطقه الموت آورده شده است. در امامزاده این روستا چناری کهن‌سال قرار گرفته است که بسیار مورد احترام و تقدس مردم روستا و زائرین می‌باشد و برای اجابت دعا به آن پارچه سبز می‌بنندند و پس از زیارت امامزاده اسماعیل و چنار از آب چشمۀ جاری در گنار امامزاده می‌نوشند. از طرفی به دلیل آب و هوای مناسب این منطقه، گردشگران از زائرسرای امامزاده برای اقامت شبانه استفاده می‌کنند.

شهر قزوین - جاده بهرام آباد - روستای کامان - روستای فلار

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه گردشکری باراجین حرکت کرده و وارد جاده الموت غربی می‌شویم. پس از ۲۲ کیلومتر به روستای زرشک و سپس بعد از طی مسافت ۸ کیلومتر به روستای کامان و سپس بعد از ۱۰ کیلومتر به روستای فلار خواهید رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۱۷۱۵۰۲

طول مکارافیابی

۳۶,۵۰۰۳۸۰

عرض مکارافیابی

۱۴۸۱۴ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۴ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۴۲۶

چنار قسطین رود

قسطین رود، روستایی از توابع بخش دهستان رودبار محمد زمانی، است. مردم قسطین رود زبان تاتی را با لهجه اصیل صحبت می‌کنند. در این منطقه علاوه بر جاذبه‌های طبیعی مختلف، چناری کهنسال با محیطی در حدود ۲۰ متر در کنار رودخانه ای روان وجود دارد. برای رسیدن به این چنار که بدور از شور و هیاهوی روستا و در منطقه باستانی قرار گرفته است، از روستا ۱۰ دقیقه پیاده روی سبک خواهید داشت. از زیبایی‌های چنار قسطین رود عظمت آن در فصل بهار و همچنین زمستان است.

شهر قزوین - رجایی دشت - روستای قسطین رود

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و سپس بعد از طی مسافت ۵ کیلومتر به روستای قسطین رود خواهید رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۳۹۳۴۷۱

طول مکارافیابی

۳۶,۴۵۱۶۱۱

عرض مکارافیابی

۱۰۶

ارتفاع از سطح دریا

۵۵ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۳۴۰

چنار و گردوهای یارود

روستای یارود به دلیل گستردگی کاشت دو گونه گردو و فندق از جمله روستاهای مطرح در کشور محسوب می‌شود. کاشت این دو گونه از قرنها پیش با فرهنگ و اقتصاد مردم عجین شده و به خوبی از آن مراقبت می‌شود. در روستای یارود ۱۲ تنه درخت گردو وجود دارد که عمر آنها از ۲۸۰ سال تا ۸۸۰ سال و ارتفاع آنها بین ۱۳,۵ متر تا ۲۲ متر است. درخت پنجم یارود دارای گستردترین تاج در بین درختان گردو ایران است و زیباترین تاج را بین درختان گردوی استان قزوین دارد. برای دیدن این درختان گردو می‌توانید در حین قدم زدن در باگستان یارود از آنها نیز بازدید نمایید.

شهر قزوین - رجایی دشت - روستای وشه - روستای یارود

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۸ کیلومتر به روستای وشه و سپس بعد از طی مسافت ۱۳ کیلومتر به روستای یارود خواهید رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۳۳۸,۳۰,۵

طول مکارافیابی

۳۶,۵۴۳,۷۹۳

عرض مکارافیابی

۱۶۴۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۷۱ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۵۱۵

چنارهای جوینک

جوینک، روستایی از توابع بخش دهستان رودبار محمد زمانی است و از جاذبه های آن می توان به درخت های چنار هزار ساله و امامزاده سکینه و غار اسکول اشاره نمود. شغل اصلی مردم روستا کشاورزی و محصولاتی مانند (گیلاس، گردو، شاه توت و فندق) در آنجا پرورش داده می شود. دو درخت چنار کهنسال روستای جوینک در محوطه امامزاده بی سکینه در جوار گورستان این روستا به فاصله ۱۰ متر از یکدیگر واقع شده اند، هر دو درخت سالم و شادابند که یکی از آنها بین ۶۰۰ تا ۶۵۰ سال و دیگری بین ۴۵۰ تا ۵۰۰ سال قدمت دارد، این درختان به دلیل قرار گیری در محوطه امامزاده از احترام ویژه ای در میان اهالی روستا برخوردارند.

شهر قزوین - رجایی دشت - روستای شترک - روستای جوینک

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۱۲ کیلومتر به روستای شترک و سپس بعد از طی مسافت ۵ کیلومتر به روستای جوینک خواهید رسید.

مختصات چهارگایی

۵۰,۳۱۹۸۸۲

طول چهارگایی

۳۶,۵۱۰۲۸

عرض چهارگایی

۱۴۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۶۷ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۵۴۴

چنارهای فانفین

روستای فانفین از توابع بخش دهستان رودبار محمد زمانی در منطقه کوهپایه‌ای واقع شده است که در شمال آن امامزاده محمد (ع)، در شرق آن روستای کتکان و در غرب آن روستای تاج دره واقع شده است. محوطه موسوم به هفت چنار که نزد مردم محلی بسیار مقدس می‌باشد در فاصله ۵۰۰ متری خروجی روستای فانفین واقع شده است. در مجموع ۶ درخت چنار سالم با تاج پوشش شاداب و قدمت ۱۰۰ تا ۲۰۰ سال وجود دارد که احتمالاً یکی از درختان در طی سالیان دور از بین رفته است و قطر بزرگترین چنار، ۶۳۰ متر است. همچنین چشمگیر خنک و پرآب در اطراف تعدادی از درختان در داخل چهار دیواری وجود دارد.

شهر قزوین - رجایی دشت - روستای هریان - روستای فانفین

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۴۹ کیلومتر نرسیده به شهر رجایی دشت سه راهی را ۵ کیلومتر به سمت روستای هریان و سپس ۳ کیلومتر به روستای کتکان و بعد از مسافت ۶ کیلومتر به روستای فانفین خواهد رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۳۱۶۲۰۱۴

طول مکارافیابی

۳۶,۵۰۷۰۷۲

عرض مکارافیابی

۹۲۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۶۳ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یاب
گوگل مپ

نقشه
هوایی

شماره ثبت ملی
۵۱۲

درخت داغداغان (تادانه)

این درخت با قدمتی در حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ سال در حیاط امامزاده کنعان روستای پرورد واقع شده که دارای تاجی زیبا است و به دلیل مقدس شمردن آن در فرهنگ عامه از میوه اش برای شفا استفاده می‌کنند. درخت داغداغان بدلیل توانایی رویش در نقاط سنگلاخی و شرایط سخت در آبخیزداری و ایجاد پوشش در نقاط سنگلاخی کاربرد فراوان دارد و ریشه‌های قوی آن در شکاف صخره‌ها نفوذ کرده باعث متلاشی شدن آنها می‌شود و به همین دلیل به درخت صخره‌شکن نیز مشهور است و کشت آن موجب ایجاد امنیت در برابر خطرات سیل، فرسایش خاک و ریزش کوه و غیره می‌شود.

شهر قزوین - بهرام آباد - روستای پرورد

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه گردشکری باراجین حرکت کرده و وارد جاده الموت غربی می‌شویم. پس از ۵۱ کیلومتر به بهرام آباد و سپس بعد از طی مسافت ۱۰ کیلومتر به روستای پرورد خواهد رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۱۵۲۰۱۷

طول مکارافیابی

۳۶,۵۹۱۴۵۲۷

عرض مکارافیابی

۱۰۶۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

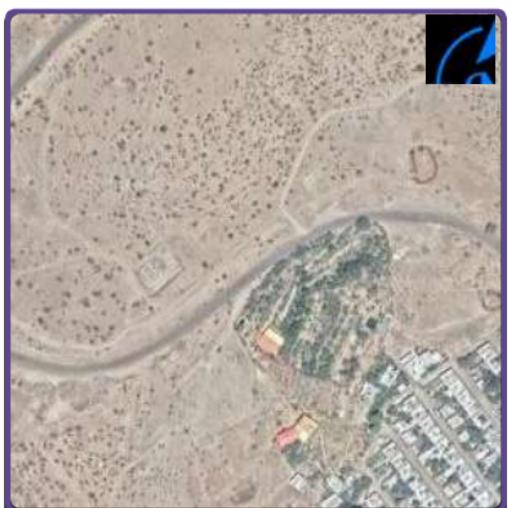
۶۱ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یا ب
گوگل مپ

نقشه
هوایی

شماره ثبت ملی

دره اشکاف روح آباد

این دره به مسافت ۱۳ کیلومتر حد فاصل روستای روح آباد و پررود کشیده شده و دارای ۳۲ آبشار است که از این تعداد ۱۲ آبشار ۸ تا ۲۰ متر و ۲۰ آبشار ارتفاع ۲ تا ۵ متری دارند. آبشارهای این دره اغلب دارای حوضچه هایی یک تا سه متری است. درختان داخل دره از نظر پوشش شامل درختان بید، چنار، انجیر، تمشک، انگور و انار وحشی است. از روستا تا ابتدای اولین آبشار ۳۰ دقیقه پیاده روی آسان دارید و از ارتفاع ۱۳۴۰ متری از سطح دریا در حدود ۱۶۰ متر فرود و سقوط متواتی خواهد داشت. پیمایش در این دره نیاز به تجهیزات فنی و راهنمای دره نورد دارد.

شهر قزوین - بهرام آباد - روستای روح آباد

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه گردشکری باراجین حرکت کرده و وارد جاده الموت غربی می شویم. پس از ۵۱ کیلومتر به بهرام آباد و سپس بعد از طی مسافت ۱۵ کیلومتر به روستای روح آباد خواهد رسید.

مختصات مغراطیابی

۵۰,۱۷۹۷۰۹

طول مغراطیابی

۳۶,۶۳۱۶۸۹

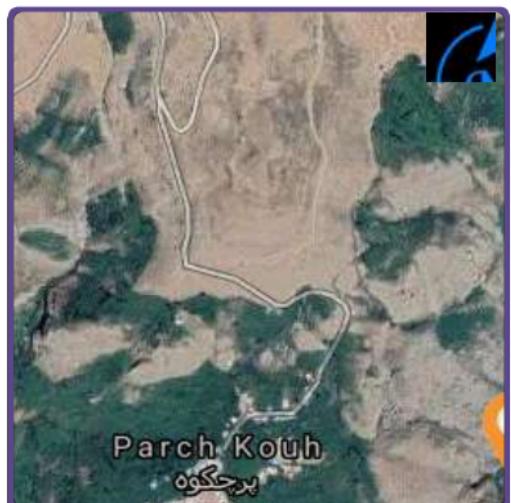
عرض مغراطیابی

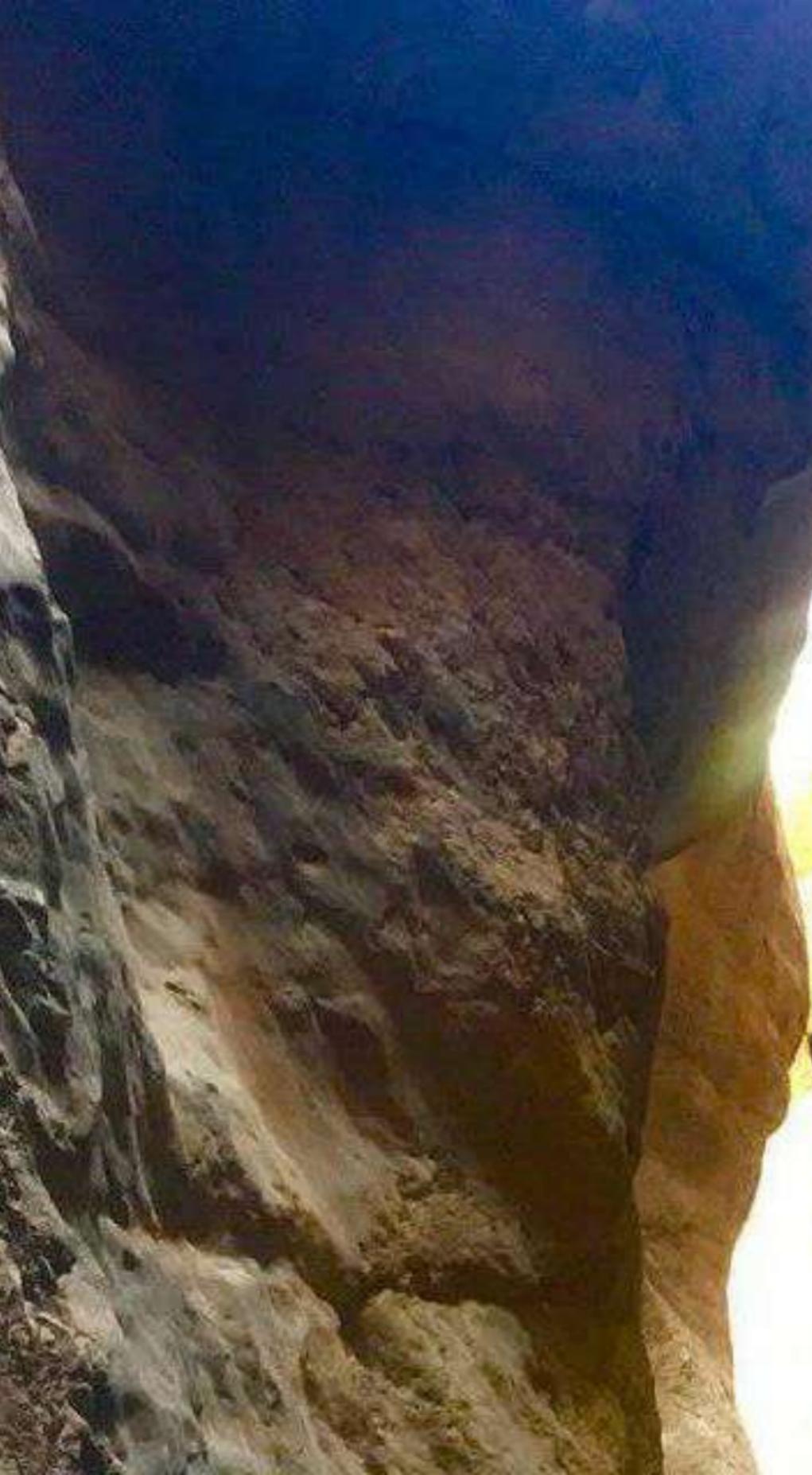
۱۵۴۷ متر

ارتفاع از سطح دریا

۶۶ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۶۶۲

ذخیره گاه بلوط قسطین ناحیه

این روستا در پایین دست آبشار خارود و در نزدیکی روستاهای فشك و رشکین واقع شده است. محدوده ذخیره گاه جنگلی بلوط قسطین ناحیه با ۴۰ هکتار وسعت در بالادست روستای قسطین در شیب تند و رو به شمال واقع شده که مسیر دسترسی به آن از روستای میلک است. برخی از درختان بلوط این محدوده بیش از ۴۰۰ سال قدمت دارند و رویش بلوطها در این ناحیه جنگلی از حالت دانه زاد خارج شده و به صورت شاخه زاد درآمده است.

شهر قزوین - بهرام آباد - روستای پررود - روستای فشك - روستای قسطین

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه گردشکری باراجین حرکت کرده و وارد جاده الموت غربی می‌شویم. پس از ۵۱ کیلومتر به بهرام آباد و ۱۰ کیلومتر به روستای پررود و ۷ کیلومتر به روستای فشك و سپس بعد از طی مسافت ۲ کیلومتر به روستای قسطین خواهید رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۳۰۶۱۶۶

طول مکارافیابی

۳۶,۶۱۷۳۹۷

عرض مکارافیابی

۱۹۴۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۷۰ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یا پ
گوگل مپ

نقشه
هوایی

شماره ثبت ملی

رودخانه شاهروود

شاهروود(به معنی رود بزرگ) به طول ۱۷۵ کیلومتر از کوههای تخت‌سلیمان(مازندران) در رشته کوه البرز جنوبی، از پیوستن الموت رود و طالقان رود ایجاد شده است. این رود با جهت شرقی- غربی از منطقه الموت استان قزوین و شهرستان طالقان استان البرز گذشته و پس از دریافت حدود ۳۵ شاخه فرعی، در محل سد منجیل به دریاچه سد سفیدرود می‌ریزد. حوزه آبریز رودخانه شاهروود در قسمت جنوب و جنوب غربی کوههای البرز و شمال و شمال شرقی دشت قزوین قرار دارد. آبرفت این رود برای شالیزارهای پیرامون اهمیت بسزایی دارد و شهرها و روستاهای بسیاری به دلیل پرآب بودن آن شکل گرفته و همچنان مسکنی برای زندگی است.

شهر قزوین - بهرام آباد - رودخانه شاهروود

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه گردشکری باراجین حرکت کرده و وارد جاده الموت غربی می‌شویم. پس از ۵۱ کیلومتر به بهرام آباد خواهید رسید. رودخانه شاهروود از میان بهرام آباد عبور می‌نماید. همچنین مسیر دیگر آن از جانب الموت شرقی و شهر رجایی دشت است.

مختصات مکراغیابی

۵۰,۱۷۲۵۷۷۵

طول مکراغیابی

۳۶,۵۴۶۱۴۳

عرض مکراغیابی

۸۳۲ متر

ارتفاع از سطح دریا

۵ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

سرچشم خارود

سرچشم اصلی چشم سارهای زیبای خارود از روستای پرچکوه آغاز می شود و در نهایت به رودخانه شاهرود سرازیر می شود. این منطقه دارای آب و هوای سرد و کوهستانی و محصول اصلی این روستای زیبا فندق و زغال اخته می باشد. چشم خارود از میانه کوه های سنگی به بیرون میریزد و از سرازیر شدن این آب، آبشاری مرتفع تشکیل می شود که در پایین دست آن درختان گردی کهن سال و منظره زیبایی پدید آمده است. از نمای دورتر می توانید آبشارهای پلکانی بالای خارود و همچنین رود دیگری که در پایین دست به این آبشار ملحق می شود را مشاهده نمایید.

شهر قزوین - بهرام آباد - روستای پررود - روستای فشك - چشم خارود

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه گردشکری باراجین حرکت کرده و وارد جاده الموت غربی می شویم. پس از ۵۱ کیلومتر به بهرام آباد و ۱۰ کیلومتر به روستای پررود و ۷ کیلومتر به روستای فشك و سپس بعد از طی مسافت ۴ کیلومتر در مسیر روستای پرچکوه به سرچشمه های خارود خواهید رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۱۸۴۱۳۶

طول مکارافیابی

۳۶,۶۴۷۵۵۰

عرض مکارافیابی

۱۹۵۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۷۲ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

چشمه وَگَلْ

وَگَلْ به معنای جایی که در آن آب از دل زمین می‌جوشد یکی از زیباترین چشمه‌های جوشان منطقه الموت است. این چشمه در جوار دو روستای خوش آب و هوای هیر و ویار در بخش الموت غربی و در بین کوه‌های مرتفع البرز واقع شده است. در لغت نامه دهخدا از روستای هیر به عنوان روستای زیبا با اقلیمی خوش و دارای رودخانه‌ای زیبا به نام نینه رود یاد شده است. نینه رود یا اشک چشم که از چشمه وَگَلْ تغذیه می‌گردد، رودی خروشان با آبی گوارا و خنک است که در طول قرون همواره به عنوان رودی شفابخش یاد شده است. این چشمه در ۷ کیلومتری شمال روستای هیر و در مجاورت روستای ویار قرار گرفته است و برای رسیدن به سرچشمه آن می‌بایست دو ساعت کوهپیمایی نمایید.

شهر قزوین - بهرام آباد - شهر رازمیان - روستای هیر - روستای ویار

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه گردشکری باراجین حرکت کرده و وارد جاده الموت غربی می‌شویم. پس از ۵۱ کیلومتر به بهرام آباد و ۶ کیلومتر به شهر رازمیان و ۴ کیلومتر به روستای زردچال و ۶ کیلومتر به روستای هیر و سپس بعد از طی مسافت ۴ کیلومتر به روستای ویار خواهید رسید. از روستا تا سرچشمه وَگَلْ در حدود ۲ ساعت پیاده روی در پیش خواهید داشت.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۱۹۳۷۲۵

طول مکارافیابی

۳۶,۶۳۵۷۲۳

عرض مکارافیابی

۲۰۴۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۷ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۵۵۹

درخت گردوی روستای زناسوچ

زناسوچ یکی از روستاهای منطقه الموت غربی است و زبان مردم این روستا مراغی از گویش‌های زبان تاتی است. در دهه گذشته کشاورزی و باغداری تبدیل به شغل دوم اهالی زناسوچ شده که عمده محصولات آنان گیلاس، آبالو، گردو و انگور می‌باشد. درخت گردوی کهن سال روستا یک اثر طبیعی است که در حدود ۲۰۰ تا ۲۵۰ سال قدمت دارد و تنها درخت از سلامتی کامل برخوردار است و تاج آن نیز سالم، گسترده و شاداب است.

شهر قزوین - رشتقون - رزجرد - زناسوچ

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۳۷ کیلومتر به سه راهی روستای زناسوچ و سپس بعد از طی مسافت ۷ کیلومتر به روستای زناسوچ خواهید رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۱۸۷۳۳۷

طول مکارافیابی

۳۶,۴۳۰۰۱۶۱

عرض مکارافیابی

۱۸۰۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۴۵ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

سفره های روستای هیر

روستای هیر را رودخانه نینه رود سیراب می سازد و دارای آب و هوایی کوهستانی و سردسیر است و باستانهای زیبا و سرسبز نیز چون نگینی آن را در بر گرفته است، زبان مردم این روستا دیلمی تاتی است. این روستا در کنار کوهی سنگی به نام «لت تله» قرار دارد. «تله» در زبان محلی این روستا به معنی صخره می باشد. روستای هیر با روستاهای ویار، دربند، سوگاه، زردچال، لتر، پراچان، قسطین، میلک، ورگیل و چهارناحیه همسایه بوده و از شمال با ناحیه اشکورات استان گیلان همجاوار است و از آنجا نیز به رحیم آباد و رودسر متنه می شود. این روستا، بزرگ‌ترین تولید کننده زغال اخته در بین روستاهای ایران می باشد.

شهر قزوین - بهرام آباد - شهر رازمیان - روستای زردچال - روستای هیر

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه گردشکری باراجین حرکت کرده و وارد جاده الموت غربی می شویم. پس از ۵۱ کیلومتر به بهرام آباد و ۶ کیلومتر به شهر رازمیان و ۴ کیلومتر به روستای زردچال و سپس بعد از طی مسافت ۶ کیلومتر به روستای هیر خواهد رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰.۳۶۶۹۷۷

طول مکارافیابی

۳۶.۵۹۱۴۶۲۴

عرض مکارافیابی

۱۴۵۸ متر

ارتفاع از سطح دریا

۶۷ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یاب
گوگل مپنقشه
هوایی

شماره ثبت ملی

غار حاجت خانه آکوجان

روستای آکوجان از شمال به کوههای لانه سر، رشکین خانی، گردنه لکاکش و دره پیام، از شمال غربی به کوههای سمند، خیندر و گردنه سفیدآب و از شرق به دره زائین محدود می‌شود و اقلیمی سرد و کوهستانی دارد. یکی از جاذبه‌های شاخص این روستا در کنار بیلاقات مرتفع و زیبای روستا، غار حاجت خانه است که در فاصله ۵ کیلومتری از روستا و در دره حاجت خانه قرار دارد. این غار اسرار آمیز دارای تاریخ باشکوه و آثار و نقوش تاریخی است. نام این غار برگرفته از باور مردم روستا و مقدس بودن غار با توجه به داستان‌های رایج در روستا می‌باشد.

شهر قزوین - بهرام آباد - روستای پرورد - روستای آکوجان

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه گردشکری باراجین حرکت کرده و وارد جاده الموت غربی می‌شویم. پس از ۵۱ کیلومتر به بهرام آباد و ۱۰ کیلومتر به روستای پرورد و سپس بعد از طی مسافت ۷ کیلومتر به روستای آکوجان خواهید رسید. برای رسیدن به دهانه غار نیاز به حداقل ۳ ساعت کوهپیمایی با کمک راهنمای محلی است.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۱۳۹۱۴۴۴

طول مکارافیابی

۳۶,۶۳۴۶۵۵

عرض مکارافیابی

۱۷۰۸ متر

ارتفاع از سطح دریا

۶۸ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

غار سفیدآب

این غار در فاصله ۱۳۰۰ متری شمال روستای سفید آب قرار گرفته است. دهانه ابتدایی غار به ارتفاع ۲ متر و عرض ۳ متر و مدخل ورودی غار، سوراخی به قطر حدوداً یک متر و دارای چاهی به ارتفاع ۴ متر است. غار سفید آب دارای یک راهروی تنگ ۸۰ متری با شیب رو به پایین است و در انتهای آبی ختم می‌شود که یکی از پدیده‌های طبیعی و زیبای غار به شمار می‌رود. ساختار غار آهکی و سنگ‌های غار لغزنده است و چکنده‌ها و چکیده‌های جوان غار عمده‌نازک و کوچک است. برای پیمایش غار نیاز به تجهیزات فنی غارنوردی می‌باشد.

شهر قزوین - رجایی دشت - روستای وشه - روستای سفید آب

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد جاده الموت شرقی می‌شویم. پس از ۵۰ کیلومتر به شهر رجایی دشت و ۸ کیلومتر به روستای وشه و ۱۳ کیلومتر به روستای یارود و سپس بعد از طی مسافت ۷ کیلومتر به روستای سفید آب خواهید رسید. از روستا تا دهانه غار در حدود ۲ کیلومتر پیاده روی در پیش دارید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۳۴۵,۳۹۵

طول مکارافیابی

۳۶,۵,۷۹۵,۰۱۱

عرض مکارافیابی

۲۲۴۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۸ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

غار ولی گشنه رود

این غار که در ۵ کیلومتری جنوب غربی روستای گشنه رود قرار دارد در حدود ۲۵۰ میلیون سال قبل بر اثر انحلال سنگهای آهکی سازند روته تشکیل شده و متعلق به دوره پرمین و اوخر دوران زمین شناسی است. این غار از نوع مرطوب بوده و دارای یک تالار اصلی و چند تالار فرعی به مساحت حدود یکصد متر و ارتفاع بیست متر می باشد که هوایی ساکن و سرد دارد. متاسفانه استالاگمیت ها و استالاگمیت های بسیار زیبا و حجمی آن به دلیل دستری، نسبتاً دستخوش تخریب سودجویان قرار گرفته و چکیده ها و چکنده های فراوانی توسط غارتگران شکسته و به یغما رفته است. بعضی شواهد از انسان زی بودن این غار در گذشته های دور حکایت دارد.

شهر قزوین - روستای الولک - روستای کله کوب - روستای گشنه رود

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) حرکت کرده و از جاده الولک به مسیر ادامه می دهیم و پس از گذشتن از روستای الولک و طی مسافتی در حدود ۵۵ کیلومتر، به روستای کله کوب و سپس بعد از طی مسافت ۲ کیلومتر به روستای گشنه رود خواهید رسید. از جاده تا دهانه غار در حدود ۳ کیلومتر پیاده روی در پیش دارید.

مختصات مکارافیابی

۱۴۹,۸۸۳۱۱

طول مکارافیابی

۳۶,۵۶۷۵۱۴

عرض مکارافیابی

۱۶۱۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

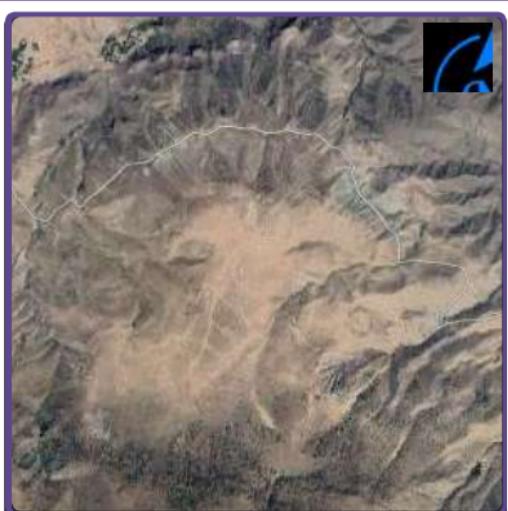
۶۳ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یاب
گوگل مپ

نقشه
هوایی

مجموعه آرس‌های تلاتر

شماره ثبت ملی
۵۱۳

آرس‌های کهنسال روستای تلاتر با میانگین سنی ۱۰۰۰ تا ۱۲۰۰ سال در نزدیکی این روستا و بر روی تپه‌ای که بقیه امامزاده افضل تلاتر در آنجا واقع شده قرار دارند. بیش از ۲۰ اصله آرس در این محدوده برای ثبت شناسایی شدند که به دلیل آب و هوای مطلوب منطقه اکثر آنها سالم و از شرایط مناسبی برخوردارند. درخت آرس از نظر آبخیزداری دارای اهمیت بالایی بوده و می‌تواند در مناطق کم آب و خشک نیز رشد کند. صبر و مقاومت در برابر خشکی و سرما، قابلیت رویش در ارتفاعات بیش از سه هزار متری از سطح دریا و سرسبی از ویژگی‌های این درخت است. در این روستا محصولاتی چون گردو، فندق و زغال اخته کشت می‌شود.

شهر قزوین - بهرام آباد - روستای پرورد - روستای آکوجان - روستای تلاتر

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت منطقه گردشکری باراجین حرکت کرده و وارد جاده الموت غربی می‌شویم. پس از ۵۱ کیلومتر به بهرام آباد و ۱۰ کیلومتر به روستای پرورد و ۷ کیلومتر به روستای آکوجان و سپس بعد از طی مسافت ۵ کیلومتر به روستای تلاتر خواهید رسید.

مختصات مکارافیابی

۵۰,۱۶۱۴۸۵

طول مکارافیابی

۳۶,۶۲۱۴۴۷

عرض مکارافیابی

۱۶۱۲ متر

ارتفاع از سطح دریا

۷۱۳ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

سایر جاذبه های طبیعی قابل بازدید:

- ۱- آبشار گرو روستای روح آباد
- ۲- ارس های روستای لطر
- ۳- چشمه اولوک روستای آکوجان
- ۴- چشمه رسوبی روستای کنگرین
- ۵- دره سوکا روستای سوکا
- ۶- درخت چنار روستای کامان
- ۷- درختان کهن‌سال توت روستای صفرین
- ۸- درخت گرد و کهن‌سال روستای عباسک
- ۹- درخت داغ‌داغان (تادانه) روستای موشقین
- ۱۰- غار اسکوکل روستای میلک
- ۱۱- شالیزارهای شهر رازمیان
- ۱۲- غار اسکوکل روستای جوینک
- ۱۳- مسیر روستای ویار به سپارده
- ۱۴- بیلاق سلک روستای آکوجان
- ۱۵- زائین دره روستای آکوجان
- ۱۶- منظر طبیعی روستای فشك

جاذبه‌های طبیعی
منطقه قارم

منطقه تارم

منطقه کوهستانی تارم سفلی که از آن به عنوان هندوستان ایران نام می برد با وسعت تقریبی ۱۶۵۰۰۰ هکتار در شمال غرب قزوین و در دامنه های البرز جنوبی قرار گرفته است. این منطقه از جنوب با استان زنجان از شمال با شهر لوشان و از شمال غربی با شهر بادی منجیل هم مرز است. مرکزیت تارم شهر سیردان در حدود ۱۴۰ کیلومتری قزوین واقع شده است و دارای ۴ دهستان خندان، نیارک، چوقور و کوهگیر می باشد. مجموعاً ۱۱۰ روستا در منطقه تارم جای دارد که بیشتر آنها به زبان ترکی تکلم می کنند و جمعیتی بالغ بر ۲۳ هزار نفر را شامل می شود که پرجمعیت ترین روستاهای آن، آلتین کش، سیاهپوش، نیارک، کلچ و حصار است. همچنین می توان به روستاهای کلچ و سیاهپوش قطب اقتصادی تارم، روستای چوبه دارای آب و هوای خوب و طبیعت بکر و آبشارهای متنوع، دهستان چوقور از مناطق مرتفع و ییلاقی تارم سفلی، جنگل های سرسبز بلوط حسین آباد با وسعت ۱۱ هکتار، چشم می کسن بعین(کاس عمقین) با خواص درمانی بسیار و انار روستای سنگان که به عنوان یکی از بهترین انارهای ایران شهرت بسیاری دارد، اشاره نمود. پدیده جالب در این منطقه مشاهده توامان گیاهان منطقه خزری و مناطق نیمه خشک در یک زیستگاه است که این تنوع گیاهی باعث تنوع حیات وحش در منطقه شده است. وجود دره های عمیق و بعضاً صعب العبور شرایط را برای زیست گونه های جانوری نظیر پلنگ، خرس قهوه ای و بزکوهی فراهم نموده است. گونه هما به عنوان نماد تنوع زیستی استان، بومی این منطقه بوده و هر ساله در دربندهای تارم تولید مثل می نماید. جنگل های پهن برگ بلوط تنها در این منطقه گسترش داشته بطوریکه می توان گفت تارم مهمترین ذخیرگاه جنگل های پهن برگ استان است.

شماره ثبت ملی

آشار توتون گول

آشار توتون گول در دربند روستای رزان از توابع بخش تارم سفلی قرار گرفته است. ارتفاع آشار در حدود ۱۵ متر و از میان صخره هایی عظیم به پایین می ریزد و حوضچه ای به عمق ۱,۵ متر را ایجاد نموده است. باغ های در هم تنیده، چشمه های معدنی، غار و آشارهای متعدد از جمله جاذبه های گردشگری آن بخش به شمار می رود. این روستا که از آن به عنوان بهشت آشارهای تارم یاد می شود پایتخت آلو و آلوجه تارم نیز لقب گرفته است.

شهر قزوین - لوشان - میرخوند - اورگن کرد - روستای رزان

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت آزادراه رشت حرکت کرده و پس از ۸۵ کیلومتر و رسیدن به شهر لوشان به سمت روستای میرخوند ادامه مسیر بدھید و پس از ۲۰ کیلومتر به میرخوند و پس از ۱۵ کیلومتر به اورگن کرد و پس از ۴ کیلومتر به روستای رزان خواهید رسید. از روستا تا آشار در حدود ۲۵ دقیقه پیاده روی نیمه سنگین خواهید داشت.

مختصات مغراطیابی

۱۴۹,۱۱۱,۱۱۱

طول مغراطیابی

۳۶,۵,۰۸۳۰۸

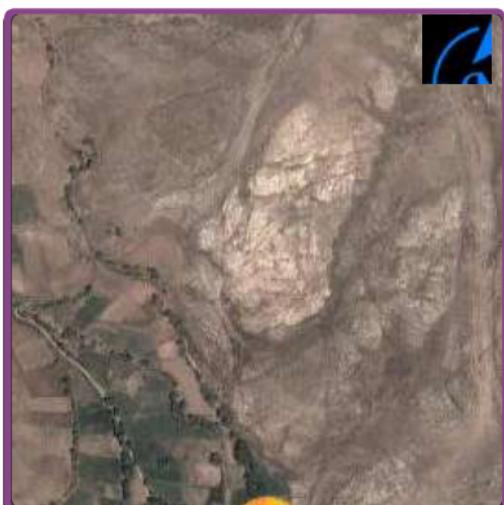
عرض مغراطیابی

۱۸۳۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۶۰ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

آثار دربند نهران

این آثار در دره ای سرسبز به نام دره دربند نهران واقع شده که در ۷ کیلومتری جنوب روستای آلتین کش از توابع بخش تارم سفلی شهرستان قزوین قرار دارد. ارتفاع آثار در حدود ۱۰ متر است که پس از ریزش از منطقه ای صخره ای حوضچه آب بزرگی ایجاد کرده است و در فصول بهار و تابستان آب و هوای معتدل و دلچسبی را ایجاد می کند. همچنین پوشش گیاهی منطقه اغلب از خانواده گرامینه و بقولات (انواع گون، خارشتر و اسپرس) است که محفلی برای عاشقان گیاهان دارویی نیز محسوب می گردد.

شهر قزوین - منجیل - روستای جودکی - روستای گیلوان - روستای نهران

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت آزادراه رشت حرکت کرده و پس از ۱۰۰ کیلومتر و عبور از شهر منجیل وارد منطقه تارم شوید و پس از ۱۸ کیلومتر به جودکی و پس از ۱۲ کیلومتر از گیلوان به سمت روستای آلتین کش، ادامه مسیر را به سمت آثار دربند نهران طی نمایید.

مختصات مغراطیابی

۱۴۹,۱۱۸,۱۴۲۳

طول مغراطیابی

۳۶,۶۹۵,۱۱۴۵

عرض مغراطیابی

۷۶۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۴۶ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

آشار شارشار

این آشار زیبا با ارتفاعی در حدود ۴۰ متر در نزدیکی روستای ایل چوپان در شمال غرب شهرستان قزوین و از توابع بخش تارم سفلی قرار دارد. آشار شارشار از میان مسیرهای سنگی بالادست حرکت کرده و بصورت ریزشی مجدداً راه خود را با تشکیل چند آشار کوچک دیگر ادامه می‌دهد. آب این رودخانه که پاچی نام دارد، یکی از عوامل مؤثر بر اقلیم منطقه است که پس از گذر از میان طبیعتی بکر و دست نخورده، سرانجام به دریاچه سد سفیدرود ملحق می‌شود و به عنوان بخشی از منابع آبی روستاهای مسیر قلمداد می‌گردد. در مسیر رسیدن به آشار می‌توانید از صخره‌های مرتفع و غاری کوچک بازدید نمایید.

شهر قزوین - لوشان - نیارک - روستای ایل چوپان

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت آزادراه رشت حرکت کرده و پس از ۸۵ کیلومتر و رسیدن به شهر لوشان به سمت شهر نیارک ادامه مسیر بدھید و پس از ۳۲ کیلومتر به سیاهپوش و پس از ۸ کیلومتر به زه آباد و پس از آن به روستای ایل چوپان خواهید رسید. از روستا تا آشار در حدود ۳۰ دقیقه پیاده روی نیمه‌سنگین خواهید داشت.

مختصات مغراطیابی

۱۴۹,۱۴۴۳۸۱۶

طول مغراطیابی

۳۶,۱۴۸۱۴۷۵

عرض مغراطیابی

۹۵۹ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۲۵ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۳۴۲

جنگل های بلوط حسین آباد

این ذخیره گاه منحصر به فرد، به عنوان بزرگترین محدوده بلوط در سطح استان شناخته می شود و به شماره ۳۴۲ در فهرست آثار ملی - طبیعی کشور به ثبت رسیده است و از مجموع تمام جنگل های حیطه استان، جنگل روستای حسین آباد سرسبز ترین و پرآب ترین جنگل بلوط قزوین محسوب می شود. این جنگل به لحاظ آب و هوایی و چشم انداز، مشابه جنگل های گردنه حیران و جاده جالوس است و خاصیت بکر بودن این جنگل ها تا حدود زیادی حفظ شده است. این منطقه مامن دو گونه جانوری بزرگ جشه (خرس قهوه ای، پلنگ ایرانی) در استان قزوین است.

شهر قزوین - لوشان - میرخوان - اورگن - بغل دوز - قالallo - حسین آباد

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت آزادراه رشت حرکت کرده و پس از ۸۵ کیلومتر و عبور از شهر لوشان به سمت میرخوند ادامه مسیر بدھید و پس از ۱۴ کیلومتر به میرخوند و پس از ۹ کیلومتر به اورگن و پس از ۸ کیلومتر به بغل دوز و پس از ۳ کیلومتر به قالallo و پس از آن به جنگل های حسین آباد خواهید رسید.

مختصات مغراطیابی

۳۶,۵۵۱۰۸۲

۱۶۴۲ متر

۱۴۸ کیلومتر

طول مغراطیابی

عرض مغراطیابی

ارتفاع از سطح دریا

فاصله از شهر قزوین

مسیر یاب
گوگل مپ

نقشه
هوایی

شماره ثبت ملی

دربند کلچ

کلچ در لغت به معنای «مردان درشت و توانا» است و روستایی ترک زبان، در بخش تارم سفلی، با باغ های درهم تنیده زیتون و قلعه تاریخی شمیران است. از مشاهیر این خطه می توان به حبیب الله کشاورز مکافاتی اولین شخصی که زیتون را در بازگشت از سفر فلسطین به ایران آورد و خانه بزرگ معتمدی با قدمت بیش از ۳۰۰ سال با آینه کاری، منبت کاری و نقاشی های قدیمی اشاره نمود. یکی از زیبایی های دربند کلچ مشاهده حیات وحش (با چشم غیر مسلح) علی الخصوص کل و بز وحشی است. این دربند از روستای کلچ تا سیردان ادامه دارد و رودخانه قزل رود از میانه این دره عبور کرده و آب و هوایی ویژه ایی به آن می بخشد.

شهر قزوین - لوشان - سیاهپوش - کلچ

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت شهر رشت حرکت کرده و وارد آزادراه رشت می شویم. پس از ۸۵ کیلومتر و عبور از شهر لوشان به سمت شهر سیاهپوش ادامه مسیر بدھید و پس از ۲۴ کیلومتر به سیاهپوش و پس از ۹ کیلومتر به روستای کلچ خواهید رسید.

مختصات مکرافيابیان

۱۴۹,۱۵۸۷۳۵

طول مکرافيابیان

۳۶,۷۰۷۶۱۴

عرض مکرافيابیان

۱۴۱۲ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۱۸ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یاب
گوگل مپنقشه
هوایی

شماره ثبت ملی
۲۰۷

درختان چنار سیردان

این دو درخت چنار که به عنوان یکی از مهم‌ترین ذخایر ژنتیکی گیاهی کشور مطرح هستند در شهر سیردان بخش تارم سفلی استان قزوین قرار دارند. طبق گمانه زنی‌های کارشناسان درخت چنار کهن سیردان با سنی بیش از ۶۰۰ سال و قطری در حدود ۳ متر یکی از مهترین درختان چنار منطقه تارم است. این درخت در سال ۹۳ با شماره ثبت ۲۰۷ به فهرست میراث طبیعی ایران اضافه شد.

شهر قزوین - لوشان - سیاهپوش - کلچ - سیردان

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت آزادراه رشت حرکت کرده و پس از ۸۵ کیلومتر و عبور از شهر لوشان به سمت شهر سیاهپوش ادامه مسیر بدید و پس از ۲۴ کیلومتر به سیاهپوش و پس از ۹ کیلومتر به کلچ و پس از آن به شهر سیردان خواهد رسید.

مختصات مکاریابی

۵۰,۳۴۹۸۵۸

طول مکاریابی

۱۳۶,۴۹۹۷۱۹

عرض مکاریابی

۱۵۹۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۳۱ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

سفره های عمقین

روستای عمقین با آب و هوایی معتدل و پر بارش به عنوان نگین منطقه تارم سفلی شناخته می شود. عمقین از اطراف به شهر سیردان و روستاهای چوبه، عمند و رزان محدود می شود. شامدشت ییلاق سرسبز و مطبوع مشرف به این روستا، علاوه بر باغات و رودهای پر آب دارای صخره های کله قندی و زیبایی است. این صخره ها دارای اشکال مختلفی همچون پنجه انسان می باشند. برای دسترسی آسان به این صخره ها می توانید از راهنمای محلی استفاده نمایید.

شهر قزوین - لوشان - سیاهپوش - کلچ - سیردان - روستای عمقین

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت آزادراه رشت حرکت کرده و پس از ۸۵ کیلومتر وعبور از شهر لوشان به سمت شهر سیاهپوش ادامه مسیر بدید و پس از ۲۴ کیلومتر به سیاهپوش و پس از ۹ کیلومتر به کلچ و پس از ۱۷ کیلومتر به سیردان و پس از آن به روستای عمقین خواهید رسید. از روستا تا صخره در حدود ۳۵ دقیقه پیاده روی نیمه سنگین خواهد داشت.

مختصات مکارافیابی

۱۴۹,۱۶۸۶۶۵

طول مکارافیابی

۳۶,۶۲۵۶۰۱

عرض مکارافیابی

۱۳۹۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۱۴ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یا ب
گوگل مپنقشه
هوایی

سایر جاذبه های طبیعی قابل بازدید:

- ۱- چنار کهن سال مسجد روستای شیزر
- ۲- آبشار، غار، چنار و سرو روستای ماهین
- ۳- آبشارهای تَج، حسین اولَن، وَکینه سوت و شاق شاَق روزتای عمقین
- ۴- آبشار و چشمه های روستای فیله ورین
- ۵- صخره های روستای رزان
- ۶- صخره ها و دره روستای آقچه قشلاق
- ۷- درخت چنار روستای نیارک
- ۸- بیلاق زیبای شامدشت
- ۹- غار روستای ایل چوپان
- ۱۰- دره آخوران روستای سنگان
- ۱۱- درخت چنار روستای نصیر آباد

یادداشت:

جاده‌های طبیعی
منطقه کوهین

منطقه کوهین

بخش کوهین با مرکزیت شهر کوهین در ۳۰ کیلومتری شهر قزوین قرار دارد. جمعیت این بخش در سال ۱۳۹۵ در حدود ۲۰ هزار نفر بوده و غالب مردم این منطقه ترک، لر و کرد می باشند. بخش کوهین از سال ۱۳۸۱ که به صورت رسمی به عنوان محدوده شهری معرفی شد، مشمول فعالیتها و اقدامات عمرانی زیادی بوده است. با توجه به سرد بودن بخش کوهین در بیشتر فصول سال و دشوار بودن راه دسترسی به روستاهای این منطقه، بهار و تابستان فصول پرتردد و گردشگرپذیر در منطقه کوهین در نظر گرفته شده است. از عمدۀ ترین محصول کشاورزی منطقه کوهین می توان به عدس اشاره کرد. کوهین به بام بلند قزوین و گردنه کوهین نیز معروف است و این نام به علت محصور ماندن در میان کوه های بلند و برف گیر در فصل زمستان است که در پاره ای موقع با بارش سنگین برف محور مواصلاتی قزوین به رشت برای ساعاتی بسته می شود. برای دسترسی به این منطقه پر جاذبه می توانید از مسیر خیابان امام خمینی شهر قزوین وارد جاده قزوین رشت شوید و به فراخور برنامه سفرتان، جاده قدیم قزوین - رشت و یا آزاد راه را انتخاب نموده تا به بخش کوهین وارد شوید.

شماره ثبت ملی

آبگرم یله گنبد

این چشمه در پانزده کیلومتری شمال روستای یله گنبد قرار دارد و راه دسترسی به آن سخت و کوهستانی است. این چشمه در کف دره‌ای که از آن رودخانه کوچکی عبور می‌کند و به رودخانه شاهرود می‌ریزد، از دل زمین بیرون می‌آید و آب تنی در آن می‌تواند مسکن دردهای شما باشد. این چشمه بسیار گرم که دارای بیکربنات کلسیم و آهن است برای درمان بیماری‌های عصبی، مفصلی، رماتیسم و پوستی مؤثر است. آشامیدن آب این چشمه نیز در کار دستگاه گوارش، کبد و مجاری صفراء، بیماری‌های معده‌ای و روده‌ای و تغذیه‌ای مؤثر می‌باشد.

شهر قزوین - آق بابا - بوئینک - آبگرم یله گنبد

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت جاده قدیم رشت حرکت کرده و پس از ۲۴ کیلومتر و عبور از شهر شهر آق بابا سه راهی آبگرم یله گنبد (روستای بوئینک) را به سمت راست ادامه مسیر بدھید و پس از طی مسافت ۳۲ کیلومتر به سرچشمه‌های آبگرم خواهید رسید.

مختصات مکافایی

۱۴۹,۷۰۱۵۳۶

طول مکافایی

۳۶,۵۱۴۹۲۹۱۴

عرض مکافایی

۸۸۱ متر

ارتفاع از سطح دریا

۵۶ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

نقشه
هوایی

شماره ثبت ملی
۵۵۵

چنار روستای نارنده

این روستای تاریخی با آب و هوایی کوهستانی که در ۵۰ کیلومتری شمال غربی شهر قزوین قرار گرفته نزدیک به ۱۰۰ درصد سماق استان و ۳۰ درصد سماق کشور را تولید می‌کند و جشن برداشت آن در اوخر تابستان برگزار می‌گردد. همچنین درخت چنار کهنسال نارنده با قدمت بین ۲۵۰ تا ۳۰۰ سال دارای تاج متقارن، سالم و شاداب در کنار دو چشمه معروف به چشم‌های دُلُل در روستای نارنده قرار دارد که از احترام و تقدير بین مردم روستای برخوردار است.

شهر قزوین - آق بابا - کیخنان - امیرآباد - نارنده

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت جاده قدیم رشت حرکت کرده و پس از ۲۴ کیلومتر به شهر شهر آق بابا و پس از طی مسافت ۸ کیلومتر به روستای کیخنان خواهد رسید. پس از عبور از روستا و طی مسافت ۱۰ کیلومتر به روستای امیرآباد و پس از طی مسافت ۸ کیلومتر به روستای نارنده خواهد رسید.

مختصات مغراطیابی

۱۴۹,۷۶۱۳۷۶۹

طول مغراطیابی

۳۶,۵۰۱۷۴۷

عرض مغراطیابی

۱۱۴۴۴

ارتفاع از سطح دریا

۵۰ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

غار یخی انگول

این غار در شمال روستای دینک واقع شده و دسترسی به آن تا حدودی مشکل و ورود به آن به خاطر شیب تند و طبقات مختلف بسیار سخت است. دهانه این غار حدود یک متر طول و نیم متر عرض دارد. وجود یخ‌های فراوان در دیوارهای کف غار موجب سرمای شدید هوای درون آن شده که از ویژگی‌های ممتاز غار به شمار می‌رود. حشرات کوچک و پروانه‌های تیره رنگ پوشش جانوری این غار را تشکیل می‌دهد و اطراف آن درخچه کوچک کاج قرار گرفته است. به لحاظ زمین شناسی غار انگول در اثر لغزش سنگ‌های دولومیتی بخش غربی قله کوه انگول به وجود آمده و از دسته غارهای انحلالی نیست.

شهر قزوین - آق بابا - مرتضی آباد - روستای دینک

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت جاده قدیم رشت حرکت کرده و پس از ۲۴ کیلومتر و رسیدن به شهر آق بابا به سمت روستای مرتضی آباد ادامه مسیر بدھید و پس از ۱۸ کیلومتر به سه راهی گردنه معلم خانی خواهد رسید و پس از حرکت به سمت راست سه راهی و طی مسافت ۸ کیلومتر به روستای دینک خواهد رسید. از روستا تا غار فاصله ۳ کیلومتری وجود دارد که باید پیاده پیمایش شود.

مختصات مکرافایی

۱۴۹,۸۶۰,۸۴۶

طول مکرافایی

۳۶,۵۳۱,۹۹۶

عرض مکرافایی

۱۹۷۲ متر

ارتفاع از سطح دریا

۵۱۳ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

سایر جاذبه های طبیعی قابل بازدید:

- ۱- آبشار روستای امیر آباد
- ۲- چشمه های دلدل روستای نارنده
- ۳- کوهستان روستای کردانده
- ۴- منظر طبیعی اطراف سد کوثر روستای کیخنان

یادداشت:

جاده‌های طبیعی
شهرستان

شهرستان آوج

آوج یکی از شهرستانهای استان قزوین و به مرکزیت شهر آوج است که در فاصله ۱۱۰ کیلومتری شهر قزوین در مسیر کوهستانی جاده همدان قرار گرفته است و به دو بخش آوج و آبگرم تقسیم شده که دهستانهای شهید آباد، خرقان غربی و حصار وليعصر به بخش آوج و دهستان خرقان شرقی و آبگرم به بخش آبگرم تعلق دارد. این شهرستان که طبق سرشماری ۱۳۹۵ دارای جمعیتی در حدود ۴۵ هزار نفر بوده دارای جاذبه های گردشگری فراوانی از جمله دره سرسبز روستای توآباد، برج های دوگانه خرقان، کاروانسرای شاه عباسی آوج، آبگرم معدنی شهر آبگرم، تفرجگاه علی بولاغی در روستای مصر آباد، درخت کهن‌سال روستای پروان، آبشار و پل معلق شاه دره آوج، آبشار روستای منصور، غار قلعه کرد، غار عباس آباد، امامزاده های روستای کلنjin، امامزاده اسماعیل، کوه بلند آق داغ، کهن سرزمین روستای وروق، طبیعت روستای مشانه، روستاهای دیدنی کامشکان، اروان، اسماعیل آباد، نیریج، شهید آباد، قهوج، قیرخ بولاغ(چهل چشمہ)، امامزاده علاء الدین، چوبینه، چنگوره، روستای یمق و ... نام برد. این شهرستان از شمال با شهرستان تاکستان و از شرق با شهرستان بوئین زهرا و از سمت غرب با استان زنجان و از سمت جنوب با استان همدان و مرکزی همسایه می‌باشد. محصولات کشاورزی مهم شهرستان آوج، سیب، هلو، زردآلو، گردو، بادام، گندم، گوجه فرنگی و ... می‌باشد. برای دسترسی به شهرستان آوج از خیابان اسدآبادی و میدان انگور شهر قزوین وارد جاده قدیم تاکستان شده و پس از طی مسافتی در ۹۰ کیلومتر وارد این شهرستان خواهد شد.

شماره ثبت ملی

آشار شاه دره

این آشار در دره آوج واقع شده و از میان صخره‌هایی بسیار بلند به پایین می‌ریزد. با توجه به کوهستانی بودن منطقه، افرادی که قصد کوهنوردی و بازدید از آشار شاه دره را دارند می‌توانند ضمن بازدید از پل معلق آوج از محل پله‌های سنگی به پایین دره رفته و پیمایش کوتاهی در این دره انجام دهند. همچنین می‌توانند از بالای پل که طولی بالغ بر ۱۷۰ متر و ارتفاع ۱۰۰ متری دارد، دره و آشار را از زاویه‌ای دیگر نظاره گر باشید. در پایین دره، سکوهایی جهت استراحت گردشگران تعییه شده است.

شهر قزوین - تاکستان - آبگرم - آوج

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت تاکستان حرکت کرده و وارد جاده همدان شوید و پس از ۳۵ کیلومتر و عبور از شهر تاکستان و بعد از طی مسافت ۵۵ کیلومتر به شهر آبگرم و پس از طی مسافت ۲۷ کیلومتر به شهر آوج خواهد رسید.

مختصات مغراطیابی

۴۹,۲۶۹۳۵

طول مغراطیابی

۳۵,۵۸۳۷۶۳

عرض مغراطیابی

۱۹۳۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۱۷ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

نقشه هواپی

شماره ثبت ملی

آبشار منصور

این آبشار در ۵ کیلومتری جنوب غربی روستای منصور میان صخره‌های مرتفع در مسیر رودخانه شکل گرفته است. مناظر طبیعی پیرامون این رودخانه شامل کوهها، صخره‌ها و زمین‌ها و باغات متعددی است که شاخص‌ترین آن‌ها آبشار این روستا است. ارتفاع تقریبی آبشار منصور از کف رودخانه در حدود ۷ متر بوده و دورتادور آن با صخره‌ها، کوهها و نیز درختان بومی همچون بید و تبریزی احاطه شده است. این روستا در منطقه‌ای کوهستانی واقع شده که دارای مناظر طبیعی و چشم اندازهای بکری است و وجود بناهای امامزاده و حسینیه منصور نیز ارزش فرهنگی و مذهبی بدان بخشیده است.

شهر قزوین - تاکستان - آبگرم - اروان - قزلو - نیارج - منصور

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت تاکستان حرکت کرده و وارد جاده همدان شوید و پس از عبور از شهر تاکستان و شهر آبگرم و طی مسافت ۲۰ کیلومتر و نرسیده به شهر آوج سه راهی را به سمت روستای اروان حرکت کنید و بعد از ۵ کیلومتر به روستای اروان و بعد از ۶ کیلومتر به روستای قزلو و بعد از ۴ کیلومتر به روستای نیارج و بعد از ۵ کیلومتر به روستای منصور خواهد رسید. از روستای منصور تا آبشار در حدود ۲ ساعت پیاده روی در پیش دارد.

مختصات همراه‌ایران

۱۴۹.۰۳۶۴۹۷

طول همراه‌ایران

۳۵.۶۷۶۱۹۲

عرض همراه‌ایران

۱۹۵۲ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۳۵ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یاب
کوکل مپنقشه
هوایی

شماره ثبت ملی

چشمه آبگرم خرقان

این چشمه که پیرامون آن را رودخانه‌ای فراگرفته رسوب‌های دوران چهارم زمین شناسی مشاهده می‌شود و می‌توان بر روی آب چشمه رسوبات و سنگ‌های کربناته را مشاهده کرد. آب چشمه از گروه آب‌های کلرور سدیم و بی کربناته کلسیم همراه با سیلیسیم است. آبگرم خرقان در مظهر چشمه ۵۷ درجه سانتی گراد حرارت دارد و استحمام در آن جهت تسکین و درمان بیماری‌های روماتیسم، دردهای مفصلی، عصبی و ناراحتی‌های پوستی و آشامیدن آن در بهبود ناراحتی‌های دستگاه گوارش و تنفس بخار چشمه نیز در بهبود عفونت‌های مجاری تنفسی، تورم گلو و حلق و برنشت مزمن بسیار مؤثر است.

شهر قزوین - تاکستان - آبگرم

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت تاکستان حرکت کرده و وارد جاده همدان شوید و پس از ۳۵ کیلومتر و عبور از شهر تاکستان و پس از طی مسافت ۵۵ کیلومتر به شهر آبگرم و چشمه آبگرم این شهر خواهد رسید.

مختصات همراه‌ای

۱۴۹,۶۸۵۳۰۶

طول همراه‌ای

۳۵,۷۶۰۱۸۹

عرض همراه‌ای

۱۵۱۴۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۹۰ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

چشمه علی آبگرم

چشمه علی در شهرستان آوج و در کنار جاده مواصلاتی قزوین- همدان مابین روستای ارتش آباد و مصر آباد از توابع بخش آبگرم قرار دارد. از ویژگی‌های بارزی که در این منطقه به وضوح دیده می‌شود، رودخانه‌ای زیبا، استخر طبیعی، فضای سبز و کوهستانی برای استراحت در دل طبیعت است و حیات وحش بکر آن جایگاه ویژه‌ای در بین دوستاران طبیعت دارد. اسم چشمه بنابر روایت مردم محلی، حضور امام علی در منطقه و نوشیدن از این آب است. چشمه علی، چشمۀ ایست پرآب که اطراف آن را ساخته و به صورت یک استخر کوچک درآورده‌اند و بخشی از دیواره استخر را بازگذاشته‌اند که آب از این بخش به صورت رودی خروشان و کوچک، بیرون میزند.

شهر قزوین - تاکستان - آبگرم - ارتش آباد

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت تاکستان حرکت کرده و وارد جاده همدان شوید و پس از ۳۵ کیلومتر و عبور از شهر تاکستان و پس از طی مسافت ۵۵ کیلومتر به شهر آبگرم و سپس وارد جاده روستای کلنجهن شده و بعد از طی مسافت ۲۸ کیلومتر به چشمه علی خواهد رسید.

مختصات همراه‌ایران

۱۴۹,۱۴۳۹۹۹۹۹

طول همراه‌ایران

۳۵,۶۵۳۹۰۶

عرض همراه‌ایران

۱۷۵۴ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۱۸ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یا پ
کوکل مپ

نقشه
هوایی

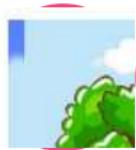

شماره ثبت ملی
۵۵۷

چنار روستای پروان

چنار کهنسال روستای پروان با قدمتی در حدود ۲۵۰ تا ۳۰۰ سال داخل مسجد حضرت ابوالفضل این روستا قرار دارد و از تقاض بالایی در میان اهالی روستا برخوردار است تا جایی که مردم محل برای جلوگیری از تخریب آن سکویی دور تا دور درخت ایجاد کرده اند و گویی درخت بالاتر از سطح زمین قرار گرفته است. تاج و پوشش این درخت همچنان وسیع و زنده می باشد.

شهر قزوین - تاکستان - آبگرم - آوج - پروان

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت تاکستان حرکت کرده و وارد جاده همدان شوید و پس از ۳۵ کیلومتر و عبور از شهر تاکستان و پس از طی مسافت ۵۵ کیلومتر به شهر آبگرم و پس از طی مسافت ۲۷ کیلومتر به شهر آوج و بعد از ۷ کیلومتر به روستای پروان خواهد رسید.

مختصات مغراطیابی

۱۴۹،۱۷۰،۷۳۸

طول مغراطیابی

۳۵،۵۸۳۱۴۶۲

عرض مغراطیابی

۴۰۴۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۲۴ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یاب
کوکل مپ

نقشه
هوایی

شماره ثبت ملی

رودخانه خر رود

خر رود به معنای رودخانه گل آلد، یکی از بزرگترین سرشاخه‌های رود شور و دومین رودخانه استان از نظر حجم آورد و بزرگی حوضه می‌باشد. این رودخانه از کوههای گوی‌قرازی و ارتفاعات قیدار در ۶۰ کیلومتری جنوب زنجان و منطقه آوج سرچشمه می‌گیرد. قسمت مهم آبگیرهای آن کوههای خرقان است. شاخه‌های متعدد این رودخانه در دهکده علی‌آباد واقع در ۱۶ کیلومتری جنوب خاوری قیدار به هم پیوسته و این رودخانه را تشکیل می‌دهند. خر رود در بالادست دارای سه شاخه اصلی به نام‌های آبگرم چای، آوج چای و کلنجهن چای است. این رود، پس از رسیدن به شهریار، با دریافت آب رودخانه کرج و رودهای دیگر، با نام رود شور به طرف شورهزارها و دریاچه حوض سلطان قم می‌رود.

شهر قزوین - تاکستان - آبگرم

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت تاکستان حرکت کرده و وارد جاده همدان شوید و پس از ۳۵ کیلومتر و عبور از شهر تاکستان و پس از طی مسافت ۵۵ کیلومتر به شهر آبگرم و رودخانه خررود (شور) این شهر خواهد رسید.

مختصات همراه‌افزاری

۴۹,۱۲۳۳۲۵۰

طول همراه‌افزاری

۳۵,۷۶۱۴۰۰۷

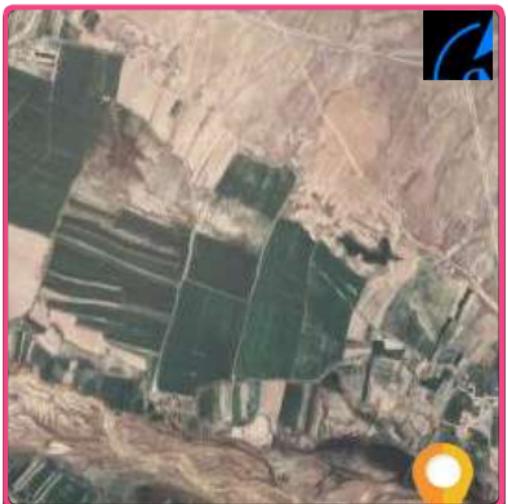
عرض همراه‌افزاری

۱۵۴۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۹۰ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۳۸۳

غار قلعه کرد

برای ورود به راهروی اصلی این غار باید از ۳ مدخل ورودی عبور نمود که اولین دهانه حدود ۸ متر ارتفاع و ۹ متر عرض دارد و رابطی برای فضای غار و محیط بیرونی است. بعد از حرکتی ۱۵ متری به سمت جلو به دهانه دوم غار به ارتفاع یک متر خواهید رسید و سپس به دهانه اصلی و چاله غار به ارتفاع ۱۵ متری رسید که عمود بر دهانه اصلی است و برای پایین رفتن از آن به تجهیزات فنی کوهنوردی احتیاج دارید و گردشگر نمی‌تواند وارد آن شود. بعد از ورودی تالاری به وسعت بیش از یک هزار متر مربع را مشاهده می‌نمایید که دارای چکیده‌ها و چکنده‌های بسیاری است. این غار در اثر انحلال سنگهای آهکی تشکیل شده و سنی در حدود ۵ تا ۲۴ میلیون سال دارد و متعلق به دوره الیگومیوسن و دوران سوم زمین شناسی و در گذشته محل زندگی انسان بوده است.

شهر قزوین - تاکستان - آبگرم - حصار ولیعصر - علی آباد - قلعه کرد

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت تاکستان حرکت کرده و وارد جاده همدان شوید و پس از ۳۵ کیلومتر و عبور از شهر تاکستان و پس از طی مسافت ۵۵ کیلومتر به شهر آبگرم و پس از طی مسافت ۳۲ کیلومتر به روستای حصار ولیعصر و بعد از ۱۱ کیلومتر به روستای علی آباد و بعد از ۷ کیلومتر به روستای قلعه کرد خواهید رسید. از روستای قلعه تا غار در حدود ۵ کیلومتر مسافت در پیش دارید.

مختصات هواشنایی

۱۴۸.۸۵۶۱۴۲۶	طول هواشنایی
۳۵۰.۷۹۶۹۵۴	عرض هواشنایی
۱۱۰۸	ارتفاع از سطح دریا
۱۴۵	فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

غارهای عباس آباد

این غار که مجموعه‌ای از دو غار شمالی و جنوبی است در ارتفاع ۱۶۰۰ متری از سطح دریا قرار گرفته و ۱۸۰ متر طول دارد که در ابتدا با دالانی به طول ۵۰ متر و پهناًی متغیر از ۲ تا یک متر و بلندی حدود ۲ متر آغاز می‌شود. کف این تالار پوشیده از کانی رُس لغزنده است که با شبیه تندر به انتهای غار می‌رسد. وسعت این تالار حدود ۸۰۰ متر مربع و از بخش‌هایی گوناگونی تشکیل شده است که به پرتگاه‌ها، چاه‌ها و دهليز‌های متعددی منتهی می‌شود.

شهر قزوین - تاکستان - آبگرم (۹۵ کیلومتر)

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت تاکستان حرکت کرده و وارد جاده همدان شوید و پس از ۳۵ کیلومتر و عبور از شهر تاکستان و پس از طی مسافت ۵۵ کیلومتر به شهر آبگرم خواهید رسید. از شهر آبگرم تا دهانه غار در حدود ۶۰۰ متر پیاده روی در پیش دارید.

مختصات همراه‌افزاری

۱۴۹,۳۹۹۵۹۹

طول همراه‌افزاری

۳۵,۷۶۳۶۶۷

عرض همراه‌افزاری

۱۵۷۹

ارتفاع از سطح دریا

۹۵ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یا ب
کوکل مپنقشه
هوایی

سایر جاذبه های طبیعی قابل بازدید:

۱- صخره های روستای شورآب

۲- آبشار قاران قلوخ روستای مشانه

۳- منطقه پدیدار

۴- کوه ساری داغ

۵- کوه بش داغ

۶- طبیعت روستای چنگوره

یادداشت:

جاده‌های طبیعی

شهرستان آپک

شهرستان آبیک

آبیک در ۵۰ کیلومتری شرق شهر قزوین و در ۹۰ کیلومتری غرب تهران قرار دارد و مرز بین استان های قزوین و البرز قلمداد می گردد. آبیک شهری مهاجرنشین و اقتصاد غالب آن بر اساس کشاورزی است. بالغ بر ۲۰ هزار هکتار کشت محصولات مختلف زراعی از جمله گندم، جو، ذرت (دانه ای و علوفه ای)، کلزا، یونجه و سایر محصولات دیگر در این شهر به عمل می آید. علاوه بر این، یکی از مراکز مهم برای پرورش دام و طیور در استان و حتی کشور به شمار می رود و با وجود شهرک صنعتی کاسپین می تواند یکی از قطب های صنعتی استان نیز قلمداد گردد. جمعیت این شهرستان طبق سرشماری سال ۱۳۹۵ بالغ بر ۶۱ هزار نفر بوده و که زبان های رایج آن فارسی، ترکی، گیلکی، تاتی و گردی می باشد.

از جاذبه های طبیعی آبیک می توان به منطقه فشگلدره، روستای زرگر با زبان رومانلو، منطقه زیبا و بیلاقی زیاران، مسیر رودخانه بهشت آباد، روستاهای آتانک، کهوان، حاجی آباد، دارالسسور و روستاهای پلکانی وندر و توداران اشاره کرد. از آثار تاریخی و ابنيه شاخص این منطقه می توان به امامزاده ابراهیم (ع) در روستای ابراهیم آباد، مقبره رئیس المجاهدین درجاده ترانزیت قدیم قزوین-تهران، امامزاده احمد و محمود روستای قشلاق، امام زاده علی شکرنااب (ع)، کافر قلعه، امام زاده سبزه پوش، حمام و آب انبار ابراهیم آباد بخش بشاریات، حمام و آب انبار خاکشان و گرمابه تاریخی زیاران اشاره کرد که غالب آنها ثبت ملی شده اند. از آئین ها و مراسم سنتی منطقه می توان به آئین مافی صبح روز عاشورا در روستای زیاران و مراسم تشت گذاری که در آغاز ماه محرم برگزار می گردد اشاره داشت. از بازی های بومی و محلی رایج در منطقه می توان به بازی حمام حمام و مراسم سنتی هالای و دبو دبو اشاره نمود. جاجیم بافی، سبد بافی، گلیم بافی و قلاب بافی از دیگر هنرهای سنتی این منطقه می باشد. برای رسیدن به این شهرستان می توانید از جاده قدیم و آزادراه تهران استفاده نمایید.

شماره ثبت ملی

تالاب الله آباد (یعقوب آباد)

این تالاب در برگیرنده ۲ تالاب مجاور هم به نامهای الله آباد (یعقوب آباد) در استان قزوین و تالاب صالحیه در استان البرز می باشد. براساس آخرین تصاویر ماهواره ای، وسعت تالاب الله آباد (یعقوب آباد) ۲۴۰۰ هکتار برآورد شده است. این تالاب ها نظیر بسیاری از تالاب ها، فصلی بوده و بصورت دائمی آبدار نمی باشند. تاکنون ۱۱۰ گونه پرنده در محدوده تالاب مذکور شناسایی شده که تعدادی از این گونه ها در سطح جهانی منحصر به فرد و در حال انقراض هستند. تالاب الله آباد بدلیل داشتن پنهانه آبی زیبا در فصل بهار و حضور پرندگان مهاجر مورد توجه گردشگران و علی الخصوص پرنده نگران است.

شهر قزوین - شهر آبیک - روستای صالحیه (استان البرز) - تالاب الله آباد

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد آزادراه تهران می شویم. پس از ۵۹ کیلومتر به شهر آبیک و پس از مسیری در حدود ۱۵ کیلومتر به روستای صالحیه خواهید رسید.

مختصات مغراطیابی

۵۰,۳۸۳۰۳۷

طول مغراطیابی

۳۵,۹۵۹۶۳۱

عرض مغراطیابی

۱۱۴۲ متر

ارتفاع از سطح دریا

۷۴ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

چنار توداران

روستای بسیار زیبا و پلکانی توداران مابین شهرهای قزوین و کرج قرار گرفته است و از ویژگی‌های منحصر به فرد آن وجود چنار کهنسالی به ارتفاع حدوداً ۲۰ متر که با چهارشاخه تنومند خود که به مدت ده سال در زیر خاک و سیمان قرار گرفته بود زیبایی دو چندانی پیدا کرده است. در زیر این درخت چشمکه پر آب روستا در حال جریان است که یکی از علل سرسبزی و شاداب بودن تنه و تاج درخت طی سالیان می‌باشد. قدمت این درخت کهن سال در کنار امامزاده روستا و همچنین حمام قدیمی روستا که همچنان از آن استفاده می‌شود قرار دارد.

شهر قزوین - نرسیده به شهر آبیک - روستای بهجهت آباد - روستای توداران

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد آزادراه تهران می‌شویم. پس از ۴۷ کیلومتر و بعد از پمپ بنزین پارسین از آزادراه خارج شده و به سمت شمال حرکت می‌کنیم و پس از مسیری در حدود ۱۸ کیلومتر به روستای توداران خواهید رسید.

مختصات مکرافاییان

۵۰,۴۸۶۲۸۴

طول مکرافاییان

۳۶,۱۸۴۹۸۷

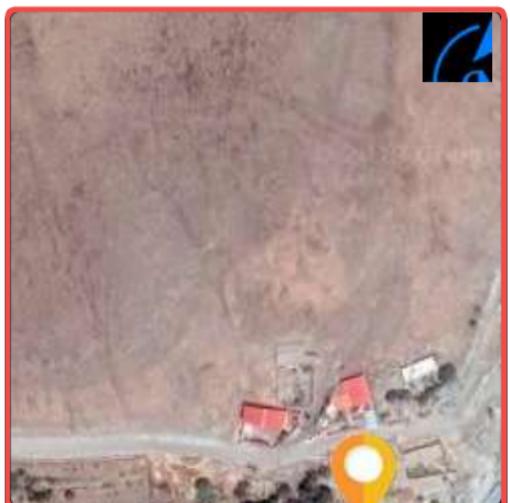
عرض مکرافاییان

۱۸۹۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۶۴ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی
۵۱۴

چنار زیاران

زیاران در روزگاران قدیم قلعه‌ای تاریخی بوده و هنوز آثاری از آن دوران را دارد. در این میان چنار کهن‌سال که دارای محیطی در حدود ۹ متر با ارتفاع ۲۰ متر است در مرکز روستای زیاران و در کنار یک منزل مسکونی، امامزاده زیاران، مسجد جامع و حمام تاریخی قرار دارد و بیش از ۳۰۰ سال از قدمت آن می‌گذرد. همچنین در مسیر زیاران می‌توانید در کنار رودخانه پرآب آن استراحت نمایید.

شهر قزوین - شهر زیاران

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد آزادراه تهران می‌شویم. پس از ۴۸ کیلومتر از آزادراه خارج شده و به سمت شهر زیاران حرکت می‌کنیم و پس از مسیری در حدود ۱۰ کیلومتر به شهر زیاران خواهید رسید.

مختصات مغراطیابی

۵۰,۵۳۹۸۱۴۸

طول مغراطیابی

۳۶,۱۲۵۷۵۴

عرض مغراطیابی

۱۶۱۰

ارتفاع از سطح دریا

۵۸ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

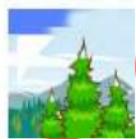

شماره ثبت ملی
۵۵۶

ذخیره گاه ارس صمغ آباد

این ذخیره گاه در روستای صمغ آباد شهرستان آبیک به وسعت ۵۰ هکتار تنها محل رویش ارس در شهرستان آبیک به شمار می‌رود که در میان ارس‌ها از نهال تا درختانی با قدمت ۸۰۰ سال وجود دارد. این درختان به صورت پراکنده و نهال‌ها به صورت دانه‌زاد و ریشه‌زاد رویش داشته‌اند و حداقل ارتفاع ارس‌ها و قطر تاج‌ها حدود ۱۵ متر است و از طرفی با توجه به نزولات جوی، رشد و نمو و زادآوری گونه ارس در ذخیره گاه جنگلی صمغ آباد به طور طبیعی صورت می‌گیرد که بهترین شیوه برای گسترش ذخیره گاه محسوب می‌شود. همچنین گونه‌هایی از نسترن، زرشک، آلوی و حشی و گرد و نیز در میان آنها مشاهده می‌شود. این ذخیره گاه تحت مالکیت اداره کل منابع طبیعی استان قزوین بوده و بدون مجوز نمی‌توان وارد محدوده آن شد.

شهر قزوین - شهر زیاران - روستای صمغ آباد

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد آزادراه تهران می‌شویم. پس از ۴۸ کیلومتر از آزادراه خارج شده و به سمت شهر زیاران (۱۰ کیلومتر) حرکت می‌کنیم و پس از آن و طی مسافتی در حدود ۷ کیلومتر به روستای صمغ آباد خواهد رسید.

مختصات همراه‌باش

۵۰,۶۱۳۱۵۴

طول همراه‌باش

۳۶,۱۱۳۰۹۵

عرض همراه‌باش

۴۰۰۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۴۵ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

شماره ثبت ملی

بیلاقات زیاران (فشنگلدره)

بیلاقات زیاران که با نام قدیم فشنگلدره یا پشنگلدره در بخش مرکزی آبیک واقع شده و از شمال با منطقه طالقان همسایه است. آثار به دست آمده متعلق به هزاره چهارم پیش از میلاد از این منطقه گواه بر قدمت آن دارد. معیشت غالب مردم منطقه از راه دامپروری و کشاورزی است و از روستاهای آن می‌توان به آتانک، کهوان، طیخور، توداران، بهجت‌آباد، صمغ‌آباد و جزمه اشاره کرد. آداب و رسوم، تعزیه‌خوانی، زبان تاجیک، طبیعت بکر و بیلاقی بخش زیاران و صنایع دستی از شاخصه‌های منحصر به فرد فرهنگی است که هر یک به تنها‌یی منطقه را مستعد جذب گردشگر می‌کند.

شهر قزوین - شهر زیاران - شهر طالقان - بیلاقات زیاران

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت میدان مینودر (ورودی آزادراه تهران) حرکت کرده و وارد آزادراه تهران می‌شویم. پس از ۴۸ کیلومتر از آزادراه خارج شده و بعد از ۳۴ کیلومتر به طالقان و سپس ادامه مسیر را به سمت روستاهای بیلاقات پطی نماییم.

مختصات همراه‌ایران

۵۰,۶۱۸,۸۳۰

طول همراه‌ایران

۳۶,۱۹۳,۵۵۳

عرض همراه‌ایران

۱۶۵۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۲۰ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

سایر جاذبه های طبیعی قابل بازدید:

۱- سد انحرافی شهر زیاران

۲- آبشار روستای شکرناپ

یادداشت:

جاده‌های طبیعی
شهرستان بوئین‌زهرا

شهرستان بوئین زهرا

این شهرستان با مرکزیت شهر بوئین زهرا، دارای چهار بخش به نامهای مرکزی، دشتابی، رامند و شال و نیز ۹ دهستان و ۱۳۰ آبادی دارای سکنه است. جمعیت این شهرستان مطابق با سرشماری سال ۱۳۹۵، بالغ بر ۱۶۵ هزار نفر بوده است و زبان اکثر ساکنین آن ترکی و تاتی است. این شهرستان با وسعتی در حدود ۶ هزار کیلومتر مربع از شمال با شهرستانهای قزوین و البرز، از شمال غرب و غرب با شهرستان تاکستان، از شمال شرق با شهرستان آبیک، از جنوب غرب با شهرستان آوج، از جنوب با استان مرکزی و از شرق با استان البرز هم مرز است. شهرستان بوئین زهرا در درجه اول از نظر پسته و سپس گردو و انگور کشت خوبی دارد. در این شهرستان پیاز، پنبه و انواع صیفی جات نیز کشت می‌شود. برخی کلمه زهرا را تبدیل شده واژه «زر» از «زر» به معنی مقدس دانسته و بویین را ترکیبی از «بو» و «بین» به معنی «چشممه» و «خداد» می‌دانند که روی هم «چشممه خدای مقدس» می‌شود که آن را متعلق به الهه آناهیتا(فرشته پاکی و آب‌های روان) می‌دانستند. در این منطقه معبدی به نام ناهید بوده که بعدها به «خاتون»، «بی بی»، «دختر» و ... تغییر نام داده است. در کتاب «التدوین» آمده که منظور از «زهرا» دختر «روی» صاحب ری است که بقعه‌ای را به دخترش بخشید و او هم در آن جا بنای ساخت. «خرابه قلا» یا «قلعه خرابه» و تپه عظیم «برموده» در شمال ابراهیم آباد، حاکی از تمدنی کهن در این منطقه است. دشت قزوین، دشت‌ابی، رامند و بویین زهرا تمدنی بسیار کهن دارند. در میان صدھا تپه باستانی این منطقه، می‌توان تمدن بزرگ و دیرینه‌ای به قدمت بیش از ۹۰۰۰ سال را مشاهده کرد. آثار کشف شده از جنس طلا، برنز و سفال، با نقش شطرنجی و نقاشی حیوانات با رنگ‌های قهوه‌ای تیره، اخراجی و مایل به سبز جزء نمونه‌های ارزنده سفال پیش از تاریخ این ناحیه است. از جمله صنایع دستی شاخص این منطقه می‌توان به گلیم بافی، قالی بافی و گچبری ستی اشاره نمود و حیات وحش آن متشکل از پرندگان بومی، پرندگان مهاجر شمال، خزندگان و پستاندارانی همچون گرگ، روباه، شغال، خرگوش، تشهی، گراز، جوجه تیغی و آهو است. برای دسترسی به این شهرستان می‌توانید از میدان دفاع مقدس قزوین راهی جاده بوئین زهرا شوید و پس از طی کردن ۶۰ کیلومتر مسافت به مرکز این شهرستان وارد شوید.

شماره ثبت ملی

آبگیر رودک

این سد که در اوایل سال ۱۳۶۱ به آب بسته شد، به منظور جلوگیری از هرز و هدر رفتن آب رودخانه حاجی عرب و ذخیره کردن سیلابها و بارندگی‌ها ساخته شد تا در موقع خشکسالی از آن برای کشاورزی استفاده شود و کمکی برای تغذیه منابع آب زیرزمینی، چاه و قنات‌های منطقه باشد و از دریاچه سد برای پرورش ماهی، تأثیر مثبت در میکروکلیمای منطقه و ایجاد تفرجگاه برای ساکنان محلی و روستایی مجاور استفاده شود تا ضمن جلوگیری از فرسایش خاک بر اثر سیلاب‌های شدید و بهتر شدن وضعیت ذخایر آبی موجب بهتر شدن شرایط اقتصادی مردم محلی در راستای جلوگیری از مهاجرت از روستا به شهر گردد.

شهر قزوین - بوئین زهرا - تپه زاغه - سگزآباد - رودک

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت بوئین زهرا حرکت نمایید و پس از ۶۰ کیلومتر به بوئین‌زهرا و پس از طی مسافت ۱۰ کیلومتر به تپه زاغه و پس از طی ۳ کیلومتر به سگزآباد و پس از طی ۷ کیلومتر به رودک خواهد رسید.

مختصات همراه‌افزاری

۱۴۹,۹۰۰۱۳۷

طول همراه‌افزاری

۳۵,۷۰۱۴۲

عرض همراه‌افزاری

۱۱۴۲۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۸۳ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

نقشه هواپی

شماره ثبت ملی

بیابان های بوئین زهرا

سطح بیابان های استان حدود ۲۹۰۰۰ هکتار برآورد شده که حدود ۶۰۰۰ هکتار در محدوده منجیل و ۲۳۰۰۰ هکتار در محدوده شهرستان بوئین زهرا واقع شده است. شوره زار مرکزی قزوین، زیست بومی ویژه است که شوری خاک در آن حدود ده برابر شوری دریای خزر و ۷ تا ۸ برابر شوری آب خلیج فارس است. بارش باران در این مناطق بسیار کم بوده و عملده محصول کشاورزی مردم در روستاهای نزدیک به این بیابان ها پسته می باشد.

شهر قزوین - بوئین زهرا - فتح آباد - بیابان های بوئین زهرا

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت بوئین زهرا حرکت نمایید و پس از ۶۰ کیلومتر به بوئین زهرا و پس از طی مسافت ۱۶ کیلومتر به فتح آباد و پس از طی ۱۰ کیلومتر در مسیر خاکی به بیابان های بوئین زهرا خواهید رسید.

مختصات همراه افبا

۵۰,۱۴۴۸۷۱

طول همراه افبا

۳۵,۸۶۹۷۸۱

عرض همراه افبا

۱۱۴۷ متر

ارتفاع از سطح دریا

۸۶ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یاب کوکل مپ

نقشه هوایی

شماره ثبت ملی

رودخانه حاجی عرب

حاجی عرب جزو رودخانه های جنوبی دشت قزوین بوده و از ارتفاعات کوه زیارت بلغی به ارتفاع ۲۶۰۰ متر سرچشمه می گیرد، مسیر جريان آن عموماً از جنوب به شمال می باشد. اين رود داراي دو شاخه اصلی بنام نصرت آباد و چناقچی است که پس از عبور از مناطق کشاورزی يريجان، رستم آباد، رحمت آباد، رودک و سگزآباد وارد دشت شده و مسیر خود را بطرف مناطق شرقی دشت تغيير می دهد و نهايتاً به منطقه شوره زار مرکزی دشت قزوين می رسد. اين رودخانه داراي سرشاخه های متعددی است که بزرگترین آنها بنام تيره رود ۲۳ کيلومتر طول دارد. از جمله اين سرشاخه ها می توان آقچه دام، سومينك، صادق آباد، دانک و چلمبر را نام برد.

شهر قزوین - بوئین زهرا - اميرآباد نو - تفك - حاجی عرب

توضیح مسیر: از شهر قزوین به سمت بوئین زهرا حرکت نمایید و پس از ۶۰ کيلومتر به بوئین زهرا و پس از طی مسافت ۸ کيلومتر به اميرآباد نو و پس از طی ۴ کيلومتر به تفك و پس از طی مسافت ۳۰ کيلومتر به روستای حاجی عرب خواهید رسید.

مختصات همراهابايان

۱۴۹.۷۱۴۷۶۸۰

طول همراهابايان

۳۵.۵۹۱۴۱۴۸

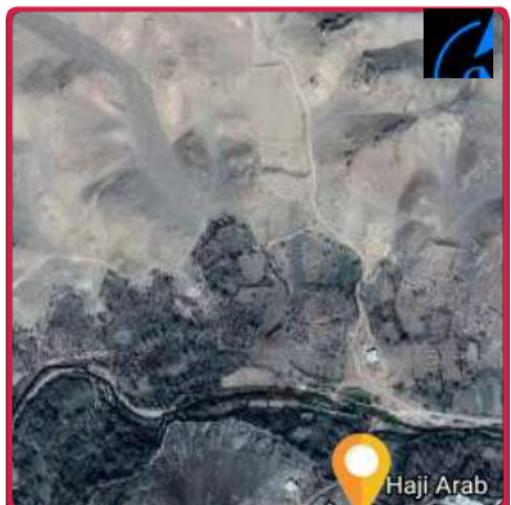
عرض همراهابايان

۱۶۴۰ متر

ارتفاع از سطح دریا

۱۰۲ کيلومتر

فاصله از شهر قزوین

مسیر یاب
کوکل مپنقشه
هوایی

سایر جاذبه های طبیعی قابل بازدید:

۱- کوه های رامند

۲- رصد ستارگان در شب

یادداشت:

جاذبه‌های طبیعی
شہرستان قاکستان

شهرستان تاکستان

شهرستان تاکستان در غرب استان قزوین قرار گرفته و مرکز آن شهر تاکستان است. این شهرستان از غرب به استان زنجان، از شرق به شهرستان بوئین زهرا، از جنوب به شهرستان آوج و از شمال و شمال شرقی به شهرستان قزوین محدود می شود. فاصله تاکستان تا قزوین حدود چهل کیلومتر و از طریق جاده آسفالته و آزادراه قزوین-زنجان به آن متصل است. این شهرستان به ۴ بخش ضیاء آباد، اسفرورین، مرکزی و خرمدشت تقسیم شده است و جمعیت آن بالغ بر ۱۷۵ هزار نفر می باشد.

تاکستان به سرزمین «تات ها» معروف بوده که در گذشته «سیاده» یا «سیادهن» نامیده می شد. به قول برخی مورخان «سیادهن» یا «سیادهان» تغییر شکل یافته واژه «سه دهان» بوده و خود آن نیز صورت مغرب لغت «سه دزان» پارسی است. هم چنین نام «سیادهن» بر روی یکی از کتبه های دوران هخامنشی - مربوط به ۲۳۰۰ سال قبل - موسوم به پیوتن گرایا نیز حک شده است. این کتبه که از قدیمی ترین اسناد نوشتاری ایران است، به زبان یونانی نوشته شده و هم اکنون در موزه شهر وین، پایتخت اتریش نگه داری می شود. در این کتبه چنین آمده است: «سیادان و ساوه از شهرهای سرسیز شمال فلات ایران است». همچنین تاکستان به معنی محل رویش انگور و یا سرزمین انگور شهرت دارد و زبان غالب مردم منطقه تاتی است.

مردم شهرستان تاکستان مانند مردم دیگر شهرهای ایران در صنایع دستی و آفریدن اثرهای هنرمندانه، سابقه طولانی دارند. انواع ظروف سفالی، گیوه، سبد، قالی، گلیم و نقش های منجوق دوزی شده از جمله مهم ترین صنایع دستی تاکستان است و عالی ترین سوغات این منطقه انواع انگور شانی، بی دانه، چفته و عسگری و ... می باشد. برای رسیدن به شهر تاکستان می توانید از خیابان اسدآبادی وارد جاده قزوین به تاکستان شوید.

شماره ثبت ملی

منطقه حفاظت شده باشگل

منطقه حفاظت شده باشگل با مساحتی در حدود ۲۵ هزار هکتار در ۳ کیلومتری شمال غرب شهر تاکستان واقع شده که حدود ۱,۵ درصد از کل مساحت استان را تشکیل می دهد. وضعیت توپوگرافی آن تپه ماهور و دشتی است. این منطقه از سال ۱۳۷۵ به عنوان تنها منطقه حفاظت شده و چهارگانه استان اعلام شده و از مهمترین زیستگاههای قوچ و میش ارمنی و آهوی استان محسوب می شود و برای بازدید از آن اخذ مجوز از سازمان محیط زیست استان قزوین الزامی است. قیز قلعه، جاده شاهی و ابریشم، بقعه هفت صندوق، کاروانسرای حسین آباد، روستای جرندق و روستای آبکلو از اماکن دیدنی این منطقه بشمار می رود.

شهر قزوین - تاکستان - جرندق

توضیح مسیر: از شهر قزوین وارد آزاد راه قزوین به زنجان شوید و پس از ۶۰ کیلومتر و عبور از شهر تاکستان به سمت روستای جرندق در سه راهی حیدریه تغییر مسیر بدھید و پس از طی مسافت ۱۰ کیلومتر به منطقه باشگل خواهید رسید.

مختصات مغراطیابی

۱۴۹,۵۳۵۴۸۶

طول مغراطیابی

۳۶,۱۰۴۳۳۹

عرض مغراطیابی

۱۶۴۵ متر

ارتفاع از سطح دریا

۷۰ کیلومتر

فاصله از شهر قزوین

سایر جاذبه های طبیعی قابل بازدید:

- ۱- باغات گردوی شهر ضیاء آباد
- ۲- منظر طبیعی اطراف سد نهپ
- ۳- منظر طبیعی منطقه قاقازان غربی

یادداشت:

فصل سوم

مسیرهای پیشنهادی

استان قزوین

مقدمه

جادبه های گردشگری می توانند به جاذبه های اولیه و ثانویه تقسیم شوند تا براساس اولویت آنها، ضمن صرفه جویی در زمان و هزینه، بیشترین آگاهی و جذابیت از سفر کسب شود. بطوری که جاذبه های اولیه عامل اصلی جذب گردشگری در منطقه می باشد و جاذبه های ثانویه می تواند عامل ماندگاری بیشتر گردشگران در نظر گرفته شود تا فضاهای خالی و باقیمانده از سفر به نحو بهتری تکمیل گردد. از اینرو، در این بخش از راهنمای طبیعت گردی استان قزوین، مسیرهای پیشنهادی جهت بازدید به مسافران معرفی می شود تا در صورت صلاح‌دید از آن ها در برنامه های سفر خود استفاده نمایند که این نقشه - مسیرها بصورت شماتیک طراحی شده و الزاماً مسیر واقعی دسترسی به جاذبه ها نمی باشد. از طرفی برای کسب اطلاعات بیشتر از جاذبه های نامبرده در مسیرهای پیشنهادی به شماره صفحه های مندرج در مقابل آنها مراجعه نمایید.

این مسیرها به شرح زیر مشخص شده است:

۱. مسیر پیشنهادی منطقه قزوین
۲. مسیر پیشنهادی منطقه الموت شرقی
۳. مسیر پیشنهادی منطقه الموت غربی
۴. مسیر پیشنهادی منطقه تارم سفلی
۵. مسیر پیشنهادی منطقه آبیک
۶. مسیر پیشنهادی منطقه آوج

مسیر پیشنهادی منطقه قزوین

اقامتگاه ها

- ۱- هتل مرده
- ۲- هتل ایران
- ۳- هتل ایران
- ۴- هتل البرز
- ۵- هتل میند
- ۶- هتل آذین
- ۷- هتل سفید
- ۸- هتل میر
- ۹- هتل آپار

پمپ بنزین

- ۱- شهر قزوین
- ۲- بوستان باراجین

جاده ها

- ۱- باغستان سنگی (۴۰)
- ۲- نارون های صفوی (۴۸)
- ۳- بوستان باراجین (۴۴)
- ۴- چنار باراجین (۴۴)
- ۵- آبگیر دریاچه (۳۶)
- ۶- ایوان سنگی نیاق (۳۸)

(ستمoran)

- ۱- شهر قزوین
- ۲- بوستان باراجین
- ۳- (وستای باراجین
- ۴- (وستای نیاق

متگاه
سرمیس بهداشتی WC

- ۱- دولتخانه صفوی
- ۲- بوستان باراجین
- ۳- امامزاده باراجین

متگاه

ب
نیان

ب
عماد

تمان سینا

الموت شرقى

مسير پیشنهادی منطقه

الموت غربی

مسیر پیشنهادی منطقه

١٣
km

قرزین

١٤٠
km

مسیر پیشنهادی منطقه آبیک

مسیر پیشنهادی منطقه آزاد

منابع:

- اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان قزوین
- اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان قزوین
- سازمان باستان های سنتی شهرداری قزوین
- اداره کل حفاظت محیط زیست استان قزوین
- اداره کل راه و شهرسازی استان قزوین
- اداره کل هواشناسی استان قزوین
- مرکز آمار ایران

The Guide of NATURAL ATTRACTIONS OF QAZVIN

در این کتاب حدود ۱۵۰ اثر طبیعی استان قزوین بصورت مصور و موردي معرفی شده اند. جاذبه های هر بخش بهمراه مختصات جغرافیایی، بارکد مخصوص مسیریابی و نقشه هوایی مشخص شده است. برای هر جاذبه مسیر دسترسی، سختی مسیر، مسافت و توضیح مسیر حرکتی برای تسریع و سهولت در رسیدن به جاذبه در صفحه اختصاصی هر جاذبه مشخص شده است. دسته بندي نیز در قلب شهرستان و در هر شهرستان و منطقه بر اساس حروف الفبا مرتب شده است.

در فصل سوم نیز مسیرهای پیشنهادی جهت برنامه ریزی دقیق تر علاقمندان با توجه به جاذبه های معرفی شده و محل قرارگیری آنها قرار داده شده که می توان از آن بهره برد.

این کتاب برای علاقمندان به سفر به ویژه اکوتوریست ها و ماجراجویان در طبیعت ایران عزیزمان مفید است.